

► **Cimera del G-8 a Rostock**
Roda el món // Pàgina 18
 Al voltant dels murs de fil d'aram, els grups batejats com "adversaris de la cimera" planifiquen les accions: manifestacions, debats, xarrades, bloqueigs i una cimera alternativa.

► **Judici al CSO La Proa**
Què es cou // Pàgina 22
 El proper dia 16 de Juny tindrà lloc el primer acte de la campanya de suport pels encausats de La Proa, un centre social okupat a finals de 2000 a Girona, que aniran a judici el proper mes.

► **Fona 2007**
Expressions // Pàgina 24
 Des de fa quatre anys, un grup de músics i artistes caparruts s'entesten a demostrar que això de l'electrònica en català no és un desert. Ho fan amb un festival que ja ha esdevingut emblema.

setmanari de comunicació

directa

núm. 51 // 30 de maig de 2007

www.setmanaridirecta.info

1,5 euros

L'ICS vol premiar els metges que signin menys baixes

» Així està el pati // Pàgina 12

EL DOCUMENT JA HA CAUSAT LA INDIGNACIÓ D'ASSOCIACIONS DE PROFESSIONALS

» Així està el pati // Pàgina 9

Irrupció de les llistes alternatives i rècord d'abstenció des de 1977

El nivell d'abstenció a Catalunya ha estat històric, i a les grans ciutats ha superat gairebé sempre el 50% de l'electorat. Sembla que el distanciament entre classe política i ciutadania comença a passar factura a la "festa de la democràcia".

D'altra banda, les candidatures alternatives han obtingut representació a vuit capitals de comarca i han doblat els vots i regidors. El vot en blanc es converteix en la "sisena força política" dels Països Catalans amb més de 130.000 sobres buits.

» Així està el pati // Pàgina 16

Miles de Viviendas, desallotjada

Palestina: la situació és insostenible. Al reportatge fotogràfic de les pàgines centrals d'aquesta setmana publicarem una crònica molt recent de la situació de Palestina. La reportera va passar, tot just fa un mes, pel punt de control d'Éretz, a la zona nord de Gaza, per endinsar-se en un territori devastat pels bombardejos israelians i les guerres intestines.

Ari Nieto

» Reportatge /
 / Pàgines 14 i 15

» De dalt a baix // Pàgines 3 a 5

Els residus van a Ponent

El lloc de disminuir, el volum de residus generats a Catalunya s'ha doblat en deu anys, mentre la població ha augmentat un 15%. El preu de les terres i la baixa demografia expli-

quen la proliferació de plantes de tractament de residus a les comarques de Ponent. Les plataformes ciutadanes s'enfronten a empreses, administració i veïns interessats.

» Així està el pati // Pàgina 13

Les farmacèutiques gasten més en màrqueting

Les grans empreses industrials de medicaments tenen el doble de personal dedicat a màrqueting que a

investigació. L'any 2005 eren la tercera indústria més rentable, per sota de l'armamentística i la del petroli.

Editorial

Nous atacs a les conquestes socials

La pretensió de l'Institut Català de la Salut de considerar les baixes laborals com un "objectiu a reduir", intentant convertir els metges en policies per aconseguir-ho, potser no ens sorprèn. Al cap i a la fi ja estem acostumats a tot tipus de retallades en qualsevol camp dels drets i serveis socials: legislació laboral, transport públic, ensenyament, sanitat, pensions... Però el fet que no sorprengui no hauria d'impedir, que no ens indigni ni hauríem de deixar sol el col·lectiu mèdic en la batalla per evitar aquest nou pas cap a la liberalització total de les relacions socials.

I és que al cap i a la fi, hem de tenir present que els principals beneficiaris de la mesura seran els empresaris. Uns empresaris que any rere any veuen augmentats els seus beneficis mentre la capacitat adquisitiva d'assalariats i assalariades s'estanca o disminueix. No ho diem nosaltres, ho diuen tots els estudis estatals i privats sobre la matèria.

No ens poden enredar un altre cop amb el discurs de l'eficiència dels serveis públics, això no hi té res a veure. Es podrien reduir els costos inútils de la sanitat, per exemple, traient els caríssims medicaments de marca que tinguin substituïts genèrics de les receptes. Però això no es farà. Per què? Doncs perquè tant aquestes subvencions descarades a la indústria farmacèutica com les retallades als drets laborals són dos passos en una mateixa direcció: convertir tot l'aparell estatal, no en un mecanisme redistributiu, com asseguren, sinó en una maquinària que promou l'acumulació de riquesa en poques mans. En les mans de sempre.

Pensem, doncs existim

La societat

✉ Roger Palà
/directa@setmanaridirecta.info/

La llista de correu de la DIRECTA, que connecta virtualment tots els companys que fem possible aquest petit miracle setmanal, vam tenir el número passat un debat sobre l'editorial del número 50, titulat "L'engranatge de la tortura". Val a dir que en aquesta revista tan peculiar la redacció de l'editorial recau cada setmana en algú diferent, el text es passa per la llista, de vegades hi ha debat i de vegades tothom hi està d'acord, i al final la cosa s'aprova en assemblea.

El text denunciava els mecanismes legals, jurídics i polítics que emparen la tortura. I n'esmentava un de bàsic: el silenci de la societat. El debat va sorgir quan alguns companys van apuntar que

referir-nos genèricament a "la societat" no era just, perquè una part d'aquesta es mobilitza per denunciar la tortura. Al final la cosa es va solventar canviant "societat" per "una immensa part

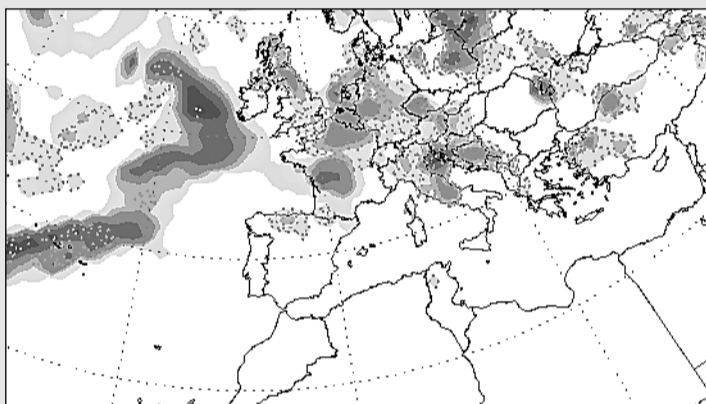
gran majoria de la població mira cap a un altre cantó quan es tracta de la tortura. En molts casos —no hi ha enquestes perquè no seria políticament correcte, però ens sorprendríem dels resultats— fins i tot l'aprova quan la pateixen els 'terroristes'. Per tant, un matis d'aquestes característiques només serveix per autoenganyar-nos.

Sovint, les persones que militem en això dels 'moviments socials', eufemisme de tantes i tantes coses, perdem un cert contacte amb la realitat. I la realitat és molt dura: per això passa el que passa, i per això hi ha unes eleccions i guanya qui guanya i tot queda com queda. I els que volem que passin altres coses i tot canviï, som pocs. Som els menys i el de menys. Potser cada dia som més. Però seguim sent minoria.

Una immensa minoria, si voleu matisar. ☹

*Som pocs.
Som els menys
i el de menys.
Potser cada dia
som més. Però
seguim sent
minoria*

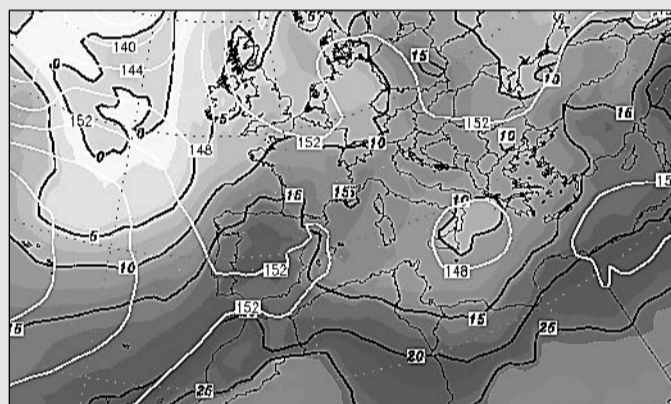
de la societat". Sembla un debat tiquis miquis, però la cosa té la seva conya. Jo era dels partidaris de parlar de "la societat", sense matisos. Perquè resulta que una

Lleugera inestabilitat divendres 1 de juny a les comarques del nord de Catalunya

Calor creixent

Després d'una pausa temporal els últims dies, les temperatures tornaran a pujar amb força a partir del cap de setmana. En general no es veu la possibilitat de precipitacions importants els propers dies. Només dijous i divendres a la tarda hi pot haver algun ruixat dispers i aïllat a les comarques del nord de Catalunya. Entre dilluns i dimarts 5 de juny l'ambient serà plenament estiuenc.

Dimarts 5 de juny les temperatures ja seran plenament estiuencs

Com s'ha fet?

La setmana passada es va fer una reunió de la redacció de Barcelona per continuar organitzant l'engranatge editorial que fa que cada setmana es pugui organitzar tot el material rebut per difondre'l arreu. Es van fer petits canvis que s'han començat a aplicar aquesta setmana mateix. Així, ahir dilluns vam fer la reunió de tancament, on es decideixen els continguts de la portada, a les 17 h de la tarda, en comptes de a les 21 h, com era habitual. A més a més, a partir de la setmana vinent hi haurà una nova persona centrada tot dilluns i dimarts en l'edició del setmanari; i a partir de setembre seran dues persones les que coordinaran la secció d'Així està el Pati, i no una com fins ara. Com deia aquell: els petits canvis, són poderosos. S'posem.

També aquesta setmana, i sense tenir res a veure amb la reunió de redacció, hem tingut una inusual assistència de correctors i correctores al tancament de dimarts. Felicitment, això ha fet molt més ràpida i efectiva la feina. Així que escrivim aquestes línies un parell d'hores abans del que és habitual. Gràcies!

Fe d'errades:

L'article que va sortir la setmana passada a la secció de Que és cou sobre l'explotació laboral a Inditex havia d'anar signat per Meritxell Guardia.

Qui som

DISSENY I COMPAGINACIÓ

Roger Costa

REDACCIÓ

De dalt a baix: Lluç Salellas *

Impressions: Laia Alsina i Mariona

Ortiz * Així està el pati: Guillem

Sánchez, Lluç Salellas, Laia Alsina,

Jesús Rodríguez *

Roda el món: Guillem Sánchez *

Observatori dels mitjans: Enric

Borràs i Abelló * Què es cou:

Gemma Garcia i Jordi Panyella *

Expressions: Roger Palà,

Jordi Vidal i Santi Eizaguirre *

La graella: Roger Costa

FOTOGRAFIA

Edu Bayer i Arnau Bach

CORRECCIÓ

Laia Bragulat, Carles Biosca,

Òscar Canudas i Laura Ruiz

PUBLICITAT

Jesús Hita

DISTRIBUCIÓ

Xavi Camós

SUBSCRIPCIONS

Helena Olcina i Amigo

ADMINISTRACIÓ

Miquel Correa

El racó il·lustrat

Sr. Plastikó

Edita: Associació per la Difusió Sense Límits ADSL

Dipòsit Legal: GI-1528-2005

c/Juan Ramón Jiménez núm. 22, 08902

L'Hospitalet de Llobregat

www.setmanaridirecta.info

directa@setmanaridirecta.info

Tel: 935 270 982 // Mòbil: 661 493 117

Àrees de treball de Directa:

redaccio@setmanaridirecta.info

fotografia@setmanaridirecta.info

il·lustracio@setmanaridirecta.info

disseny@setmanaridirecta.info

subscripcio@setmanaridirecta.info

distribucio@setmanaridirecta.info

publicitat@setmanaridirecta.info

LLICÈNCIA CREATIVE COMMONS

Reconeixement-No Comercial-Sense Obra Derivada 2.5

Sou lliure de copiar, distribuir i comunicar públicament l'obra amb les condicions següents:

☉ -Reconeixement. Heu de reconèixer el crèdit de l'obra de la manera especificada per l'autor o el llicenciador.

Ⓞ -No comercial. No podeu utilitzar aquesta obra per a finalitats comercials.

Ⓝ -Sense obres derivades. No podeu alterar, transformar o generar una obra derivada d'aquesta obra.

-Quan reutilitzeu o distribuïu l'obra, heu de deixar ben clar els termes de la llicència de l'obra.

-Algunes d'aquestes condicions pot no aplicar-se si obteniu el permís del titular del dret d'autor. El dret derivat d'us legítim o altre limitació reconeguda per llei no queda afectat per l'anterior.

Aquesta publicació té una llicència Creative Commons Attribution-NoDerivs-NonCommercial. Per a veure una còpia d'aquesta llicència visiteu <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/> o envieu una carta a Creative Commons, 559 Nathan Abbot Way, Stanford, California 94305, USA

AQUEST NÚMERO S'ENVIA A IMPREMTA EL DIA 29

» Les empreses que generen llots industrials paguen de 36 a 60 euros per tona per tractar-los. Una empresa que gestiona els residus pot tenir uns ingressos de més de tres milions d'euros anuals_

» Els residus d'origen animal no són rendibles per a les plantes de compostatge i l'opció de tractar residus industrials passa al capdavant, incomplint les normatives europees. La legislació catalana és antiga i tova_

PONENT // TRACTAMENT DELS RESIDUS

Les Terres de Ponent es poden convertir en l'abocador de Catalunya

La problemàtica dels residus fa còmplices l'administració i els empresaris

Ponent s'està convertint en un abocador. La notícia semblaria sensacionalista si no fos per la veritat que s'hi amaga. El gener passat es va clausurar l'abocador del Garraf, que lliurava de deixalles la gran Barcelona i bona part de l'àrea metropolitana. Però el cert és que, segons les entitats ecologistes i segons els números de l'administració, la quantitat de residus generats per la població catalana s'ha duplicat en els últims deu anys.

Directa Terres Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

Bona part dels ciutadans contribueix com pot en la gestió de les diferents fraccions de residus que es generen en el dia a dia, tot posant el seu gra de sorra en forma de bossa d'escombraries al contenidor corresponent, però on hi ha el veritable problema és en la gestió posterior de tots aquests residus i sobretot en la dels residus industrials. Les deixalles que es generen a Barcelona van a parar a les dues plantes noves de tractament (Ecoparc I i II), on es realitza el procés de destriament. Allà es buiden les bosses que les barcelonines han abocat als contenidors i se separen. S'embalen i es traslladen cap a les plantes de tractament corresponents.

Els residus a Ponent
A Ponent, la gran quantitat d'exploracions ramaderes extensives fan que la quantitat de dejeccions que s'han de tractar siguin de tones al dia. Això i el baix preu de la terra han fet que en els últims anys s'hagin instal·lat a les comarques de Ponent més de deu plantes de tractament de residus. La llei que regula aquest tipus d'instal·lacions de tractament de residus no preveu un percentatge mínim de material orgànic. Inicialment les plantes s'obren amb el permís per tractar matèria orgànica, principalment excrements per convertir-los en fems i poder adobar els camps. Això, però, no genera uns guanys prou importants perquè els empresaris s'hi fixin. Segons Ipcena, els residus que realment sí que es paguen, la majoria d'ells a raó d'uns 36 a 60 euros per tona, són els fangs industrials, argiles provinents d'indústries químiques o que utilitzin, en algun moment del procés de tractament, qualse-

Planta de compostatge a Balaguer

Ari Nieto

vol producte químic que generi residus altament contaminants. Una planta de tractament de residus pot gestionar fins a 90.000 tones de fang l'any, amb què pot aconseguir uns ingressos anuals

Una planta de tractament pot gestionar fins a 90.000 tones anuals

que pel cap baix poden arribar al voltant dels tres milions d'euros. Quan els empresaris de les plantes de tractament se n'adonen, tan sols han de fer un tràmit que consisteix a demanar l'ampliació dels percentatges de fangs de depuradora que poden entrar a la seva planta, i fins i tot, la supressió dels percentatges d'altres residus a tractar. Tenint en compte que en una instal·lació d'aquest tipus hi poden treballar aproximadament de cinc a sis persones, els beneficis anuals poden ser espectaculars.

Les facilitats burocràtiques
El tràmit per obrir una planta de tractament de residus comença quan es compren els terrenys. A Ponent és relativament fàcil, a causa de la parcel·lació de la terra i el menor cost del sol, sobretot a les zones rurals. Posteriorment, el projecte presentat a Medi Ambient és fàcilment acceptat a tràmit, ja que, com hem dit, l'administració no sap gaire bé què fer amb la gran quantitat de residus que es generen a Catalunya, i extrapolant, a Barcelona i la seva àrea metropolitana. Així doncs, a les comarques de Ponent estan projectades fins a un total de vint plantes de compostatge, que se sumarien a les tretze ja existents. L'ajuntament del municipi en qüestió és l'últim escull que han d'evitar els empresaris abans de començar les obres de construcció i ara, el Departament de Medi Ambient, governat per ICV i un dels pilars de la seva política de govern, vol treure el poder dels ajuntaments a l'hora de decidir sobre la implantació d'aquest tipus d'indústria al seu municipi. Finalment, queda el període d'exposició pública per a les al·lega-

cions. És en aquest moment, o quan ja ha finalitzat el termini, que –la majoria de vegades– les plataformes contra la presència d'aquestes plantes se n'assabentent. Segons ha pogut constatar la DIRECTA, on hi ha planta de tractament de residus projectada, hi ha plataforma opositora.

Tan sols hi ha una inspectora per a les sis comarques de Ponent

Els motius pels quals els empresaris escullen aquest territori són diversos, i la baixa densitat de població hi té molt a veure, ja que com menys boques cridin, millor. I a Ponent els alcaldes intocables encara mantenen certes pràctiques de cacics.

D'altra banda, es fa patent la poca implicació de l'administració en les inspeccions que des de Medi Ambient es realitzen en aquests tipus d'instal·lacions. A les

comarques de Ponent hi ha una sola persona que es dedica a realitzar aquesta tasca. Tenint en compte que actualment hi ha tretze plantes de tractament de residus i la passivitat i complicitat són tan exasperants, és difícil pensar què passarà si s'implanten els vint projectes pendents d'aprovació.

La gestió a Catalunya i Europa
A Catalunya, les empreses han de pagar per la gestió dels residus que generen, però no hi ha cap reglamentació que les faci tendir cap a la reducció d'aquests residus. En l'àmbit europeu, les empreses, a més de pagar la gestió dels seus residus, paguen un cànon anual imposat per l'administració corresponent per tona de residu que generen, i tendeixen a generar cada vegada menys residus. Així mateix, la normativa catalana sobre la presència de metalls pesants al fang d'origen industrial és molt flexible i permissiva, alhora que antiga. En alguns casos, l'administració ha sancionat amb 4.000 euros empreses que acumulaven fins a deu denúncies, com és el cas de FERESP, SL, de Puigverd d'Agramunt. ☎

» A les Terres de Ponent hi ha projectades vint plantes de tractament de residus que, sumades a les existents, arribarien a les trenta-tres instal·lacions_

» La normativa europea indica que s'ha d'aplicar el criteri de proximitat, i exigir tractar els residus al lloc més pròxim on es produeixen_

» La gestió de residus urbans i industrials són les prioritats de les empreses i l'administració en una zona evidentment agrícola on la terra se'n pot ressentir negativament_

CATALUNYA // TRACTAMENT DELS RESIDUS

Les irregularitats envolten la gestió dels residus

Directa Terres Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

El tractament de residus fa referència a les tècniques per la seva recuperació, reutilització, reciclatge i deposició. Principalment, generem residus urbans, industrials i agraris. Pel que fa als residus industrials, la seva gestió ha d'anar encaminada a una valorització, en termes de reutilització, reciclatge i recuperació i a reduir-ne la producció, tant en termes de quantitat com de toxicitat. El principal objectiu del tractament de residus hauria de ser la seva minimització en origen, per tal de reduir la quantitat i la perillositat dels contaminants generats, que requereixen un tractament posterior. Cal tenir en compte que encara que es redueixi la quantitat de residus sempre en serà necessari un tractament posterior, ja sigui la deposició controlada, la incineració o altres.

► 1.500 tones al dia

A Gimènells (Segrià), un poble de poc més de mil habitants, on l'alcalde, fins ara del Partit Popular, ha estat expulsat i s'ha convertit en la primera alcaldia de Ciutadans-Partido de la Ciudadanía, l'empresa Xaviker, S.L. del grup Nicolas ha presentat un projecte per instal·lar un abocador, una

Es tractarien residus provinents en la seva totalitat de la recollida urbana d'escombraries de Barcelona i l'àrea metropolitana

planta de tractament de residus de sis hectàrees, i una de compostatge de dues, amb què afectarà un total de 75 hectàrees de la Vall de Camarasa, amb els municipis de Gimènells i Pla de la Font, Almacelles i Raimat. En aquesta planta es tractarien residus provinents en la seva totalitat de la recollida urbana d'escombraries de Barcelona i l'àrea metropolitana. Les tones diàries que tractaria la planta equivaldrien a tota la brossa que es genera diàriament en una ciutat d'1.200.000 habi-

Gimènells, a la Vall de Camarasa, on es pretén construir un abocador de 70 hectàrees

Ari Nieto

tants, per exemple, una ciutat deu vegades més gran que Lleida. La denominació d'origen Costers del Segre s'hi veuria afectada, així com els aqüífers i, lògicament, el paisatge. D'altra banda, les hectàrees es paguen a 66.000 euros, quan el seu preu habitual de venda oscil·la al voltant de 18.000. Ningú no vol tenir l'abocador al costat, i a aquests preus molta gent ven els terrenys de la seva propietat.

► Incompliment de la normativa

L'any 2002, l'empresa FERESP, S.L., va promoure la instal·lació d'una planta de tractament de residus al terme municipal de Puigverd d'Agramunt (l'Urgell), d'on és veí el propietari de l'empresa. Segons el projecte aprovat, la planta de compostatge tractaria el 51% de dejeccions ramaderes, el 24% de llots de depuradora, el 14% de restes vegetals i l'11% d'altres residus orgànics. La planta ha passat de tractar 5.000 tones de residus a les 20.000 tones actuals a l'any i si rep el permís, podrà tractar fins a 30.000 tones de residus anualment.

En aquests cinc anys, l'Ipccena i la plataforma opositora han observat diverses irregularitats a la planta. S'hi han tractat, des de la seva

implantació, residus de la indústria paperera, agroalimentària i tèxtil, i en canvi la quantitat de dejeccions ramaderes tractades ha estat insignificant. S'ha realitzat el procés de compostatge amb una reducció del temps de descomposició i amb males condicions en el procés de maduració. Hi ha hagut un increment de la quantitat de residus a tractar permesa del 77% el desembre de 2005 i del 36%, l'agost de 2006 (amb dos expedients sancionadors del Departament de Medi Ambient). S'han emmagatzemat residus i material en descomposició fora del perímetre de la planta, enmig d'un barranc i a la vora d'un camí rural adjacent. A banda, l'empresa dipositava residus en un cobert fora del recinte. L'agost de 2006 es va produir un incendi a la planta que va durar tot un mes i va causar pudors molt intenses que es podien sentir al mateix municipi i a municipis veïns.

► Complicitat administrativa

L'empresa Adobs Orgànics, S.L. (filial de FCC), va presentar l'agost de 2001 un projecte de construcció d'una instal·lació d'elaboració de terres vegetals i adobs orgànics al paratge de les Comes al municipi de Maldà (l'Urgell). Segons el

projecte inicial, a la planta, amb una superfície d'1.000.000 m², s'hi podrien tractar fins a 100.000 tones de residus orgànics a l'any (70% de dejeccions ramaderes). L'admissió de llots de depuradora i residus de teixits animals també hi constaven, tot i que no s'especificava l'origen dels residus.

Hi ha hagut irregularitats constants al llarg dels cinc anys de funcionament de la planta

Es dona el cas que Adobs Orgànics, S.L. ja havia estat sancionada per la Generalitat de Catalunya en diverses ocasions per haver incomplert la normativa de residus. Així mateix, el projecte inicial tenia diferents irregularitats tècniques en temes mediambientals, com el perill de contaminació d'un aqüífer, la no regulació de la dispersió de les olors ni del

risc d'incendi. D'altra banda, ni l'empresa ni l'administració consideraven que la planta hagués de passar el tràmit d'avaluació ambiental, tot i que per normativa ho hauria de fer. Cal tenir en compte que aquesta planta està projectada en una zona agroforestal de gran valor paisatgístic i ecològic, i que afectaria negativament la producció agrícola d'alta qualitat, com l'oli amb D.O. Les Garrigues i el vi amb D.O. Costers del Segre.

L'any 2003 l'Ajuntament va comunicar oficialment la renúncia a la construcció de la planta. Al mateix temps, l'empresa promotora va anunciar el seu desinterès pel projecte i la posada en venda dels terrenys. El 2004 la comissió d'Urbanisme va suspendre la tramitació de la construcció. Més enllà del que podia semblar en un principi, tan sols va ser un miratge, ja que l'agost de 2006 va sortir a informació pública el projecte refós de la mateixa instal·lació. D'altra banda, la tramitació de llicències municipals fetes de manera encoberta i irregular posen de manifest un possible cas de prevaricació. La pressió popular ha aconseguit que es retiri per segona vegada el projecte i s'espera que sigui la definitiva. ☉

» La gran quantitat d'entitats en contra dels perjudicis que pot representar una incineradora o un abocador en un municipi o comarca adopten el nom de plataformes, potser degut a l'horitzontalitat de la seva tasca i a la diversitat de gent que agrupen. Són un moviment que refà el teixit social, a voltes perdut, a les comarques de Ponent_

CATALUNYA // TRACTAMENT DE RESIDUS

Plataformes sorgides d'una realitat

Contesten i s'enfronten a empreses, administració i veïns interessats

Directa Terres Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

Quan es fa públic un projecte de planta de tractaments de residus, una plataforma es constitueix com a associació opositora. Ja sigui per dignificar la vida als seus pobles i comarques, ja sigui per cuidar el medi ambient, les plataformes estan formades per gent de totes les edats i són capaces d'aturar i al·legar projectes o d'engegar processos de veritable democràcia participativa.

Manifestació contra la incineradora, a Puigverd d'Agramunt

Directa Terres Ponent

Segrià Net. Salvem la vall de Camarasa!

CONTACTE: Ignasi Gibert 616 109 433

Aquesta empresa s'instal·la al municipi sense cap problema, ja que els gestors són del poble. Comencen les pudors fins que un incendi dura més d'un mes, l'estiu de 2006. Llavors es forma la Plataforma, assessorada per experts i metges. L'empresa comença a demanar la gestió de llocs de depuradora, i incrementen de mica en mica el percentatge a tractar legalment, tot i que sempre han tractat una gran quantitat de residus industrials. El que realment preocupa la Plataforma és que s'adobin els camps amb compost—realitzat a partir de residus industrials— sense completar el procés. La Plataforma i altres entitats

presenten al·legacions i denúncies contra la planta a l'Ajuntament i al Departament de Medi Ambient, i reben el silenci com a resposta. Els beneficis que recauen al poble són els que pot aportar una empresa qualsevol, tot i que els perjudicis per les persones i el medi són molt superiors. Actualment, estan esperant la resolució sobre les al·legacions de Medi Ambient i promouen la creació d'una plataforma de plataformes, amb una assemblea conjunta que tindrà lloc el dissabte 2 de juny a Castellserà. També es preveu alguna acció el dia 5 de juny a Lleida, coincidint amb el Dia Internacional del Medi Ambient.

El cas de la Granja d'Escarp

CONTACTE: Marta Teixidor /teixiescarp@hotmail.com/

La venda de parcel·les a preus elevats i les informacions que sortien de l'Ajuntament el darrer període electoral van delatar els propòsits de construir un abocador per portar 1.500 tones diàries de deixalles des de Barcelona ciutat a la Vall de Camarasa, municipi de Gimenezells i Pla de la Font. L'empresa promotora és d'un dels pobles afectats. La capa freàtica està a menys d'un metre i l'abocador projectat serà el més gran de Catalunya i dels més grans d'Europa. La Plataforma està difonent el cas i pendent dels esdeveniments. L'any 2004 un projecte similar es va desestimar per no

acomplir els requisits mínims de Medi Ambient. De moment, els municipis afectats s'hi mostren contraris, però hem estat en període electoral. La informació és ja imparabla i està tothom en guàrdia. Pancartes, cartells i xerrades són les armes de veïnes que no volen veure el seu entorn embrutat amb la brossa d'altres. La reducció del consum i la importància de reduir i de reciclar els donen un toc peculiar com a Plataforma. Una altra iniciativa sorgida de l'àmbit de la plataforma opositora és la presentació d'una candidatura alternativa a la població, que d'un total de nou regidors, n'ha tret sis.

La complicitat de l'administració a Puigverd d'Agramunt

CONTACTE: /antiresiduspuigverd@hotmail.com/

El gener de 2006 s'assenyalen per la premsa de la construcció d'una plataforma incineradora al terme de la Granja d'Escarp, al Segrià. S'havia donat una situació similar el 2002. L'antiga plataforma es va reactivar amb altres veïns i entitats ecologistes. Més de 300 al·legacions són presentades a l'Ajuntament en qüestió de dies, però el consistori no en fa cas. Volen fer una consulta popular tot i els impediments de l'Ajuntament. El 14 de maig de 2006 es fa la consulta i més de 450 persones de les 900 amb dret a votar s'hi pronuncien, i ho fan en contra

[vegeu DIRECTA núm.5]. Els regidors de CiU a l'equip de govern mantenen que decideixi Medi Ambient, i els del PP, tot i afirmar estar-hi en contra, no fan res en aquest sentit. L'empresa, que no és del poble, ofereix 60.000 euros l'any pel municipi, a més de llocs de treball. També ofereixen la construcció del pont entre una riba i l'altra del Segre i la construcció d'una canalització de reg. La Plataforma ha promogut unes eleccions populars d'un candidat escollit per la gent del poble per encapçalar una candidatura alternativa, que finalment ha obtingut dos regidors, davant dels cinc de CiU.

La reflexió

El fracàs de la política de reducció

Ipcena. Institució de Ponent per la Conservació i l'Estudi de la Natura

A Catalunya actualment generem més de 4.200.000 tones de residus municipals. To i que el grau de reciclatge i reutilització augmenta, més del 75% d'aquests residus encara tenen com a destí final les incineradores o els abocadors. Les nostres indústries generen més d'1.120.000 tones de fang, i a les depuradores d'aigües urbanes es

generen més de 530.000 tones de fang cada any. Són xifres que, com a mínim, s'han duplicat en els darrers deu anys; en canvi, la població tan sols ha augmentat un 15%.

El fracàs de la política de reducció en matèria de residus a casa nostra és flagrant i, com a resultat, la gestió d'aquests residus es presenta com una realitat complexa. L'enèsim error en el qual s'està recaient és deixar a les mans del mercat aquest conflicte. Els projectes d'abocadors i macroplantes de compostatge de residus

industrials apareixen disseminades pel territori amb l'única lògica de la rendibilitat econòmica que aporten als promotors. Sense la cogestió i participació de la societat civil en les decisions, el rebuig que estan tenint aquests projectes és evident. Si continuem en aquesta lògica, els nostres residus continuaran travessant fronteres, i així, continuarem externalitzant-los cada cop cap a territoris més desfavorits. Per revertir aquesta tendència, cal que l'administració apliqui d'una vegada polítiques

severes de minimització i reducció de la producció dels residus. Un factor decisiu és que s'incrementi la responsabilitat de qui produeix els residus: és necessària l'aplicació del VI Programa Europeu d'Acció Comunitària en matèria de medi ambient, que, en referència amb l'àmbit dels residus, indica que s'ha d'aplicar el criteri de proximitat, i exigir que es tractin els residus al lloc més pròxim d'on es produeixen.

Contacte: Ipcena.org /ipcena@ipcena.org/ Telf: 973 263 793

Impressions

Francesc Arnau i Arias. Advocat del DALP

/opinio@setmanaridirecta.info/

Mumia Abu-Jamal: no a la pena de mort

El 17 de maig passat hi va haver una vista oral i pública davant del tribunal d'apel·lacions del tercer districte dels Estats Units d'Amèrica, a la sala principal del Palau de Justícia de la ciutat de Filadèlfia (Pennsilvània). Aquesta vista constitueix un dels punts més crítics del cas Mumia Abu-Jamal, aquest pres polític afroamericà, periodista, que fa més de 25 anys que està al corredor de la mort de la presó State Correctional Institution Green.

Mumia fou condemnat a mort l'any 1982, sota la falsa acusació d'haver matat, de matada, el 1981, un policia blanc durant un tiroteig molt confús en una cantonada del carrer Locust Street. El policia mort, Daniel Faulkner, precisament havia estat enviat per les autoritats federals nord-americanes en el marc d'una investigació contra la corrupció interna de la policia de Filadèlfia, que és considerada una de les més mafioses de tots els Estats Units.

Per aquesta raó el judici realitzat el 1982 sempre ha estat sota sospita, en el sentit que fou la mateixa policia o gent pagada per ella qui va fer acudir Mumia (que aleshores treballava de taxista) a un punt concret de la ciutat. I en aquest punt, precisament, hi van provocar un incident, que involucrava un seu germà i que va desencadenar el tiroteig en què va resultar mort el policia Faulkner. Així, amb la posterior condemna a mort de Mumia, els policies corruptes esperaven poder matar dos ocells d'un sol tret: desempal·lar-se del policia que els assetjava, i treure de circulació un activista molt incòmode per a ells. Ja feia temps que anaven darrere de Mumia, que en la seva tasca radiofònica s'havia destacat com a militant del partit dels Black Panthers i solidari amb la lluita de l'organització revolucionària MOVE*.

Franqui

Amnistia Internacional i molts altres col·lectius defensors dels Drets Humans, han qualificat el judici de 1982 de racista i injust.

► **200 persones dins de la sala** El 17 de maig passat, la sala del jutjat de Filadèlfia estava plena fins a dalt de tot: hi eren presents unes dues-centes persones, i més de mil que van expressar el seu suport des del carrer. Intervingueren Robert Bryan i un altre advocat del seu despatx, juntament amb un advocat de la NAACP (National Association for the Advancement of Colored People). Tots tres advocats es concentraren a defensar el dret de Mumia a un judici imparcial en el context de la lluita contra la pena de mort i la repressió política contra un periodista que era considerat massa agosarat des del poder. Els fils del racisme i la política recorren aquest cas des del primer moment de la seva detenció ja el 1981. Algunes de les vulneracions constitucionals que es denunciaren foren les següents:

Al senyor Abu-Jamal li fou denegat el dret a un judici just —reconegut a les esmenes 5a, 6a i 14a de la Constitució nord-americana—, a causa de l'actuació interessada de la fiscalia, que va aconsellar als membres del jurat, literalment, que prescindissin de principis com la presumpció d'innocència, o com el que considera que qualsevol dubte raonable ha d'afavorir el pres (*in dubio pro reo*), i va

provocar així l'error flagrant dels membres del jurat i la posterior declaració de Mumia com a culpable d'assassinat, sense que existís cap prova objectiva.

La utilització, per la fiscalia, d'impugnacions *in extremis* per excloure els ciutadans afroamericans del jurat, va violar el dret del senyor Abu-Jamal a un procés adequat i a la igualtat davant la llei, d'acord amb les esmenes 6a i 14a de la Constitució.

El jutge va prohibir al jurat aplicar qualsevol circumstància atenuant (bon caràcter, etc.) si no era que tots els integrants del jurat hi estiguessin d'acord. Això va donar com a resultat la condemna a mort, ja que era impossible aconseguir la unanimitat.

Al senyor Abu-Jamal li fou denegat molt clarament el seu dret a un judici just a causa dels prejudicis i el racisme de què feia gala el jutge Albert F. Sabo, que entre sessió i sessió del judici, als passadissos del Palau de Justícia, va comentar a tothom que el volia escoltar: «Els ajudaré a fregir aquest negre...»

► **La sentència pot trigar fins a tres mesos**

La senyora Ramona Africa, membre destacada de la organització revolucionària MOVE, era dins de la sala del judici i ens ha fet arribar telefònicament les seves impressions:

«Després de sentir els nostres arguments, els jutges no han pres cap decisió. Ens han dit

que la resolució pot arribar a trigar entre un mes i mig i tres mesos. Això ens fa sospitar que no tenen cap intenció de fer justícia al Mumia, perquè les proves són clares i ells ja sabien tot el que avui els hem explicat. Si haguessin volgut prendre una decisió raonable, ja ho haurien fet, però hi havia massa gent observant, de manera que han preferit esperar fins que tinguin la impressió de no estar sotmesos a tanta pressió social. I amb això n'hi hauria d'haver prou perquè tothom es mantingués en alerta».

«El fet més impressionant i més important d'avui és el gran nombre de persones —americanes i també europees— que han acudit aquí en solidaritat amb en Mumia. Això és pressió. I aquesta pressió és més impor-

tant que qualsevol de les paraules que s'han pogut escoltar dins de la sala. Ara hem de mantenir aquest nivell solidari i la mirada fixa en el nostre germà Mumia, perquè en el precís instant en què aquests funcionaris tinguin la impressió que l'opinió pública està distreta per algun altre afer, aleshores disposaran de tot allò necessari per consumir aquest assassinat legal...»

A causa del suport internacional massiu que el cas Mumia suscita des de principis dels anys noranta, la seva defensa s'ha convertit en un cas emblemàtic de la lluita mundial per l'alliberament de tots els nostres presos i preses polítiques.

* MOVE: organització revolucionària nord-americana fundada a mitjan anys setanta del segle passat pel senyor John Africa. A causa de la seva militància intransigent en favor de la natura i contra el sistema estan sotmesos a una repressió policial contínua, les dues fites principals de la qual han estat el 1978 i el 1985, anys en què les seves cases foren assaltades i destruïdes per la policia de Filadèlfia. La segona vegada, amb el llançament d'una bomba de guerra des d'un helicòpter policial.

Els anys 2003 i 2005, militants d'aquesta organització van fer actes al casal independentista Manel Viusà, de Vic, i al Casal Boira Baixa, de Manlleu.

Els jutges no tenen cap intenció de fer justícia a Mumia, perquè les proves són clares i ells ja sabien tot el que avui els hem explicat

«El fet més impressionant i més important d'avui és el gran nombre de persones que han acudit aquí en solidaritat amb en Mumia

Angel Luis Lara. Sociòleg i guionista de televisió

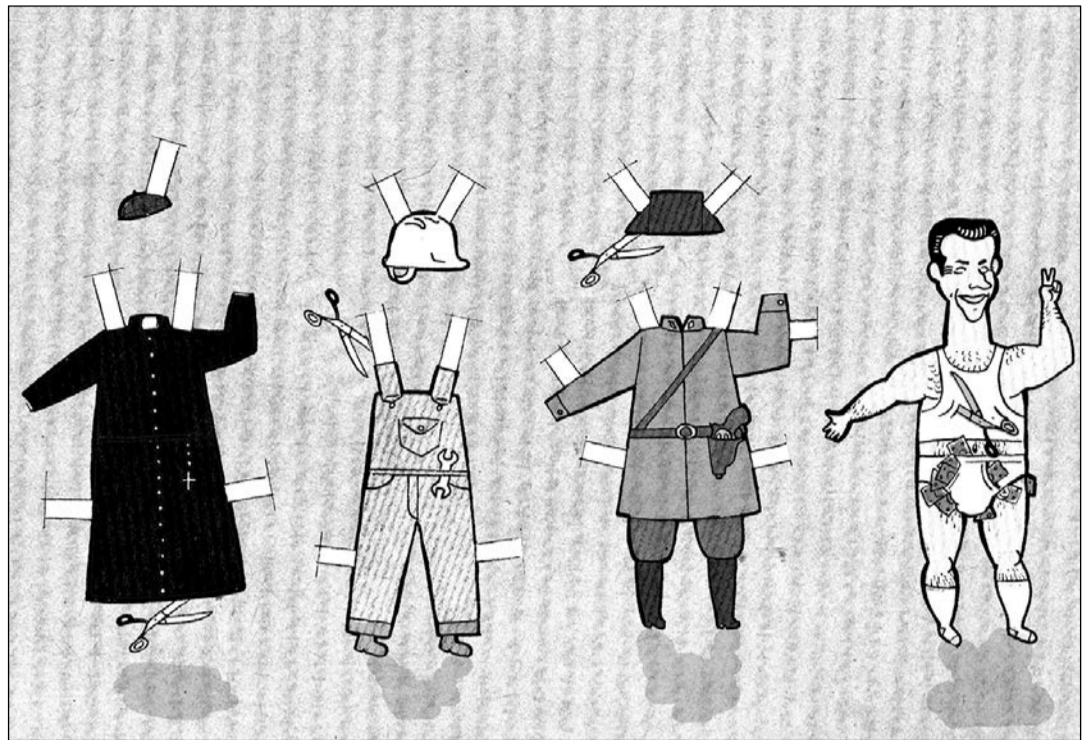
/opinio@setmanaridirecta.info/

França i la política des de dalt

La composició del primer govern de Nicolas Sarkozy a França ens parla de com la política des de dalt es transforma definitivament en producció de signes que, com apuntava el subcomandant Marcos fa uns quants dies, cotitzen en la nova Borsa de Valors de la política moderna: els mitjans de comunicació. Aparentar i aparèixer són dos elements irrenunciables per a aquells que entenen la política com l'exercici de la representació. La política des de dalt camina amb velocitat de creuer cap a la seva conversió definitiva en espectacle. Recrea l'aparença de la seva activitat com a simple aparença, mentre que després del teló de la vida dels de baix es paga amb el dolor dels estralls que imposa. En el fons tot és un problema de comunicació, fins les pedres i els cotxes cremats als barris més fotuts després de la victòria del líder de la dreta francesa. Si el joc és aparèixer, els que estan fotuts han demostrat que saben fer-se visibles, però al revés: els signes de la seva ràbia no indiquen una aparença, sinó la irreductible materialitat de la ingovernabilitat que acompanyarà el mandat de Sarkozy els pròxims anys. Sarkozy ha construït un primer executiu que ha cuidat la paritat de gènere: set dones i vuit homes. Entre la composició del nou govern ha inclòs elements de tarannà moderat, alguns fins i tot sortits de les mateixes files de l'esquerra. Eric Besson, antic secretari nacional d'economia i política fiscal del Partit Socialista, ha estat nomenat secretari d'Estat. Bernard Kouchner, fundador de les ONG Metges Sense Fronteres i Metges del Món, ha estat triat per Sarkozy per dirigir el Ministeri d'Afers Estrangers i Europeus. L'estratègia dels partits d'esquerra amb vista als pròxims comicis legislatius de juny, basada en

l'enunciació repetitiva de l'extremisme de la dreta, ha estat temporalment immobilitzada en el terreny dels imaginaris col·lectius. Però més enllà d'això, l'intel·ligent moviment simbòlic del nou president ens aporta alguns elements interessants per a la reflexió. França és l'últim episodi europeu de la simbiosi general de la classe política. Esquerra o dreta són vectors ja únicament retòrics des de dalt. La distinció es fa cada vegada més difícil. En un escenari de redefinició absoluta de la sobirania i de lenta volatilització dels estats-nació, els grans partits no fan més que interpretar la partitura escrita en els centres de decisió global de la macroeconomia. Evidentment, seria irresponsable afirmar que són tots iguals, però potser l'única cosa que els distancii en allò que és rellevant sigui cada cop més una mera diferència d'intensitat. El debat televisiu entre Ségolène Royal i Nicolas Sarkozy hores abans que s'obrisin els col·legis electorals a França va deixar sobre la taula un cúmul de tics comuns i exercicis de simbiosi. Del somriure artificial i seductor amb el qual Sarkozy tractava d'emular la seva oponent, al tall evidentment militar del coll de la camisa que

Esquerra o dreta són vectors ja únicament retòrics des de dalt. La distinció es fa cada vegada més difícil

Alto

vestia Royal per compatibilitzar amb l'esperit autoritari que caracteritza el líder de la dreta francesa. Deia Guy Debord que l'espectacle és el capital en un grau tal d'acumulació que es transforma en imatge. Els partits ho saben. Sarkozy és conscient que aquí es juga gran part de la partida i ha mogut fitxa. La política des de dalt redueix la població a electorat igual que la indústria televisiva ordena la gent en forma d'audiències. Són dos mercats molt semblants que transformen els ciutadans en objectes governables a través del càlcul. No obstant això, de la mateixa manera que les noves tecnologies i les noves maneres de viure estan descontrolant la relació que tenim amb el mitjà televisiu, i obliguen la indústria a córrer un pas enrere de les innovacions que es donen en els comportaments, ja no votem de la mateixa manera: el càlcul quantitatiu des de dalt topa cada

vegada més amb variables qualitatives que innoven i alteren tant les velles dinàmiques electorals com el mateix valor de la representació política. La il·lusió i el compromís democràtic en l'exercici del vot són ja prehistòria. Ja no votem en suport d'un projecte, sinó en contra d'un altre. Pels de baix, votar no implica ja un exercici de compromís: resulta simplement un moviment tàctic. El vot negatiu és el comportament més prolífer entre la gent d'esquerra. La immensa majoria dels vots recaptats a França per Ségolène Royal han estat vots contra Sarkozy. Ni més ni menys. És això un indicador de salut democràtica? Una última cosa. La inclusió en el govern Sarkozy de Bernard Kouchner, destacat representant de l'univers ONG, pot ser que constitueixi el tancament d'un cercle. L'emergència de noves sobiranes en el marc del desar-

mament mundial del tradicional estat-nació està caminant en paral·lel a l'erosió dels drets socials i a la intensificació dels processos de producció de desigualtats. Des de dalt, les ONG s'han convertit en agències subsidiàries que tracten de mantenir amb mínims costos algunes de les funcions que tradicionalment desenvolupaven els estats, sense alterar ni un pèl els programes generalitzats de privatitzacions i retallades socials. Pel neoliberalisme, les ONG constitueixen una espècie de neobeneficiència revestida d'un component simbòlic solidari. La participació de Kouchner en un executiu conservador a França representa la renúncia definitiva a l'autonomia crítica i programàtica d'aquest tipus d'institucions socials. Mirar críticament el significat i l'evolució de les ONG en el món globalitzat és ja una obligació ètica irrenunciable.

Gemma Ubasart i González. Politòloga

/opinio@setmanaridirecta.info/

L'aposta municipalista per l'obertura d'esclerxes participatives

Cada dia ens han arribat notícies de diferents projectes municipalistes arreu del Principat: agrupacions d'electors que recullen signatures, coalicions de candidatures alternatives, plataformes electorals de base amb llarga història al darrere. Prop d'una vuitantena de candidatures alternatives concorreran a les eleccions municipals del 27 de maig a Catalunya. Una amalgama de diferents realitats que, sense cercar-ho, tenen bastants punts en comú. Totes elles pretenen acostar la política municipal als ciutadans, fer sortir la política dels despatxos de l'ajuntament i de les seus dels partits polítics per retornar-la a les assemblees

ciutadanes. Totes elles sorgeixen de la necessitat de construir espais d'innovació democràtica, a través de l'obertura d'esclerxes participatives en el sistema representatiu.

El Principat s'ha caracteritzat per ser un espai d'experimentació participativa en l'àmbit local. Mostra d'això en són les primeres Candidatures d'Unitat Popular (CUP) que, fins i tot, han ocupat espais de govern municipal. O l'experiència del Col·lectiu Obrer i Popular (COP) de Ripollet que ja des de 1979 obre espais de participació social. L'efervescència municipalista que es viu en les presents eleccions, però, és una novetat. Estem davant d'una multiplica-

El cicle de protesta que ocupa el tombant de mil·lenni no es dilueix en el no-res, sinó que deixa les seves empremtes en aquestes experiències municipalistes

ció d'experiències i d'una aposta movimentista relativament generalitzada arreu del territori (excepte a les grans ciutats) que té per objectiu utilitzar les eines que ofereix la política municipal institucional per continuar teixint xarxa social.

D'aquesta realitat en podem extreure dues constatacions. Una primera és que el cicle de protesta que ocupa el tombant de mil·lenni –en què trobem des de les lluites okupes fins a les ecologistes, des del moviment per la insubmissió fins al moviment estudiantil assembleari, des del moviment global fins a aquell contra la guerra– no es dilueix en el no-res, sinó que deixa les seves empremtes en

aquestes experiències municipalistes: la importància del treball local, la democratització interna de les organitzacions, la voluntat d'intervenció directa en les qüestions que ens afecten, etc. Una segona constatació és aquella que fa referència a la crisi del sistema representatiu i del sistema de partits. Totes les experiències municipals de què parlo es caracteritzen per la seva voluntat d'anar més enllà de la política partidista basada en la disciplina de partit, en la professionalització i en la tecnificació de les decisions polítiques. Es cerca una participació directa i quotidiana en les decisions que afecten el futur dels nostres pobles i ciutats.

Navegant per la xarxa

El Pinxo li va dir al Panxo...

La setmana passada vam decidir intentar deixar de banda les provocacions i amenaces que els Mossos d'Esquadra feien als moviments socials després del famós cas del *kubotan*. Però ara, i després de navegar per la xarxa i trobar una i altra vegada el mateix tema a tots els fòrums policials, hem cregut que calia ancorar de nou en aquestes terres enemigues. Això sí, hem deixat de banda el fòrum dels Mossos d'Esquadra, que aquests dies ha anat de boca en boca, per fixar-nos en els seus companys d'altres cossos, sobretot d'un que els és molt pròxim: la Guàrdia Urbana de Barcelona.

Aquesta vegada, els agents de la policia municipal no han volgut aprofitar per desqualificar els seus enemics en les batalles estadístiques i han mostrat el seu suport més evident, amb comentaris, que, per variar, espanten.

Només cal entrar a guardiurbana.tk per llegir com Janer adverteix els seus amics:

"Després de la notícia que un mosso portava un *kubotan*, aneu amb compte amb tot allò que porteu al cinturó, ASP, esprais (que no siguin els de la dotació) petites navalles, etc... perquè amb qualsevol cosa ens podem buscar problemes". Petites navalles?! Deu ser el complement perfecte de la porra i la pistola...

El Crack troba un raonament teòric a la polèmica de l'arma blanca cònica: "El que passa, és que als progrés els molesta no poder fer fotos de la policia repressiva disparant amb pilotes de goma i posar-ho a la primera plana dels diaris. El *kubotan* no es veu i així se'ls acaba el *chollo* i l'espectacle". Fernando Arrabal proposa solucions: "Com més gran sigui el caos, més propera estarà la solució. Tant de bo els okupes cremin mitja ciutat i els ciutadans facin el que els doni la gana, perquè jo estaré veient des de casa la tele, i aleshores, les rates que són els socialistes abandonaran el vaixell i com l'au fènix ressorgirà un Sarkozy de les flames."

N'hi ha, però, que pregonen les virtuts del punxó i culpen els Mossos perquè s'enfaden per la poca discreció dels Mossos: "És un estri utilitzat per moltes policies democràtiques del món sencer per ser efectiu, lleuger, contundent, poc lesiu i, sobretot, discret. I els Mossos en fan publicitat gratuïta perquè tothom conegui el *kubotan*!"

D'altres, deixant de banda punxons i navalles s'emocionen veient la presència massiva de les forces de l'ordre als carrers, mentre que mai falten els qui opten per l'humor... policíac: "Jo ahir vaig agafar el pal de fregar de la senyora de la neteja. És una arma prohibida? Tot depèn de l'ús que en faci... de l'arma, no de la senyora de la neteja".

... Vols que et punxi amb un punxó?

Protagonisme periodístic

Laia Isart
Barcelona

Sempre m'ha fet molta gràcia l'afany de protagonisme que tenen alguns companys de la professió periodística. Un fet que queda ben palès quan hi ha eleccions. Fa temps que sentim el discurs de les notícies no firmades perquè estan en contra dels blocs electorals imposats. Ui, sí! Quina protesta! Quina por! Que no diuen el seu nom! Pobrets, en una notícia no sortirà el seu flamant nom que tant miren els espectadors, que és el centre de la notícia! Els pobres espectadors i oients han de viure sense saber el nom del periodista que fa la notícia, quin càstig més cruel!!! Au, va, deixem-nos d'estupidideses!

Si els periodistes, tan sacrificats, dels mitjans públics estan en contra dels blocs electorals, que es neguin a fer-los, que surtin al carrer, que boicotegin les notícies... Que deixin de mirar-se el melic i protestin. Si és que, de debò, volen fer-ho.

'Supervivenda'

Jordi Oriola i Folch
Esplugues de Llobregat

A vui m'he fet un tip de riure veient un vídeo, a <http://bcn.vdevivenda.net>, d'un superheroi d'estar per casa que es fa dir SuperVivenda. Surt de l'assemblea pel dret a l'habitatge "V de Vivenda" i sorprèn els polítics en les seves rodes de premsa quan s'omplen la boca parlant de l'habitatge. Irromp amb el seu vestit de superheroi, amb un cartell amb dues frases que trenquen pel bell mig idees defensades com a molt raonables pel sistema polític i econòmic: "L'habitatge de protecció no és la solució" i "L'habitatge fora del mercat, com l'educació i la sanitat".

Bravo! Feia falta que algú parlés clar! En SuperVivenda rebla el clau exposant que, quan vola per damunt de Barcelona amb els seus poders sobrenaturals, detecta en el seu escàner 80.000 pisos buits o abandonats (un 10,6% del total), de manera que no fa falta construir-ne més, ni tan sols de protecció oficial. I l'errada l'alcalde que ha "heretat" tramposament l'Ajuntament de Barcelona, com a bon "Hereu" que és, quan sortia al pas dient que el seu partit no es pren el tema de l'habitatge de broma, perquè precisament, com els bufons de la cort, en SuperVivenda esquitxa humor a dojo, però diu veritats com el puny, mentre que els polítics, amb un posat seriós i respectable, són els que veritablement ens han

El català acastellanat de TV3

Josep Maria Rovira i Garcia
Vilassar de Mar (Maresme)

"Tinc una nòvia guapa. A la boda invitarem a caldo amb bon sabor i a pistatxos. Després comprarem una vivenda a una aldea, però si els inquilins marxen la tindrem gratis i els entregarem la cartilla. Quan tinguem un bebè al principi el cuidarem i si té febre espero que es curi i no es rasqui, que si no s'estén la picor. Val, de moment vaig a arreglar la tele que aviat començarà l'última carrera i l'Alonso és el favorit".

Aquest text que acabeu de llegir ha fet saltar totes les alarmes del meu corrector en línia, però es veu que els correctors que fan servir a TV3, Catalunya ràdio i molts diaris en català no són tan primmirats, ja que darrerament tot aquest seguit de

despropòsits lingüístics s'està fent habitual en tota mena de programes, pel·lícules i anuncis. A casa ja n'estem tips d'haver de sentir tothora aquestes barbaritats, i ens demanem si és per deixadesa, per ignorància o per una voluntat expressa de degradar el català fins a convertir-lo en un patuès impresentable que s'assembla tant com sigui possible a la llengua seriosa de debò, que, com tothom sap, és l'espanyola. M'inclino a pensar que és aquesta darrera idea la que mena els actuals directius de TV3 a promocionar tota aquesta corrua de barbarismes fins a convertir-los en estàndard de la cadena, i per extensió, del carrer. Gràcies, guapos!

Cartes Les cartes han de tenir una extensió màxima de 1.500 caràcters (amb espais) i han de portar: signatura, localitat i contacte

Envieu les vostres cartes per correu electrònic a cartes@setmanaridirecta.info o per correu postal a **Juan Ramón Jiménez, 22, 08902 Hospitalet de Llobregat**

pres el pèl fins ara, mirant cap a una altra banda mentre Barcelona es convertia en capital de l'especulació i de l'abús mercantil del dret constitucional de poder disposar d'un lloc per viure.

Una policia diferent?

Jordi Soler
Sants

Pocs països tenen el privilegi de muntar una policia des de zero. Sovint se'ns parla de com n'és de difícil l'adaptació als tics democràtics dels cossos de seguretat que provenen de les dictadures.

Doncs bé, a casa nostra hem fracassat estrepitosament en l'intent de crear-ne una de nova, moderna, democràtica i respectuosa amb els drets civils de les persones.

Fets com els de la comissaria de les Corts, com la investigació de la Núria Pórtulas, els de la mateixa manifestació

anarquista de l'1 de maig, o la d'okupes del 19 del mateix mes, ens fan adonar que els ingenus que vam lluitar contra la dictadura i vam pensar que una nova policia era possible estàvem ben equivocats.

En aquesta democràcia contaminada i de control social, les policies juguen el mateix paper a què sempre ens han tingut acostumats.

Potser és que, realment, no hi ha una altra policia possible i que la mateixa essència del cos és protegir el poder i reprimir els discrepans.

Ateneu venut

Oriol Terrades
Barcelona

Dimecres passat vaig anar a l'Ateneu Barcelonès convocat per la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura. Allà, hi presentaven l'informe i passaven un documental sobre el tema. La mala sort va perseguir els organitzadors, ja que el mateix dia i a la mateixa hora

hi havia el debat dels alcaldables al mateix Ateneu.

Des del primer moment va ser un desastre: una calor insuportable, els micros no funcionaven i el documental no es podia veure. La Sabina i l'August van fer tota la xerrada cridant i el documental el vam acabar veient a trossos, amb un engranatge de cables que feia força por.

Quin va ser el motiu de tot plegat? Doncs que els equips de so, etc... els tenien els alcaldables i, fins i tot, algunes persones de l'organització van haver de pressionar de males maneres els responsables de l'Ateneu perquè els enviessin un tècnic de so. Mentrestant, a la sala d'actes, l'única molèstia que patien el Jordi, l'Imma, l'altre Jordi, l'Alberto i el Xavier eren les preguntes incòmodes d'alguns ciutadans i col·lectius.

Ja sabem de quin peu calça normalment l'Ateneu, però aquesta falta de respecte cap a persones que denunciaven fets tan greus com la tortura diuen molt de quins són els interessos dels responsables d'aquest centre: llepar el cul als que ens manen.

Així està el pati

► Pàgina 10
Manifestació a Girona en suport a Núria Pórtulas. El proper 4 de juny la jove giro-nina tornarà a declarar davant el jutge Juan del Olmo

► Pàgina 11
Tres alts càrrecs de la Generalitat i l'alcalde de Les Borges del Camp són processats per subministrar aigües contaminades

► Pàgina 17
El Senat dels Joves de Girona denuncia que l'ajuntament i en especial l'alcalde volen controlar les activitats i els posicionaments de l'entitat

PAÏSOS CATALANS // ELECCIONS MUNICIPALS 2007

Els moviments socials entren als consistoris tot i la forta abstenció

Guillem Sánchez i Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La protagonista total d'aquestes eleccions ha estat l'abstenció. El nivell d'inassistència a les urnes a Catalunya ha escombrat rècords històrics, i a les grans ciutats ha superat quasi sempre el 50% de l'electorat. L'anàlisi habitual relacionant-la amb el "bon temps" comença a ser obviada per una classe política que tampoc s'anima a fer autocrítica. Una altra dada: s'han comptabilitzat 134.279 vots en blanc als Països Catalans, que es converteixen en la "sisena força política", a més de 41.100 vots nuls. Sembla que el repetit distanciament entre classe política i ciutadania comença a passar factura a la "festa de la democràcia".

La protagonista absoluta d'aquestes eleccions ha estat l'abstenció

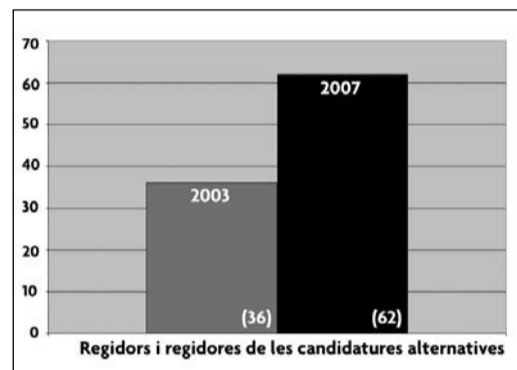
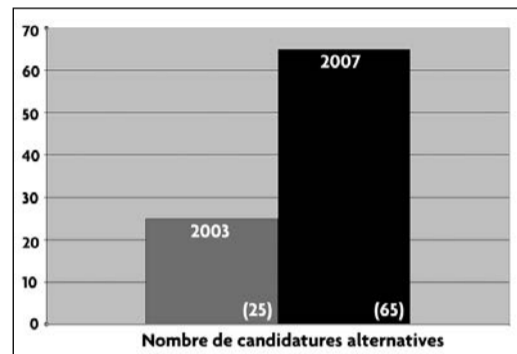
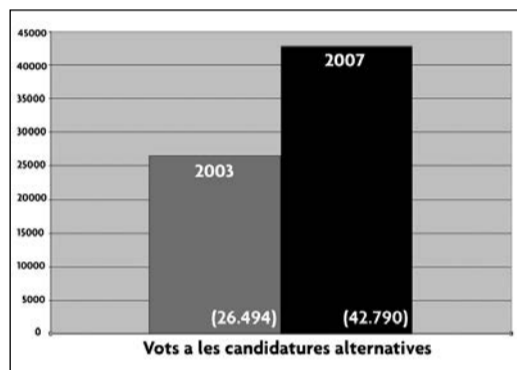
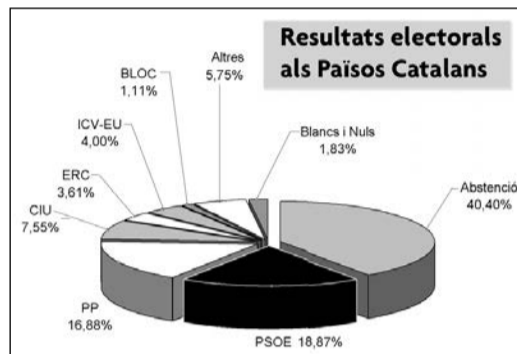
En aquest sentit, un altre dels elements que ha marcat aquests comicis ha estat la irrupció de forces "emergents" que, al marge de la seva ideologia, no són vistes com a part de l'establishment. La que ha obtingut més vots ha estat Ciutadans, encara que no ha pogut repetir la sorpresa de les autonòmiques, potser perquè ha quedat massa ràpid assimilada com a política. A més de la multitud de forces independents, una altra sigla ha donat la campanada: Plataforma per Catalunya, tot i només obtenir 13 regidors, en convertir-se en segona força a tres capitals de comarca -Vic, El Vendrell i Cervera- ha pogut amplificar la seva presència mediàtica.

Els resultats del CORI a Reus -una formació que ridiculitza la política- tampoc són cap broma: ha sumat 1.800 vots i ha obtingut un regidor.

► Candidatures alternatives

Però el que més ha cridat l'atenció, com a mínim dels moviments socials, ha estat la irrupció en escena, de forma significativa, de les candidatures alternatives. Aquestes han entrat en vuit capitals de comarca, i en conjunt han doblat els resultats, tant en nombre de vots com de regidors.

Però més que el quantitatiu, encara més important és el resul-

(H)

tat qualitatiu, perquè en la majoria de municipis on es presentaven han tret representació, a vegades fins i tot espectacular, com a Berga, on a la primera s'ha arribat a ser tercera força política o a Badia del Vallès, on l'AEB a quadruplicat els resultats. I en algunes s'han quedat a les portes, com en el cas de Barxeta, per només dos vots.

El creixement de les candidatures alternatives ha estat constant a tot arreu on s'han presentat; fins i tot a grans capitals on no han obtingut representació, com Girona, Terrassa o Lleida, han doblat resultats.

En canvi, podria semblar que a les places amb més tradició municipalista, com Ribes, Ripolllet o Arbúcies hi hagi hagut retrocessos; en realitat, a aquests tres municipis, fa quatre anys van cóncorrer amb coalicions amb ERC o Iniciativa, i aquest cop ho feien en solitari. En els tres casos els resultats han estat més que notables,

Apartheid aquí i ara

Es calcula que la població sense dret a vot ja podria significar el 9% del conjunt. Òbviament aquest volum podria capgirar resultats i canviar panorames, a més de la paradògica situació en que gent que "viu, treballa i paga impostos aquí" en canvi "no pot decidir", segons SOS Racisme. Per això, aquesta entitat ha realitzat la campanya Igual11, on ha exigint el dret a vot de les persones immigrants per "contribuir a evitar les

discriminacions, frustracions i processos de fractura social generats pel no reconeixement com a ciutadans", vinculant "el concepte de ciutadania a la residència i no a la nacionalitat". Per aquesta campanya ha comptat amb el suport d'artistes com Quimi Portet, Marina Rossell o Che Sudaca, i ha llençat la iniciativa de desobediència civil on es demanava a la gent que no volgués votar que cedís el seu vot a algú que no pogués fer-ho.

Les candidatures alternatives han entrat a vuit capitals de comarca i han doblat els vots i regidors

Una altra dada significativa ha estat el salt des de les ciutats petites i mitjanes a grans urbs, com Sabadell -fins ara, l'excepció-, Mataró o Santa Coloma de Gramenet. Ara potser hi ha gent que comença a plantejar què cal fer a Barcelona.

mentre els seus exaliats han tret resultats més pobres. En aquest mapa, la mala notícia del dia ha estat la pèrdua del regidor del PAS a Cerdanyola.

► Ressò mediàtic i èxits polítics

L'agrupació de força d'aquestes candidatures en plataformes més àmplies, sobretot a la CUP, ha permès a aquestes sigles obtenir el reconeixement mediàtic de "força política". Amb això podria ser que el magma confús que sovint mostren les candidatures alternatives comenci a convertir-se en una alternativa reconeixible per àmplies franges de població. Encara és d'hora per saber que passarà i com evolucionarà durant els propers quatre anys, però el tractament rebut durant la nit electoral és, sens dubte, un salt qualitatiu històric.

Però davant la "sorpresa" de la majoria d'analistes polítics, aquest èxit electoral té raons molt senzilles. Segons ha analitzat Roger Buch, autor del llibre "L'esquerra independentista avui", aquestes candidatures "s'han presentat només en municipis on hi tenien arrelament consolidat" sobretot

Victòries relatives

Tot i l'eufòria de moltíssims responsables polítics i algunes aclaparadores majories absolutes, el suport real de què gaudeixen els polítics electes no és tan alt com asseguren. Tot i que això no signifiqui res de forma automàtica, els resultats dels partits a nivell real, o sigui de la població que pot escollir-los -al marge de la que n'està directament exclosa- denota com la seva base disminueix

"municipis mitjans de la segona àrea metropolitana de Barcelona que tenen les característiques per a l'èxit de les CUP: un tamany prou gran com per tenir vida associativa plural i potent i a la vegada prou petites perquè els ciutadans es sentin reconeguts en les xarxes associatives i comunitàries". I és que darrera de cada vot hi ha moltes lluites, casals, reivindicacions concretes i feina de base, ja que les candidatures alternatives s'assenen sobre una realitat social molt sòlida i organitzada.

L'escriptor relativitza els 18.000 vots de les CUP i altres candidatures però assenyala que "han estat tant ben col·locats, que els han permès per primera vegada situar-se en el mapa polític català".

134.279 vots en blanc als Països Catalans

► Nerviosisme dels polítics? L'altra lectura obligada és la reacció que això despertarà a ERC i ICV, les forces més perjudicades. Ningú ha emès cap comunicat ni ha felicitat els autors de l'èxit, però aquesta és una tendència que segur que ja tenen en compte. Els obliguen situacions com les de Vilafranca, Berga -on la CUP els ha sobrepassat- o Sant Celoni -on s'han quedat sense representació. A més, després d'aquesta repercussió mediàtica segur que més gent s'anima a provar l'experiència al seu municipi, i de fet, en un comunicat, les CUP asseguren tenir "més de 30 nuclis embrionaris de cara a nous comicis".

Falta molt per a les properes eleccions municipals, però si es manté la tendència, podria començar a acabar-se el préstec de vots dels moviments socials a ERC i ICV i la molt còmoda situació en què vivien. ☺

GIRONA // ANTIREPRESSIU

Manifestació per Núria Pòrtulas una setmana abans de la seva declaració a l'Audiència Nacional

Manifestació en suport a Núria Pòrtulas

Toe

Directa Girona
/girona@setmanaridirecta.info/

La jove de Sarrià de Ter Núria Pòrtulas compareixerà el pròxim dilluns, dia 4 de juny, davant el jutge de l'Audiència Nacional, Juan del Olmo, instructor del cas.

És la primera vegada que la jove declararà davant el jutge instructor, després que el magistrat del tribunal especial, Santiago Pedraz, hagués declarat el seu ingrés a presó, ara fa quatre mesos, després d'haver estat detinguda pels Mossos d'Esquadra, el 7 de febrer passat. La compareixença de la jove de Sarrià de Ter davant el jutge instructor del cas va ser sol·licitada per l'advocat de Núria Pòrtulas, a principi de maig, un cop els Mossos van donar per concloua la investigació del cas i Del Olmo hagués acordat aixecar el secret de sumari. En el sumari, no hi ha cap mena d'indici contra la jove, ni res que sostengui les acusacions que van dur els Mossos d'Esquadra a sol·licitar una ordre per detenir-la.

Durant els quatre mesos que han transcorregut des de la detenció de Núria Pòrtulas, el mateix temps en què els Mossos han trigat en donar per tancada la investigació, no han cessat les mobilitzacions populars arreu dels Països Catalans en demanda de la immediata posar

La jove de Sarrià de Ter detinguda fa quatre mesos declararà el 4 de juny

da en llibertat de la jove de Sarrià de Ter. El 26 de maig, dia reflexió en ser la vigília de les eleccions municipals, centenars de persones van desafiar la pluja i van sortir als carrers de Girona per reclamar l'alliberament de Núria Pòrtulas. En aquest cas, la pluja no va impedir que centenars de persones sortissin al carrer ni va ofegar la seva veu

solidària amb la jove de Sarrià de Ter i la seva família. Si durant aquests quatre mesos, setmana rere setmana, s'han anat reproduint les mostres de suport popular al carrer, també han estat milers de persones les que, amb la seva firma, han volgut solidaritzar-se amb la jove i demanar la seva posada en llibertat. També han estat moltes les mocions aprovades per diversos ajuntaments dels Països Catalans demanant l'alliberament de la Núria i contra la llei antiterrorista i contra l'actuació d'ICV, ja que el dirigent d'aquest partit, Joan Saura, és el responsable polític dels Mossos d'Esquadra. A banda des les adhesions a títol personal i a nivell de col·lectius i organitzacions, cal destacar el manifest que van signar destacades personalitats del món de la cultura, l'esport, la política, els moviments socials i els moviments socials exigint la immediata excarceració de Núria Pòrtulas. ☪

Cassolada a la plaça Sant Jaume i a la porta del Liceu

Edu Bayer

BARCELONA // DRET A UN HABITATGE DIGNE

Repic de cassoles sota control a Sant Jaume

Jesús Rodríguez
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Des de l'assemblea del col·lectiu DV de Vivienda de Barcelona es va convocar una cassolada el dissabte 26 de maig, coincidint amb la jornada de reflexió. El repic de cassoles volia denunciar l'ús electoralista del dret a l'habitatge durant la campanya electoral. Es tractava, també, de cloure el cicle de protestes per exigir que l'habitatge estigui fora del mercat, tal com succeeix amb la sanitat i l'educació. Recordem que el personatge 'Superviendia' ja havia estat present als mitjans i actes dels candidats del PSC, CiU, ERC i ICV. Unes desenes de persones es van anar concentrant a les Rambles per tal d'arribar a la plaça de Sant Jaume en grup. Allí però, mentre les cassoles ja ressonaven al carrer Ferran, diversos

cordons de policia antiavalots van impedir l'accés a la plaça per fer sonar les cassoles. Escorcollaven a tothom. Les cassoles, forquilles, culleres i paelles van entrar a la plaça discretament i, mentre els ordons impediè l'accés del gruix dels manifestants, a l'interior de Sant Jaume ja començaven a sonar tot tipus d'estrils per reclamar un habitatge digne per a tothom. Més d'un centenar de persones van donar una volta a la plaça per acabar sortint fins que es van trobar amb els 200 manifestants de l'exterior. Des de la plaça de la Catedral, la marxa va continuar fins a les Rambles. Una pancarta de la CNT també demanava l'abstenció per l'endemà. El repic va finalitzar a les taquilles del teatre Liceu, on es van penjar pancartes mentre els espectadors adinerats sortien amb els seus luxosos abrics de pell. ☪

REUS // POLÈMICA PER L'ÚS DE JOVES D'ENTRE 13 I 15 ANYS EN HORARI ESCOLAR

El PP utilitza menors per fer campanya

Directa El Camp
/elcamp@setmanaridirecta.info/

Dilluns 21 de maig l'alcaldeable a l'Ajuntament de Reus per ICV-EUiA, Ernest París, acusava López Mallol, alcaldable pel PP, d'utilitzar menors per fer campanya electoral en hores de classe. L'endemà, López Mallol contestava que els menors pertanyien a famílies desestructurades d'ètnia gitana i que havia demanat permís al pastor de l'església evangèlica del barri de Sant Josep Obrer, Luís Camacho, perquè els encomanés aquesta tasca. Segons investigacions realitzades per un redactor de DIRECTA EL Camp, aquests joves tenen 15 anys i, per

Aquests joves no tenen l'edat suficient com per poder signar un contracte de treball

tant, estan en edat d'escolarització obligatòria i no tenen l'edat suficient per poder signar un contracte de treball. Així doncs, el PP reusenc està utilitzant menors d'edat i en edat d'escolarització perquè treballin, això sí, sense con-

tracte laboral i amb la complicitat del cap de l'església evangèlica del barri. La relació de López Mallol i el PP de Reus amb la població d'ètnia gitana de la capital del Baix Camp no és nova ni desconeguda. Aquest col·lectiu és habitual als actes públics que el partit espanyolista organitza a la ciutat. A més, López Mallol sempre ha tingut un tracte especial amb aquest col·lectiu pel que fa a les seves propostes electorals. El que no havia succeït mai és que López Mallol utilitzés persones d'aquest col·lectiu en la seva campanya electoral. Aquest fet es va produir aquest dilluns, quan un grup de xiquets de 15 anys que anaven en bicicleta repartien tota mena de material de la candi-

datura del PP a l'Ajuntament de Reus als vianants que transitaven pels carrers cèntrics de la ciutat. Aquests joves procedeixen del barri de Sant Josep Obrer, un dels més degradats i amb més problemes de cohesió social que existeixen a la ciutat, i on el Partit Popular aconseguí els millors resultats electorals de la ciutat. Un barri on l'Ajuntament i la Generalitat de Catalunya han destinat molts recursos en centres d'atenció a la ciutadania i amb ajudes econòmiques de tot tipus. Fins i tot, institucions privades, com la Fundació Pont i Gol, tenen un centre cívic on els joves i les dones realitzen activitats formatives i de lleure. Segons les decla-

racions del líder popular, aquest va encarregar al pastor evangèlic del barri (església on assisteixen moltes famílies d'ètnia gitana), Luís Camacho, que encomanés la tasca de realitzar part de la campanya electoral als joves del barri com a ajuda a l'economia familiar. Així doncs, un grup de 6 o 7 xiquets del barri es van acollir a aquesta convocatòria pastoral i dilluns 21 van dirigir-se al centre per repartir globus, tríptics, etc. Els xiquets no tenen contracte laboral ni l'edat de treballar; a més, estan obligats a assistir a l'institut perquè estan en edat escolarització d'obligatòria. Però vaja, això, en campanya electoral, no importa. ☪

LES BORGES DEL CAMP // SUBMINISTRAMENT D'AIGUA CONTAMINADA AMB NITRATS

Alts càrrecs del Govern imputats per delicte contra la salut pública

✉ Roger Rovira

/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'Ajuntament de Les Borges del Camp i la Generalitat han incomplert durant vint anys les legislacions sanitàries per a la salubritat de l'aigua. Així ho denuncia als tribunals el GEPEC-EdC (Grup d'Estudi i Protecció d'Ecosistemes del Camp -Ecologistes de Catalunya). Segons estudis del propi Departament de Salut, des de 1987 els nivells de nitrats a l'aigua potable d'aquest municipi han superat els límits permesos, en ocasions fins en un 50%. Les autoritats advertien del risc sanitari

Segons el Departament de Salut, des de 1987 els nivells de nitrats a l'aigua potable de Borges del Camp han superat els límits permesos

per a les persones amb predisposició a patir malalties derivades de l'excés de nitrats, però segons denuncia el GEPEC, "aquesta informació seria suficient en casos d'emergència i de curta durada, però no quan s'ha comercialitzat aquesta aigua com a potable durant 20 anys seguits, permetent que arribi a escoles, menjadors, llars d'infants, fonts, etc.; s'ha comès un delicte de prevariació ambiental i contra la salut pública". Els imputats són Robert Ortiga, alcalde de Les Borges les dues darreres dècades, i els tres

Edu Bayer

La Plataforma el Freix denuncia que l'area industrial del sud de les Borges del Camp ha contaminat els aqüífers amb nitrats

darrers alts càrrecs del Departament de Salut a Tarragona, JM Adserà, Joan Carulla i JM Sabaté.

Els ecologistes aporten la certificació de sis metges per demostrar el risc sanitari del consum d'aigua contaminada amb nitrats, especialment pels nens, també avalat per nombrosos grups d'investigadors i per l'OMS.

▶ Contaminació dels pous

La contaminació dels pous per l'activitat industrial n'és l'arrel "i l'Ajuntament de Les Borges ha tingut molts anys per adoptar mesures tècniques per eliminar els nitrats abans d'introduir-los a la xarxa de subministrament públic

de l'aigua". En comptes d'això, el consistori ha optat per desinformar els ciutadans "creant una sensació de manca de risc". De la mateixa manera, i contra l'opinió d'entitats cíviques, ha iniciat els tràmits per la construcció d'un nou polígon industrial. La Plataforma El Freix, que s'hi va constituir en contra, afirma que "els polígons ja construïts estan pràcticament sense ocupar, motiu pel qual entenem a aquesta operació com una forma d'especular", extrem que l'Ajuntament nega. J.M. Tost, el regidor d'urbanisme per la seva banda, afirma que si en aquests polígons no hi treballa gent de Les Borges, "és per falta de preparació i ganes".

▶ Ocultació d'informació

La Plataforma El Freix ha presentat una queixa formal al Síndic de Greuges de Catalunya per incompliment del dret i deure d'infor-

mació pública. Desenes de veïns van demanar informació formalment a l'Ajuntament de Riudoms sobre la construcció del polígon, que també hi està involucrat. No hi va haver resposta. "L'ocultació d'informació i la poca transparència resta més que provada quan va arribar a les mans de la Plataforma El Freix un plànol de la zona d'actuació elaborat per l'Institut Català del Sòl i que, segons l'ajuntament, no existia". Tampoc sembla casual, segons la Plataforma, la passivitat consistorial davant les obres que afecten la Mina de Sant Isidre. Es realitzen en una parcel·la de la propietat de la família del regidor de cultura de Les Borges. ☉

Les obres que afecten la Mina de Sant Isidre es realitzen en una parcel·la de la família del regidor de cultura

BAIX CAMP // LES POLÍTIQUES FORESTALS COM A CAUSA PRINCIPAL DELS INCENDIS

Reobert el cas de l'incendi a Vandellòs

✉ Roger Rovira

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Les polítiques forestals de la Generalitat en els darrers anys han originat "una sèrie de mancances i despropòsits", que són la causa real dels incendis que cada estiu arrasen els nostres boscos, segons denuncia també el GEPEC-EdC. El Nou Pla de Política Forestal reforça aquestes mancances "responent únicament a interessos econòmics particulars, sense tenir en compte consideracions ecològiques i de sostenibilitat". Consideren que és aquest

L'enfoc merament econòmic dels boscos és l'arrel del drama del foc cada estiu

enfoc merament econòmic, i no pas la guspira d'una màquina, la burilla del desaprensiu o la barbacoa del campista, l'arrel del desastre que vivim cada estiu als nostres

boscos. "La causa rau en la nefasta gestió forestal que s'està fent en aquest país i que fa que fins i tot les comarques amb climes més humits pateixin el drama dels incendis; com deia en Santi Salvador, el foc no és la malaltia, sinó el símptoma". La substitució de l'arbre autòcton per pi blanc altament combustible, per a la extracció ràpida de fusta, en seria un exemple.

▶ Rebuig de diversos científics

Les propostes de la Generalitat de destruir el sotabosc (Decret 312/2006) són categòricament refusades per destacats científics,

argumentant que algunes espècies autòctones de matolls prevenen l'aparició i propagació del foc. "Un bosc madur mediterrani ofereix molta més resistència als incendis". Aquestes propostes poden patir un revés amb la reobertura de diligències prèvies sobre el gran incendi que l'abril de l'any passat va cremar 1250 hectàrees del municipi de Vandellòs, la meitat de les quals protegides. Tot apunta a una crema inicialment controlada dels Grups de Reforç d'Actuacions Forestals de la Generalitat (GRAF) com a causa del desastre, tot i que el cas estava

arxivat després que el Cos de Bombers i la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil descartessin aquesta hipòtesi.

El Jutjat d'Instrucció número 2 de Reus, però, acaba de reobrir el cas després que l'acusació particular del GEPEC i de l'Ajuntament de Vandellòs i l'Hospitalet de l'Infant presentés una còpia de l'informe dels Agents Rurals de la Generalitat, únics perits de l'incendi, que seran citats a declarar. Aquest informe senyala una foguera mal apagada com a causa del foc. Una foguera inicialment controlada per cremar sotabosc.

EL PRAT // PRECARITAT

L'empresa suïssa Clariant va acomiadar dos treballadors amb falses acusacions d'insolidaritat

☞ Pau Cortina

/redaccio@setmanaridirecta.info/

Dos treballadors de l'empresa suïssa Clariant Ibèrica instal·lada al Prat de Llobregat van ser acomiadats el 17 d'abril passat acusats d'assetjament i persecució a altres companys. Segons ha denunciat el sindicat CGT, aquestes acusacions són falses i es basen en els interrogatoris d'una comissió interna de l'empresa a treballadors del centre, suposadament "testimonis" de l'assetjament. La comissió, formada per comandaments interns, no va tenir en compte cap membre del comitè d'empresa i no ha fet públiques les preguntes efectuades als treballadors interrogats.

"Les acusacions són falses i es basen en els interrogatoris d'una comissió interna"

Els treballadors acomiadats són Manuel Fernández Marín i Diego Rojas González. El primer, que havia format part del comitè d'empresa l'any 2005, és actualment secretari de Salut Laboral de la secció sindical de la CGT, i el segon és militant actiu del mateix sindicat.

Ambdós treballadors eren signants de la denúncia que l'any 2005 el comitè va interposar a l'empresa per "falta de seguretat laboral" tant al seu centre com al conjunt d'aquest polígon industrial del Prat de Llobregat. A més, tots dos treballadors eren persones actives en les mobilitzacions dels treballadors en el si de l'empresa.

Segons el sindicat, l'empresa compleix les normes de seguretat, però tot i així argumenten que hi ha una manca d'informació respecte als riscos de treballar en una empresa química immersa en el pla estratègic d'emergències a causa de la seva perillositat. De fet, segons denuncia la CGT, en aquest centre de Clariant del Prat s'han produït algunes defuncions de treballadors en actiu afectats per tumors cancerígens. A això cal afegir-hi que més d'un 75% dels treballadors jubilats "moren per causes similars", afegeix el sindicat.

El sindicat entén que "la repressió és l'arma de l'empresa", i afirma que qualsevol treballador que denunciï una il·legalitat dintre de Clariant és automàticament sancionat o acomiadat. A més, expliquen que recentment també han estat acomiadats dos treballadors al centre que la mateixa empresa té a Tarragona, tots dos relacionats directament o indirectament amb el moviment sindical.

CATALUNYA // POSEN PREU A LA SALUT

L'ICS vol vincular la reducció de baixes laborals amb incentius per als metges

☞ Guillem Sánchez Barrull
/redaccio@setmanaridirecta.info/

El criteri de gestió "eficient" que cada cop més s'apliquen també a la sanitat pública fa anys que van derivar en la creació de l'anomenada Direcció Per Objectius (DPO), l'equivalent mèdic als plusos salarials del món laboral. Aquest element, que totes les fonts consultades per DIRECTA consideren "positiu", ja que recompensa el professional que fa millor la seva feina –i, per tant, té més pacients que el demanen–, va ser ampliat el juny del 2006 dels 4.000 metges contractats per l'Institut Català de Salut (ICS) als gairebé 12.000 professionals, entre diplomats d'infermeria i treball social, auxiliars d'infermeria, personal administratiu i zeladors.

I d'aquesta manera es va convertir en la dada més destacable del Segon Acord de la Mesa Sectorial de Negociació de Sanitat, signat entre l'ICS i els sindicats CCOO, UGT i CATAC-CTS-IAC.

El redactat de l'Acord deixa entendre que és una proposta que camina per terrenys pantanosos

Aquesta victòria sindical espectacular ha rebut, però, una galleda d'aigua freda. Un cop signat l'acord base tocava definir quins barems s'utilitzen per definir les DPO, la sempre perillosa "lletra petita de l'acord".

El malestar que ha provocat el document s'ha començat a estendre entre el col·lectiu mèdic a partir de l'aparició d'un document redactat unilateralment per l'ICS i sense tenir en compte les comissions de seguiment de l'Acord formades per l'administració i els sindicats. La part més polèmica és la inclusió de la "gestió de la incapacitat temporal", o sigui la prescripció de baixes laborals, ja que es considera com un "objectiu" el fet de reduir-les.

En el text, distribuït per tot el personal de l'ICS, s'explica que "per assolir el 100% de la puntuació d'aquest apartat n'hi haurà prou d'estar per sota del percentil 50 (calculat segons el punt de partida mitjà de Catalunya)", cosa que significa que per cobrar tot el plus salarial, cap metge podrà

Augmenta la pressió privatitzadora al sector sanitari públic

Nitgard

donar més baixes que la mitjana autonòmica. I si se "sobrepassa", ho començarà a notar a la butxaca.

El redactat deixa entendre que és una proposta que camina per terrenys pantanosos. És l'única DPO que és justificada, fet que podria donar a entendre que els seus redactors no estan segurs que sigui acceptada sense més.

El seu argument es que "el finançament de la prestació d'Incapacitat Temporal (IT) és a càrrec dels pressupostos públics", per tant, "allò que es gasta de més per una mala gestió de la IT, inexcusablement fa que no es pugui gastar en altres despeses d'interès social, com la sanitat pública o les pensions de jubilació o d'invalidesa". També s'afirma que "el cost de la gestió de les IT (...) és clarament superior al cost de la gestió de la farmàcia".

Es considera un "objectiu" de l'Acord de Sanitat reduir les baixes laborals

També s'intenta "endolcir la píndola" afirmant que "s'ha optat per aplicar un nivell d'exigència baix".

▶ Reaccions immediates

Entre els professionals mèdics catalans ja han començat a haver-hi algunes reaccions de desacord amb el document. Per exemple Francesc Borrell, metge a l'EAP Gavarrà, de Cornellà de Llobregat (Baix Llobregat) ha dirigit una carta a la junta de la Societat Catalana de Medicina Familiar i Comunitària (CAMFIC),

Les condicions laborals es recrudeixen

Nitgard

per tal que el document sigui discutit a l'assemblea de l'entitat. La mateixa junta de la CAMFIC ha reconegut en un comunicat públic que "es tracta d'un tema molt espinós i que pot tenir repercussions importants".

Segons Alfons Arellano, delegat sindical de CATAC al CAP de la Vall d'Hebron (Barcelona), la posició del seu sindicat és "d'absolut desacord, tant per les formes en què s'ha presentat –sense escoltar les comissions de seguiment de l'acord– com pel fons, ja que al seu parer "el metge ha de ser lliure" per practicar els diagnòstics que consideri necessaris. A més, Arellano entén que la proposta és "una il·legalitat flagrant" i reconeix que al sindicat ja estan tenint problemes, perquè si bé l'ICS els ha reconegut que és un document que s'ha de discutir, per exemple, ja el dona per vàlid i pretén aplicar-lo de manera immediata.

El servei de premsa de l'ICS, a pesar dels intents de DIRECTA per posar-s'hi en contacte, no ha volgut fer cap declaració.

▶ Les raons del malestar

A banda de criteris ètics que puguin tenir les persones individualment, hi ha una gran preocupació entre el col·lectiu mèdic

per les conseqüències que podria tenir l'aprovació d'aquesta proposta i la seva publicació.

Segons Meritxell Sánchez-Amat, metgessa del CAP del Besòs, el fet que "el pacient pugui pensar que se li concedeix o no una baixa per interessos personals del professional pot posar en dubte la confiança del pacient en el doctor".

Cap metge podrà donar més baixes que la mitjana autonòmica. Sinó ho començarà a notar a la butxaca

Segurament la mesura no ajudarà gens a aturar la pèrdua progressiva de prestigi d'una professió que, a més de la massificació que produeix la manca d'inversió en sanitat pública, recentment s'ha vist obligada a manifestar-se contra les agressions de què és víctima. ☞

MÓN // BENEFICIS EMPRESARIALS

El personal de màrqueting dobla el d'investigació a les farmacèutiques

Arnau Bach

La publicitat inunda les farmàcies

✉ **Marc Grifell**
/solsones@setmanaridirecta.info/

La recerca de beneficis que caracteritza les grans indústries capitalistes ens causa ja diversos mals com la deslocalització, la precarietat i explotació laborals, l'increment dels desequilibris socials i un fort impacte en el medi ambient, entre altres. Un dels grans mals que causa, però, acostuma a passar in advertit. Es tracta del negoci que es fa amb la nostra salut.

La indústria farmacèutica, com tota indústria privada, té com a objectiu l'optimització de beneficis

La indústria farmacèutica, com tota indústria privada, té com a objectiu la optimització de beneficis (l'any 2003 era la indústria més rendible, el 2005 es situava tercera, per sota de l'armamentística i la del petroli). Els beneficis s'obtenen de reduir despeses i d'augmentar els ingressos, afavorint l'acumulació de plusvàlua. Les despeses es redueixen al màxim minimitzant o reconduint la investiga-

ció (1) i a la vegada fusionant grans firmes per poder reduir plantilla i infraestructura.

Els ingressos, que ja no s'obtenen de nous medicaments a causa de la baixa investigació, s'obtenen de la substitució dels medicaments utilitzats per medicaments més cars que fan un efecte similar (2) sense haver realitzat estudis comparatius (3).

La fabricació de medicaments, al contrari que la investigació, és barata, ja que molts solament tenen un cost al voltant del 10% del seu preu (4). Les grans empreses farmacèutiques també augmenten els seus ingressos intentant ampliar el nombre de clients. Això ho fan mitjançant la diagnosi de noves malalties com per exemple una "depressió puntual recurrent" o bé considerant com a malalties processos naturals com la menopausa en les dones. Fins i tot ja s'ha iniciat la venda de productes farmacològics a persones sanes amb l'objectiu d'alleujar cansament o incrementar el rendiment (5). D'aquesta manera poden vendre més medicaments a més gent, independentment de si aquests medicaments són realment beneficiosos per a la salut. Com és que ningú hi fa res?

Les xifres ho deixen clar

Els deu primers laboratoris dels EUA van accedir a finançar amb 10.000.000 dòlars les campanyes electorals de l'any 2000 de diversos candidats (6).

L'any 2000 Merck es gastà 161 milions de dòlars en la publicitat de Vioxx, més del que es gastaren

Pepsicola o Budweiser en els seus productes (7).

El mateix any 2000, d'acord amb les estimacions de la indústria, les companyies farmacèutiques es van gastar 15.700.000.000 de dòlars en temes de promoció: 7.200.000.000 en les mostres, 2.500.000.000 en publicitat per als consumidors i 468.000.000 en publicitat a publicacions científiques (8).

El lobby farmacèutic, en controlar el capital i la publicitat, garanteix la seva impunitat davant el poder polític i l'opinió pública

L'any 2000, el 22% del personal treballava en investigació i desenvolupament, mentre que el 39% es dedicava a màrqueting (9).

El lobby farmacèutic, en controlar el capital i la publicitat, garanteix la seva impunitat davant el poder polític i l'opinió pública. També és necessari, però, un control de la investigació. Per aquest motiu la indústria farmacèutica patrocina el 70% dels costos els estudis que es realitzen a les universitats.

En els acords previs al patrocini normalment hi són incloses clàusules que, entre altres restriccions, limiten la llibertat acadèmica o es reserven el dret de publicació dels resultats (10).

Controlant la investigació, la indústria farmacèutica s'assegura que no es descobrirà res que pugui ser perjudicial per als seus interessos. La investigació de vacunes barates, teràpies alternatives o nous plantejaments mèdics ha estat constantment boicotejada, ja que podria arruïnar la tercera indústria més rendible del planeta. Tanmateix, el control no és total. Hi ha moltes investigacions que assenyalen la possibilitat d'aconseguir els efectes dels fàrmacs d'altres maneres menys agressives per al medi i per al propi organisme. ☺

1 Des del 1995 fins a l'any 2000 el personal d'investigació i desenvolupament de les companyies farmacèutiques de nom als EEUU. ha disminuït un 2%, mentre que el personal de màrqueting ha augmentat un 59%.

2 L'any 2000 a EEUU el cost dels medicaments augmentà un 18,8%, ascendint a 131900 milions de dòlars. Més d'un terç d'aquest augment es degué al canvi cap a l'ús de medicaments més cars.

3 Més informació a www.dsalud.com.

4 "La contra"; *La Vanguardia*. Philippe Pignarre, Ex-executiu de la indústria farmacèutica 21/5/2005.

5 Més informació a DETHLEFSEN, Thorwald & RÜDIGER, Dahlke: *La enfermedad como camino*.

6 "La contra"; *La Vanguardia* Philippe Pignarre, Ex-executiu de la indústria farmacèutica 21/5/2005.

7 www.free-news.org/negocio_enfermedad-01.htm.

8 www.free-news.org/negocio_enfermedad-02.htm.

9 PHARMA Industry Profile 2000.

10 <http://www.dsalud.com> en referència a New England Journal of Medicine.

GLOBAL // CAPITALISME

Un informe d'Oxfam desmunta la imatge amable d'Ikea

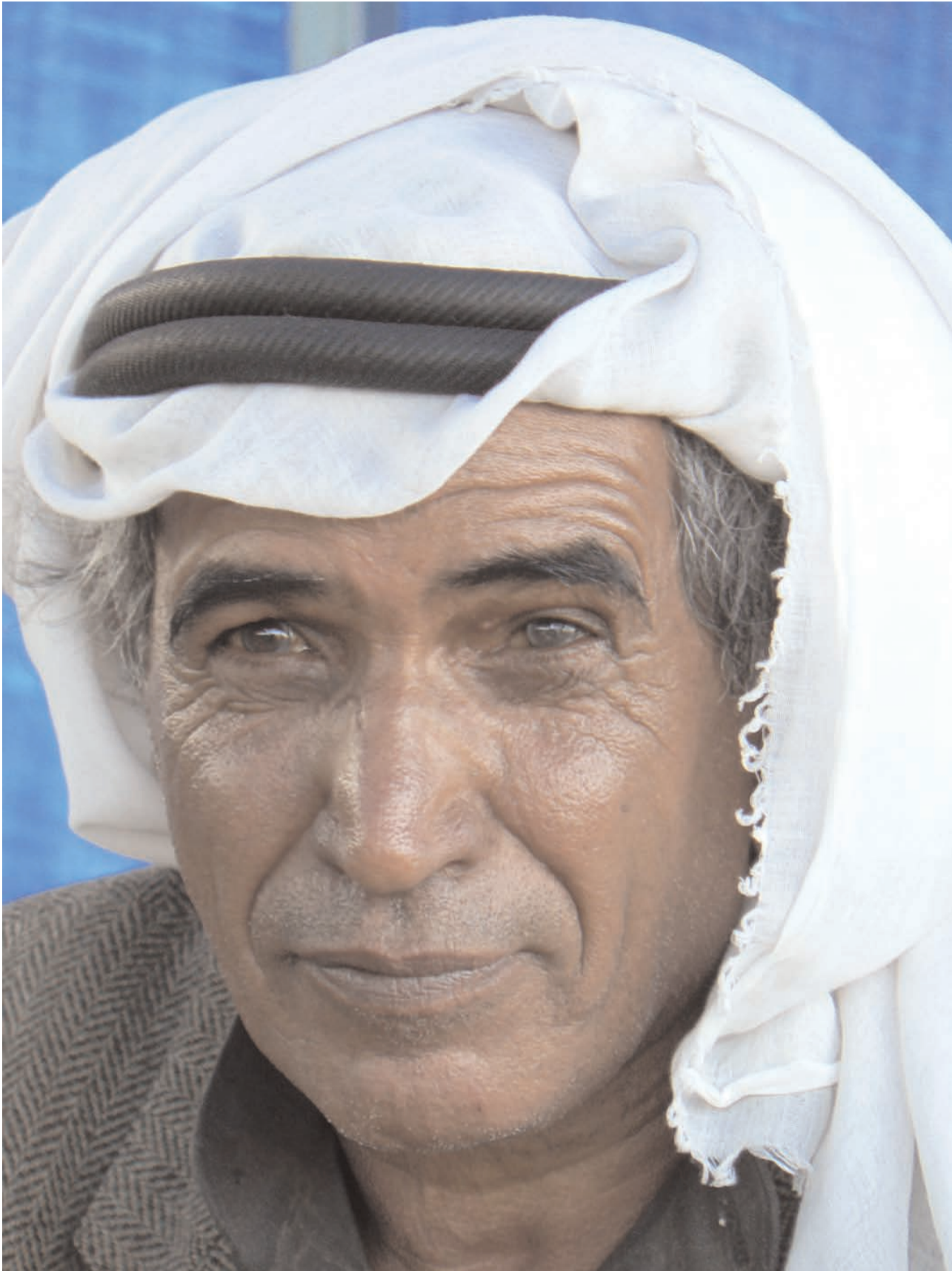
✉ **Pau Cortina**
/redaccio@setmanaridirecta.info/

La imatge amable i compromesa de l'empresa sueca de decoració Ikea ha quedat de nou en entredit després de fer-se públic l'informe "Labour Conditions in Ikea's supply Chain in Bangladesh and Vietnam", encarregat l'any 2006 per Oxfam-Magasins du Monde a dos investigadors. Aquest informe conclou que la multinacional, com tantes altres, manté en els seus centres de producció de Bangladesh i del Vietnam unes condicions laborals que vulnereu clarament alguns principis de la Declaració Universal dels Drets Humans. La subcontractació a tercers països —normalment en vies de desenvolupament— fa que es mantinguin, segons l'informe, "el treball infantil, la discriminació, l'arbitrarietat, els sous de misèria, la falta de sindicació i els torns de treball esclavitzants".

Ikea, líder mundial en decoració, ha insistit a construir-se una imatge d'empresa compromesa

Líder mundial del sector de la decoració, Ikea rep subministres de més de 1.600 fàbriques, subcontractades en 55 països, que proporcionen uns 76.000 llocs de treball. L'informe d'Oxfam Magasins, inclòs en la campanya "Desmantant Ikea" d'Oxfam-Bèlgica, conclou que l'estratègia de repartir la producció en països en vies de desenvolupament on la mà d'obra és extremadament barata i submissa permet a la multinacional sueca reduir notablement els costos i mantenir el capital, la tecnologia i els processos de disseny i direcció a Europa. A més, afegeix que tot plegat incompleix els propis codis de conducta de l'empresa.

Ikea ha insistit a construir-se una imatge d'empresa compromesa. A finals dels anys noranta, després que diverses informacions desvelessin la cara oculta de la multinacional com un dels símbols de la globalització (treball infantil, explotació, danys al medi ambient...) la cadena sueca va respondre amb un gir radical en la seva política de comunicació i va crear el programa IWAY (The Ikea Way of Purchasing Home Furnishing Products), un codi de conducta que fixava els mínims a complir en les seves fàbriques en matèria de treball infantil, condicions laborals i respecte mediambiental. A la llum de l'informe presentat, aquests compromisos ètics de la multinacional haurien estat reiteradament vulnerats.

He vist la humiliació, la fru

Dilluns 30 d'abril a les 9 del matí arribàvem al *check point* d'Eretz, a la zona nord de Gaza. Una gran nau enmig del no-res, custodiada per un mur de formigó a banda i banda que es perdia a l'horitzó. A l'interior, la tecnologia més avançada pel que fa a sistemes de seguretat, i tres quarts d'hora després, a l'altra banda del mur, la destrucció més absoluta apareixia davant nostre. El gener de 2006, Hamas va guanyar les eleccions. Uns comicis celebrats amb total democràcia i transparència, amb observadors neutrals i amb el vist-i-plau de la comunitat internacional, que feia temps que reclamava una convocatòria neta a les urnes. La corrupció i burocratització de l'antic govern d'Al Fatah, van fer créixer el descontent social i la desconfiança. Recordem que aquest partit ha reconegut l'Estat d'Israel i les relacions entre ambdós han estat i encara són una constant. Hamas va saber canalitzar aquest descontent i va guanyar les eleccions amb diferència. La reacció de la comunitat internacional ha estat d'esperar. La pujada de Hamas ha suposat la immediata intervenció internacional per part dels EUA, Rússia i els EUA..., tot a l'espera de finançar una organització alternativa. Aquest bloqueig ha deixat Gaza en la presó més absoluta de la població a una situació insostenible: l'atur ha augmentat a causa del tancament dels negocis i lladors palestins ja no tenen accessos a llocs de treball (fàbriques, empreses) i consolidació dels barris industrials de Gaza. L'islamisme, això ha propiciat enfonsar el país i els dos parits del govern han deixat de cobrir múltiples necessitats, el bloqueig ha paralyat tota la infraestructura i l'únic que ha aconseguit

ostració i l'odi als seus ulls

Internacional no es va fer de Hamas al govern va imposició d'un bloqueig de la UE, el Canadà, l'alemany que no podien que titllen de terrorista convertit la franja de gran del món. Abocant de misèria insostenible fins al 50-70% a les fronteres; els treballadors accedir als seus (es israelianes); la proliferació de camps de refugiats; destruïts; un augment de l'exèrcit israelià. Tot conflictes interns entre Hamas i Al Fatah i Hamas, que provocat la destrucció econòmica palestina seguit és enfoscar més el

poble palestí i allunyar qualsevol possibilitat de resolució del conflicte. Malgrat tot, la vida continua dins la Franja de Gaza. Els carrers plens d'edificis a mig construir al costat de solars plens de runa són un reflex de les esperances palestines. Sempre amb la incertesa de què passarà l'endemà. Aquesta inseguretat en el futur, la sensació de ser un reducte totalment oblidat, invisible, i la impotència davant l'anihilació del seu poble es reflexa en les expressions i les mirades. Impotència i admiració, també, la que sentim al marxar; admiració d'haver vist com, malgrat l'opressió i els anys d'ocupació, la lluita i l'esperit combatiu està més viu que mai, i admiració quan l'únic que ens demanen entre llàgrimes és que expliquem el que hem vist, perquè aquesta petita franja de terra de 40 km de llarg per 12 d'ample —on un milió i mig de persones viuen amuntegades— no quedi en l'oblit.

TEXT I FOTOGRAFIA: ARI NIETO

BARCELONÈS // IMPUNITAT

Versions contradictòries de la mort del jove de Badalona

✉ Agnès Tortosa
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Un noi de 22 anys de Badalona (Barcelonès) va morir la setmana passada arran d'uns fets encara sense esclarir quan era traslladat en un vehicle dels Mossos d'Esquadra. La policia afirma que el jove, mentre estava emmanillat, va escapar del cotxe patrulla en marxa després de trencar el vidre d'una finestra i ja fora es va donar un cop al cap contra el mateix vehicle i contra terra. Les germanes del difunt han denunciat que els agents el van atropellar després de fer-lo fora del cotxe i afirmen que la versió policial és un muntatge, perquè "és molt difícil trencar un vidre reforçat".

Els mossos que el traslladaven han estat imputats per un delictes d'imprudència professional

El noi va ingressar a la UCI de l'Hospital Germans Trias i Pujol de Badalona amb un traumatisme craneoencefàlic i va morir el dia següent. La jutgessa d'Instrucció numero 2 de Badalona ha imputat per un presumpte delictes d'imprudència professional amb resultat de mort els dos Mossos d'Esquadra que el traslladaven. La família del jove s'ha personat com a acusació particular i manté que "el van apallissar" a comissaria i també quan va caure del vehicle, segons el detingut que l'acompanyava. Aquest també ha declarat que els agents van accelerar quan el jove va començar a sortir per la finestra i van frenar en sec una vegada el noi estava al sostre del vehicle.

El secretari de Seguretat Pública de la Conselleria d'Interior, Joan Delort, va declarar que la versió de la família és "inversemblant" i assegura d'aquest relat dels fets que "ni el millor dels guionistes ho podria explicar".

Manifestació de rebuig

El dissabte 26 va tenir lloc una manifestació a Badalona de rebuig a l'actuació policial per part de la família i veïnat. Al davant de la comissaria dels Mossos d'Esquadra, uns agents van perseguir uns manifestants i afirmen que un d'ells, durant la fugida, va intentar saltar una tanca patint un fort traumatisme en una cama. Poc després, la comissaria va ser apedregada per un grup de manifestants, fet que va provocar l'actuació d'unitats d'antiavolots dels Mossos d'Esquadra.

BARCELONÈS // CRÍTQUES A L'ACTUACIÓ DELS MOSSOS D'ESQUADRA

Desallotgen Miles de Viviendas de matinada i amb diversos ferits

✉ Jesús Rodríguez
/redaccio@setmanaridirecta.info/

Durant la primera setmana del mes de maig, el centre social Miles de Viviendas va organitzar diversos dies de resistència per tal d'aturar el desallotjament que havia ordenat un jutjat del contenciós de Barcelona. Després de la treva de desallotjaments coincidint amb la campanya electoral, el 29 de maig es va produir l'assalt policial a l'edifici situat al passeig Joan de Borbó del barri de la Barceloneta.

Un ús públic de l'espai evitaria que acabi convertit en un bloc d'oficines

Una desena de furgons antiavolots acompanyats d'una gran grua van fer fora les tres persones que es trobaven penjades de la façana amb cordes i arnesos. L'operació es va fer amb un alt grau d'imprudència, ja que van tallar les cordes dels activistes amb un gran risc per la seva vida.

Suspès el desallotjament de Kan Mussol

Dilluns 28 estava previst el desallotjament de la masia coneguda per Kan Mussol, a la serra de Collserola i okupada des de fa 10 anys. Per deficiències en la forma, l'ordre de desnonament ha estat suspès mentre una vintena de persones es concentraren a la porta.

Les sis persones que es trobaven a l'interior també foren identificades i desallotjades. Un centenar de manifestants solidaris amb els membres de Miles de Viviendas es varen anar concentrant davant del cordó policial, mentre tallaven el trànsit. En el moment en què van arribar els vehicles amb els operaris que havien d'iniciar el tapiatge, desenes de manifestants es van agafar dels braços per rodejar-los i així impedir que es consumés l'inici de la destrossa de l'edifici. Veïns i veïnes que lluiten contra el pla urbanístic del barri es van sumar a la protesta. Se sentien crits a favor d'un ús públic de l'espai, evitant així que acabi convertit en un bloc d'oficines de l'empresa Port 2000. Els Mossos d'Esquadra, però, van reaccionar amb molta contundència. Cops de peu i de puny, estirades de cabell, retorçament de braços i coll. Aquesta va ser la dinàmica que es va allargar durant uns 20 minuts, mentre diversos veïns incriminaven l'actuació dels agents, tot demanant-los que marxessin del barri. Un jove que va patir una luxació a les cervicals va haver de ser atès per una ambulància.

BAIX CAMP // POLÈMICA PER LA VIOLÈNCIA POLICIAL A REUS

Un reusenc agredit després de donar suport a un 'sense papers'

✉ Directa El Camp
/elcamp@setmanaridirecta.info/

Jordi Perelló, conegut castellereusenc de 37 anys, ha anunciat la intenció de presentar una denúncia als jutjats de Reus contra diversos agents de la policia de l'Estat de la comissaria de la capital del Baix Camp per agressió, després d'una discussió en què els agents li reclamaren que parlés en castellà i l'insultaren, dient-li "catalán de mierda" i negant-li els seus drets pel fet de ser català.

Tot va començar el passat 3 de maig quan un ciutadà reusenc d'origen algerià va ser identificat per la policia estatal al Bar Dallas. En comprovar que no portava cap mena d'identificació el van portar al pis que té llogat a la mare del denunciant. Allí, Fina Norte, va preguntar als agents què feien remenant el pis i aquests li respon-

gueren que ho preguntés al "seu amic". Els agents només van trobar la targeta de la Seguretat Social, ja que el jove està tramitant els papers de residència, i llavors el van portar detingut a comissaria.

La policia estatal nega que hi hagués cap agressió i afirma que tot va ser un malentès

La dona va trucar reiteradament per preguntar per l'estat del jove i els agents no la volgueren informar en no tenir-hi cap lligam familiar. Per aquest motiu, la Fina i la seva filla van anar a comissaria per veure el detingut i poder-lo

treure al carrer. En arribar-hi, també li negaren la informació i els amenaçà de trucar un altre fill que és mossos d'esquadra. Llavors, els agents es posaren nerviosos i els van exigir reiteradament que parlessin en castellà. La discussió va anar pujant de to i casualment, en Jordi, que passava per davant la comissaria va veure el cotxe de sa mare i va entrar a veure què passava.

En entrar, el Jordi va veure els agents cridant a sa mare i sa germana, i llavors va insultar els agents dient-los "xarnegos". En aquell moment un agent el va empènyer cap a fora i en Jordi el va amenaçar de denunciar-lo. En aquell moment, l'agent el va agafar per la samarreta, el va sacsejar i li va dir que estava detingut. Entre quatre o cinc agents el van agafar i el van dur cap a dins, on li van prendre declaració.

El detingut denuncia haver patit agressions i insults com "catalán de mierda". El Jordi els va dir que li llegendessin els drets, però els agents s'hi van negar argumentant que pel fet de ser català no tenia drets. A més, durant la declaració el van amenaçar que si feia referència en la declaració als fets succeïts "anirien a per ell". Un cop va sortir de la comissaria, acusat d'insultar un agent, es va dirigir a l'Hospital Sant Joan, on li van fer un reconeixement mèdic en què van detectar una contusió per pressió al braç esquerre, erosió al dret i dolor d'esquena. Al cap de dos dies realitzà una altra anàlisi mèdica on li detectaren una fissura costal a l'hemitòrax esquerre.

D'altra banda, la policia estatal nega que hi hagués cap tipus d'agressió i afirma que tot va ser un malentès que es resolgué pacíficament entre les dues parts.

GIRONA // LES TRAMPES DE LA PARTICIPACIÓ

Els membres del Senat dels Joves denuncien que se senten utilitzats

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

El Senat dels Joves de Girona va fer públic, el 4 de maig, un comunicat en què protesta per la situació en què ha de treballar, que impossibilita "poder conformar un autèntic consell municipal de joventut". En el document, els membres es queixen del reglament aprovat, diferent del que s'havia discutit en el procés participatiu, i reivindiquen la necessitat d'un canvi de reglament, alhora que reclamen control sobre la despesa del senat, i poder decidir sobre el seu pressupost. Els senadors refermen així la seva voluntat de fer del Senat dels Joves un autèntic instrument per participar en els afers de la ciutat i enfortir la democràcia local. El Senat dels Joves de Girona, constituït el novembre de 2006 a iniciativa de l'ajuntament, és un exemple dels processos participatius que proliferen a les institucions, establerts suposadament per facilitar la participació ciutadana en la presa de decisions. Segons la seva pàgina web, el Senat dels Joves "és una eina de participació juvenil que permet que els joves de Girona intervinguin en els afers públics i en el disseny del futur de la seva ciutat".

Controlat i autoritzat

Però la participació, tal com l'entén el consistori, ha d'estar controlada i tutoritzada. Per això, segons estableix el reglament vigent, la presidenta del Senat dels Joves és l'alcaldeessa Anna Pagans i el vicepresident és el conseller de Joventut. I aquests no són càrrecs simbòlics: la presidenta té, entre les seves funcions, la de redactar l'ordre del dia dels plens. Així, per exemple, en el darrer ple, va impedir que es debatessin com a punts de l'ordre del dia temes com l'ampliació de l'Hipercor de Girona, la detenció de Núria Pórtulas o la sisena hora lectiva. Els joves van haver d'esperar el torn de precs i preguntes i que l'alcaldeessa abandonés la reunió per poder debatre sobre els punts que havien proposat.

El descontentament ja veïen des de l'origen. Segons denunciaven diversos membres del Senat, en el procés de participació en què es va crear el reglament, el consistori ja va imposar, a través de l'empresa dinamitzadora Àgora, unes normes de funcionament totalment contràries a la voluntat dels participants. Així, a més de fer presidenta l'alcaldeessa, en lloc d'un Senat de caire assembleari es va posar com a condició que el Senat fos format per 25 senadors, representants d'enti-

tats de diferents àmbits i dels barris de la ciutat, que s'escullen per sorteig entre les persones que es presenten. A més, denuncien que el Senat no té cap mena de competència i es troba excessivament burocratitzat. Amb la voluntat de desencallar la situa-

*Anna Pagans
presideix el
Senat dels
Joves, i pot
decidir l'ordre
del dia dels
plens*

ció el Senat va decidir gastar la totalitat del pressupost, de 9.000 euros, en contractar un tècnic com a dinamitzador, donat que l'únic tècnic de l'àrea de joventut de l'ajuntament no donava l'abast. A pesar de totes les traves, i de la poca confiança que els ofereixen els partits polítics que puguin formar el nou govern municipal, confien poder tirar endavant el Senat i fer valdre idees com la creació d'assemblees de joves de barris o un canvi de model de les Fires de Girona. ☎

GIRONA // CONTROL SOCIAL

Interior posa una multa de 300 euros per participar en una manifestació

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

Tres-cents euros. Aquesta és la quantitat amb la qual la Conselleria d'Interior, a mans del dirigent d'ICV Joan Saura, ha sancionat un jove de Girona per haver participat en una manifestació.

*Justifiquen la
mesura coactiva
amb l'excusa
que la marxa
no havia estat
comunicada*

Interior justifica aquesta mesura coactiva amb l'excusa que la marxa no havia estat comunicada. La decisió d'Interior de multar aquest jove és especialment significativa i alarmant si és té en compte que en els darrers anys a Girona moltes de les manifestacions que s'han celebrat no s'han comunicat. No es van comunicar ni les que es van celebrar per intentar aturar la invasió a l'Iraq ni les que es van fer poste-

riorment contra la guerra i en les quals s'hi podien veure, secundant-les, destacats membres d'ICV de les comarques gironines, ni les protestes espontànies que hi va haver la nit de reflexió de les eleccions generals per exigir al govern del PP que digués la veritat sobre l'11-M. Aquesta és doncs la primera vegada en molts anys que a Girona es multa una persona per haver participat en una manifestació.

A més, la marxa per la qual ha estat sancionat Jordi Navarro, el candidat de la CUP a Girona, va celebrar-se el novembre passat i tenia com a objectiu protestar per la cimera hispanofrancesa que va fer-se a la ciutat i que va comptar amb l'assistència de l'aleshores president de la República francesa, Jacques Chirac, i el president del govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero.

Tot i que la protesta va tenir lloc fa sis mesos, no ha estat fins ara, mig any més tard, quan a Navarro li ha estat comunicada la sanció. El candidat de la CUP va rebre la setmana passada la proposta de resolució d'expedient sancionador de la direcció general de la Policia de Catalunya, controlat i gestionat pel conseller d'ICV Joan Saura. Segons l'in-

forme policial, els fets que han servit de base per a l'inici de l'expedient són la participació en una manifestació "no comunicada". Segons diu també la resolució policial, Navarro va ser identificat com una de les persones que encapçalaven la marxa portant una pancarta i que al final de l'acte va fer diferents comunicats amb un "megàfon portàtil", la qual cosa, segons assegura el jove i també les persones que van participar en la protesta, és falsa.

*La protesta va
tenir lloc fa sis
mesos, però fins
ara no li ha estat
comunicada
la sanció*

Es dona la circumstància que a Girona cada dimecres, des del febrer passat, se celebra una concentració de protesta davant la seu d'ICV per exigir l'alliberament de la jove de Sarrià de Ter Núria Pórtulas i des d'aleshores aquesta formació és el blanc de totes les crítiques per haver estat els Mossos d'Esquadra, depenents d'en Saura, els

qui van demanar l'ordre per a detenir la noia. I es dona també la circumstància que des d'ICV es va advertir a principi d'aquest mes que si es boicotejaven els seus actes electorals actuarien i adoptarien les mesures que consideressin oportunes.

Tenint en compte la gravetat d'un fet com el de sancionar una persona per haver participat en una manifestació, fet que constitueix un atemptat contra la llibertat d'expressió, la plataforma que va convocar les protestes contra la cimera hispanofrancesa i a favor d'una Europa dels pobles i dels treballadors considera que aquesta "mesura repressiva s'inscriu en un seguit d'actuacions dels Mossos d'Esquadra, que des que ICV se'n va fer càrrec ha augmentat la persecució contra la dissidència política d'esquerres. La plataforma considera també que la naturalesa dels supòsits pels quals s'inicia el procés sancionador vulneren la llibertat de manifestació, exigeix un posicionament clar i contundent de les bases d'ICV contra aquesta manera de criminalitzar les demandes populars i el dret de manifestar-se i, exigeix també la revocació immediata de l'expedient sancionador i que es deixi la sanció sense efecte. ☎

GIRONÈS // SOLIDARITAT

Actes de 'Benvinguda Palestina' a Girona

Directa Girona

/girona@setmanaridirecta.info/

L'actuació del circ de Nablus va donar el tret de sortida a les activitats de la campanya "Benvinguda Palestina" a la ciutat de Girona. Els diferents números de clown de cinc joves d'aquesta localitat palestina a la cèntrica Rambla de Girona van sorprendre les prop de cinquanta persones que es van aturar per contemplar l'espectacle. Una vegada acabada la funció, centrada a denunciar els punts de control que pateix la població palestina, un grup de joves d'un agrupament escolta gironí van fer una actuació de malabars com a mostra d'intercanvi cultural amb el circ palestí. Més enllà del teatre, les activitats de la campanya es van concretar amb el passatge de la pel·lícula *Promises* i un pisolabis al Centre Social La Màquia. Els actes en suport a Palestina continuen durant les properes dues setmanes en diferents viles de Catalunya. D'altra banda, i per últim, cal destacar que l'horari de les activitats es va veure alterat per la manifestació en suport a Núria Pórtulas a qui els organitzadors dels actes van voler donar suport.

ALBORAIA // TERRITORI

Contencions contra el conveni de l'Ajuntament amb Alcampo

Oriol Matadepera

/redaccio@setmanaridirecta.info/

L'Associació Per l'Horta ha interposat un recurs contenciós administratiu contra la resolució del Ple de l'Ajuntament d'Alboraia (Horta Nord) que desestima les al·legacions presentades per la mateixa associació i aprova el conveni urbanístic entre el consistori i Alcampo S.A i Inmochan España S.A. Segons aquesta associació en defensa del territori, el conveni de l'ajuntament d'Alboraia amb Alcampo podria ser anul·lat atès que considera que és nul de ple dret perquè l'alcalde d'Alboraia, Manuel Álvaro (PP) el va signar "sense l'acord previ i preceptiu" del ple de l'Ajuntament. Segons Per l'Horta, "amb l'aprovació posterior del conveni en el Ple, l'alcalde ha volgut maquillar de legalitat l'acord que ell va signar en solitari i socialitzar així les responsabilitats que pogueren sobrevenir". Aquestes responsabilitats podrien abastar l'àmbit penal i ara afectarien la resta de regidors del PP perquè varen votar a favor del text tenint coneixement de les suposades irregularitats que s'han donat en el procés. Entre altres fets denunciats, Per l'Horta també alerta que si l'Ajuntament no compleix les condicions del conveni, Alcampo cobraria de la hisenda municipal d'Alboraia 100 milions d'euros.

Roda el món

/internacional@setmanaridirecta.info/

ALEMANYA // UNA SETMANA DE PROTESTES CONTRA EL G-8

Els amos, entre reixes

Helena Olcina i Amigo
/Barcelona/

El ministre de l'interior alemany, Wolfgang Schäuble, en unes declaracions per al periòdic *Bild am Sonntag* qualificava les manifestacions contra el G8 com a "bàsicament desitjades pel govern". Dos dies després, el dilluns 28 de maig, 6.000 manifestants van provar a Hamburg el significat d'aquestes paraules. En un assaig del que podrà passar a Heiligendamm, milers de policies van envoltar els manifestants amb els vehicles antiavalots i llançadors d'aigua. Aquests últims van ser

Angela Merkel valorava el compromís dels crítics amb el G8 positivament

utilitzats repetides vegades contra la manifestació, que va finalitzar amb disturbis.

Hamburg acollia, el 28 i 29 de maig, l'ASEM (Asia-Europe Meeting), una reunió dels ministres d'Afers Estrangers de vint-i-set estats europeus i setze d'asiàtics on es debatien els problemes energètics, la situació del Pròxim Orient, i qüestions a l'entorn del comerç global. Els moviments socials d'Hamburg, per la seua

Orianomada

banda, convocaren "La porta a la resistència global", en contraposició al nom que s'havia donat a l'ASEM: "Porta al Món". En unes declaracions prèvies, l'organització antiglobalització criticava l'ASEM per ser una eina de la UE "per obrir la porta al gran mercat asiàtic per tal d'imposar-hi en el futur els seus propis interessos globals".

► **Missatges contradictoris**
Fa poc més d'una setmana, en la intervenció setmanal de la cancellera Angela Merkel, aquesta valorava positivament, el com-

promís dels crítics amb el G8. "Aprove que moltes persones deixen els seus interessos per accions i protestes per una globalització justa i humana, clar." Aquest missatge, però, contrasta amb les accions que ha dut a terme el govern alemany a mesura que s'acostava la cimera.

A principis de maig, en una operació policial sense precedents, 900 funcionaris de les forces de seguretat escorcollaven vora 40 oficines i pisos de gent vinculada als moviments socials, sobre tot a Hamburg i Berlín. En l'operatiu es

van confiscar tot tipus de material informàtic i diversos documents i es clausurava el servidor SO36, on estaven allotjades nombroses pàgines de grups d'esquerra.

El segon pas seria l'establiment de controls en totes les fronteres dels països veïns.

L'última de les respostes a les manifestacions ja és visible ara mateix a Heiligendamm. És una tanca de seguretat de més de dotze quilòmetres de llarg i 2,5 metres d'alçada que envolta l'Hotel Kempinsky, on tindrà lloc la reunió de caps d'estat.

► **Els "adversaris de la cimera"**
Però al voltant dels murs de fil d'aram, els grups batejats com a "adversaris de la cimera" planifiquen les accions: manifestacions, debats, xarrades, bloqueigs i una cimera alternativa. L'organització de tota aquesta setmana de mobilitzacions ha estat dividida en tres xarxes: la xarxa Dissent, formada pel moviment anarquista i autònom, l'Esquerra Intervencionista, conformada per col·lectius com ara Esquerra Antifeixista de Berlín (ALB, en les sigles alemanyes) o la Coordinadora KIF de grups antimilitaristes. Per últim, a la tercera xarxa podem trobar-hi totes les organitzacions més moderades, com ONG, Attac, sindicats i partits polítics.

"Els privem del dret de manar sobre el destí de milions de persones"

"Els privem del dret de manar sobre el destí de milions de persones" proclamen des de l'organització, "Un món marcat per la dominació del G8 és un món de guerres i fam, de divisió social, de destrucció ambiental i de murs contra migrants i refugiats." ◉

Una setmana per "bloquejar el món"

El periòdic especial *G8-Xtra* nº04, ha fet un repàs de les diferents activitats, contracimeres i accions previstes. Aquest n'és un resum:

COLONITZACIÓ PROVISIONAL DEL BOMBÒDROM
1 DE JUNY
El Bombòdrom és un terreny on s'està planejant construir un campament militar. Immediatament abans del començament de la cimera es vol fer servir per donar un clar senyal de resistència a les guerres. Amb el lema "Cada destí es una llar", més de 46 grups i organitzacions convoquen una colonització simbòlica dels terrenys. Més informació: g8andwar.de i sichelschmiede.org.

BLOCK G8, BLOQUEIGS I MANIFESTACIONS
6 I 7 DE JUNY
Durant la cimera, diversos grups planifiquen bloqueigs massius de les vies d'accés a la zona on es desenvoluparà. Les activitats de desobediència civil del Block G8 permeten combinar diferents estratègies. L'objectiu és posar-se activament enmig del camí i blocar les vies d'accés de forma efectiva.
Més informació a: block-g8.org.

MANIFESTACIÓ MULTITUDINÀRIA INTERNACIONAL A ROSTOCK
2 DE JUNY
Sota el lema "Un altre món és possible", la vigília de l'inici oficial de la cimera es fa la manifestació internacional, que sortirà en dues columnes paral·leles en direcció a Stadthafen. Més informació a: heiligendamm2007.de

CIMERA ALTERNATIVA
5, 6 I 7 DE JUNY
Està prevista com un lloc per discutir "alternatives dignes" contra la política del G-8, tal com resumeix la crida a participar al "G8-Alternativkongress". "Volem presentar-les al públic. Però també volem intercanviar preguntes i treballar junts per trobar les respostes adequades". Paral·lelament hi haurà xerrades i actes amb temes específics. Les organitzacions i persones interessades a oferir tallers poden contactar amb: workshop@g8-alternative-summit.org. Més informació a: g8-alternative-summit.org

JORNADA D'ACCIÓ PER L'ECONOMIA AGRÀRIA GLOBAL
3 DE JUNY
La Xarxa d'Acció Economia Agrària Global ha planificat diverses activitats per cridar l'atenció d'aquesta realitat "catastròfica" i a favor de la sobirania alimentària. Destaquen temes com l'enginyeria genètica i la política de les grans superfícies. Es començarà amb una marxa de l'Agro-Gentech-Institut a la Universitätsplatz, i s'acabarà a l'Agro-Bio-Technikum, situat a 15 quilòmetres a l'est de Rostock, on hi ha un camp experimental genètic. Més informació a: g8-landwirtschaft.com

El Dijous 7 diverses manifestacions convergiran a Heiligendamm des de Nienhagen, Kühlungsborn, Bad Doberan i Kröpelin. Més informació a: dissentnetzwerk.org.

JORNADA D'ACCIÓ "REFUGI I MIGRACIÓ"
4 DE JUNY
Encapçalats pel lema "Per la llibertat de moviments universal i la igualtat de drets per a tothom!", participaran amb bloc propi a la manifestació internacional i el 3 de juny celebraran una trobada de coordinació internacional. El 4 hi haurà accions descentralitzades a Rostock. A la una del migdia s'inicia una manifestació des del centre, que s'acabarà amb un concert. A 2/4 de 8 es farà la xerrada "Llibertat global de moviments contra l'Apartheid global", amb Solange Kone (Costa d'Ivori), Maxim Butkewich (Ucraïna), Valery Alzaga (Mèxic/ EUA), Lawrence Liang (Índia) i Sunny Omwenyke (Nigèria/ Alemanya). Més informació a: g8-migration.net.tf.

JORNADA D'ACCIÓ ANTIMILITARISTA
5 DE JUNY
El dia previ a la cimera està dedicat a la lluita contra el militarisme, la guerra i la tortura. Com a salutació als caps d'estat i de govern es pretén bloquejar l'aeroport militar de Rostock-Laage. Els organitzadors de l'acció avisen que els països del G8 es troben involucrats en moltes de les guerres que es produeixen al món i que Rostock-Laage forma part de la seva política militarista. Més informació a: g8andwar.de.

El concepte "Paula" mobilitza per accions descentralitzades. S'entén com un mecanisme participatiu, no fixat en una forma concreta d'activitats i tècniques. El seu manifest explica que la idea consisteix a complementar el concepte de bloqueig massiu del Block G-8 amb activitats diverses, festives i efectives per tal d'aconseguir un resultat d'allò més variat.

PAÍS BASC // LA LLEI DE PARTITS PORTADA A L'ABSURD

Lizartza, algú ha vist l'alcalde?

Isaac Vilalta
/Lizartza (País Basc)/

A Lizartza (Guipúscoa), de poc més de 600 habitants, l'esquerra independentista basca ha governat del 1983 al 2003 de forma clara. Per fer-nos una idea, la referència més habitual marca que dels set regidors que formen l'ajuntament guipuscoà, cinc pertanyen a la llista abertzale i dos al PNB. Són xifres reals durant molts anys i que ara podem prendre com a orientatives i referencials. Tot i que pels carrers de Lizartza només s'hi veuen cartells electorals d'EAE-ANV, la conjuntura actual –amb la Llei de partits com a element bàsic i diferencial–, deixa, des de les eleccions d'aquest passat diumenge, una representació de set regidors únics pel Partit Popular. I de la resta, què se n'ha fet? I el poble, què hi diu? Hi ha un ajuntament alternatiu? L'entrellat a totes aquestes preguntes, per complex que sembli, es resol amb la convivència amb els veïns de Lizartza.

Els veïns es queixen que s'expliquen mentides sobre la realitat del poble

Per simplificar la història sense risc de manipular-la, n'hi ha prou amb girar la mirada quatre anys enrere, just per coincidir amb l'entrada del nou govern a l'Ajuntament de Lizartza. Ja llavors, les llistes de Batasuna estaven il·legalitzades. La nova llista majoritària és la del Partit Nacionalista Basc que decideix posar al capdavant un home fort i destacat per la seva tendència nacionalista dins el partit, Joseba Egibar, el president del PNB a Guipúscoa. Però de seguida es veu que les coses no aniran bé. Egibar i els altres membres de la llista del PNB-EA són "paracaigudistes" –persones alienes a Lizartza–, i el nou govern municipal no és ben rebut per bona part dels veïns. El clima de convivència durant els últims quatre anys ha estat complicat, el mateix Egibar ha reconegut que "he estat alcalde legalment però no legítimament", i el poble, que l'ha declarat alcalde *non grat*, s'omple de pintades que dicten: "Egibar, lapurra" (Egibar, lladre).

Murals abertzales a Lizartza

L'ull de l'huracà
L'atenció mediàtica sobre Lizartza s'ha disparat les últimes setmanes. I això, en un poble de 600 habitants, és difícil de soportar. Els veïns es queixen que s'expliquen mentides sobre la realitat del poble, que es manipulen les seves paraules, i es tanquen en banda i no volen parlar amb periodistes. Els desconeguts comencen a aparèixer, un fet gens sorprenent si tenim en compte que el pròxim alcalde és madrileny, i la resta de regidors també seran de fora d'Euskal Herria. Creix la desconfiança i arrancar una declaració vàlida necessita temps, paciència i sinceritat. "Mira, què expliquen ara a la televisió! Diuen que els candidats del PP a Lizartza s'han passejat tranquil·lament pel poble aquest matí. I què es pensaven, que els diríem alguna cosa? Potser no es pot passejar tranquil·lament la gent aquí?". De l'altra banda, arriba la sentència d'un altre veí, "ja els he vist, han vingut acompanyats de guardaespalles. Que es pensaven que els fariem res? S'han tirat fotos i han marxat. Han estat deu minuts al poble. A aquella hora la gent d'aquí o treballa o dorm".

És difícil definir l'estat d'ànim d'una societat tant polititzada davant una situació com aquesta. Els veïns de Lizartza ho deixen en

"descontentament, passotisme, indiferència..., no hi podem fer res". "No sabem si és pitjor que ens mani el PP o el PNB. De què tenim por? De les polítiques del PNB. Volen construir seixanta pisos aquí i no ens fan falta! Tenen polítiques agressives amb el medi ambient, volen fer passar el tren de gran velocitat pel mig de la serra d'Aralar. Són uns *lapurak*! El PP potser

El poble s'omple de pintades que dicten: 'Egibar, lapurra' (Egibar, lladre)

és pitjor. Ens fa por que retirin les ajudes a les famílies dels presos, que retirin el monòlit a Ina Zeberia (una veïna militant), tenim por que retirin Lizartza de la UEMA –Agrupació d'Ajuntaments que funcionen en Euskera–, que imposin la bandera espanyola..."

Malgrat tot, oferta a Egibar
Enmig d'aquest ambient, una setmana abans de les eleccions, Joseba Egibar demana el vot en blanc a Lizartza per evitar que el PP arri-

Isaac Vilalta

bi al 10% necessari per constituir un nou govern i, d'aquesta forma, la llei obligaria a mantenir l'anterior corporació d'Egibar. La resposta del grup local d'ANV és la de demanar una reunió amb Egibar, tot i les males relacions per presentar-li una nova proposta. ANV demanarà el vot en blanc per evitar la victòria del PP, tal com demana Egibar, però a continuació li demanarà a l'exalcalde que renunciï al càrrec i que el consistori quedi format per cinc regidors propers a ANV i dos del PNB, tal com vol el poble. Egibar però, no es presenta a cap reunió. Com que no hi ha acostament, tot es decidirà a les urnes. El PP necessita només el 10% dels vots i amb els vint-i-set que treu en té prou per aconseguir els set regidors i l'alcaldia d'aquest feu abertzale. Això sí, les eleccions deixen més dades sobre la taula: 186 vots nuls (més del 52%) i 142 vots en blanc. En circumstàncies normals, ANV hauria governat.

Malgrat la tensió, la jornada electoral es dilueix sense incidents. "Això sembla l'Iraq! Hi ha tanta policia!", reaccionen els veïns davant tanta presència policial. Cap dels membres de la llista del PP ha estat a Lizartza el dia de les eleccions, tan sols membres

del PP de Tolosa. Ni rastre del nou alcalde. Tothom sabia que la història acabaria així però, més que resignats, el resultat electoral deixa els habitants de Lizartza tocats i desanimats. No els agafa per sorpresa però els agafa de nou, i el cop és difícil d'encaixar.

El PP necessita només el 10% dels vots i amb vint-i-set en té prou per aconseguir l'alcaldia

Certament, a Lizartza és difícil veure-hi sortir el Sol. Potser per vergonya, l'astre decideix no passejar-se pels carrers d'aquest poble de Tolosaldea. S'amaga darrere la boira o, sinó, ho fa darrere les muntanyes verdes d'Aralar. Potser no surt perquè no coneix l'alcalde i pensa que s'ha equivocat. I és que ni el Sol, que des d'allà dalt ho veu tot, coneix el nou alcalde de Lizartza. ☹

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE scc/

LA COOPERATIVA

So i llums

Tel: 93.443.01.90
Fax: 93.329.71.52

autonomia@autonomiadespectacle.com

AUTONOMIA DE L'ESPECTACLE scc/

Catalunya

DESARMA
ELS TEUS IMPOSTOS
FES OBJECCIÓ FISCAL

Núm. 86 Maig '07

La publicació de la CGT de Catalunya
www.revistacatalunya.cat

RADIO P.I.C.A.

www.radiopica.net

SuperAcampadas

a Osea estiu 2007

Campaments per
a nenes, nens i joves. Mares,
pares i altres adults. Divertides,
assembleàries i ecològiques.

www.nodo50.org/lacigarralibre

o de 10 a 12h al 647.743.941

Observatori dels mitjans

/observatorimitjans@setmanaridirecta.info/

Alliçonar o fer periodisme?

Enric Borràs Abelló

La portada de diumenge d'El Periódico, no va funcionar. Ni el primeríssim primer pla de Fidel Castro, triat per espantar el personal, no va servir per evitar l'altíssima abstenció de diumenge al Principat, que a Barcelona va superar el 50%. Molts dels qui veien la portada d'El Periódico de diumenge el primer que pensaven era que Fidel Castro havia mort, una notícia que ja fa temps que s'espera. Però no, era un engany, si s'hi fixaven una mica més, llegien la frase "A alguns polítics tampoc els agrada votar" i, si passaven la pàgina, trobaven un revers de la portada en blanc (!) i, a la tercera pàgina, les cares de Kim Jong Il (president de Corea del Nord), Teodoro Obiang (president de Guinea Equatorial), Hu Jintao (president de la Xina), Abdul-là bin Abdul-Aziz (president de l'Àrabia Saudita) i Ramzan Kadirov (president de Txetxènia). A la tercera pàgina també hi havia la frase "Ni els agrada votar, ni que els altres votin" i l'explicació "2.448 milions de persones viuen en països on no es pot votar lliurement. 35 milions d'espanyols

censats poden elegir avui els seus alcaldes i regidors".

L'editorial del diari ho deixava molt clar: era una portada pedagògica en contra de l'abstenció, sobretot en contra de

l'abstenció dels joves, dels qui han deixat de creure en els polítics. Segons El Periódico l'abstenció creixent erosiona l'arrel del sistema en un estat que se suposa prou democràtic.

Doncs bé, alguna cosa ha fallat, senyors d'El Periódico, perquè ni intentar espantar el personal amb les cares dels dolents de la pel·lícula, posant al mateix nivell Castro i Kadirov, ha servit

per evitar l'abstenció massiva. És, potser, que alliçonar els lectors de la mateixa manera que ho fan els polítics, i amb la mateixa moral, no funciona? A aquest pas, si es comença a veure encara més clarament que de costum que alguns diaris i alguns polítics fan, diuen i opinen el mateix, potser els lectors s'abstindran encara més de comprar diaris. Tot és abstenció de promeses falses, encara que arribin en tinta i per esmorzar o des d'alguna tarima i al telenotícies migdia.

Ja fa temps que El Periódico juga (no es pot dir d'altra manera) amb les portades. Un dels últims exemples va ser l'avorrida portada en format de còmic que coincidia amb el Saló del Còmic de Barcelona. Però aquesta vegada s'hi ha lluit; tot intentant ser més pedagògics que ningú, van espantar més d'un incaut que va pensar que Castro potser havia mort, fins que no va aclarir de què anava tot plegat. Experiències així criden l'atenció, que és el que busca El Periódico, entre d'altres coses, però també li resten credibilitat i l'acosten cada vegada més al diari Què i als sensacionalistes britànics.

Els Mossos d'Esquadra no s'aclareixen

Joan G. Vallvé

L'oficina del portaveu dels Mossos d'Esquadra va canviar, el passat dilluns 21, la versió oficial de dos incidents en poques hores de diferència. Es tracta de l'oficina encarregada de fer públics els comunicats de premsa i de mantenir informats els periodistes de manera oficial, però dilluns va causar dubtes i errors a alguns mitjans de comunicació.

Una de les informacions errònies era sobre el noi de vint-i-dos anys que va ser detingut la matinada del diumenge 20. A primera hora de la tarda de dilluns, els Mossos van publicar un comunicat de premsa en què deien que el noi era mort. Es van avançar: al cap de poca estona, l'hospital de Can Ruti de Badalona, on atendien el jove, els va avisar que la infor-

mació era errònia i que no era mort, sinó en coma, tot i que acabaria morint hores més tard. Aquesta confusió s'afegia a un cas que ja era prou complicat; segons els Mossos, el noi —a qui havien detingut per robatori— va trencar un vidre del cotxe de policia quan el traslladaven del jutjat al calabós. La versió policíaca diu que va intentar escapar-se enfilant-se al capó, l'agent que conduïa va frenar quan va veure que el noi tenia part del cos fora del cotxe i la frenada va fer que caigués a terra. El noi va patir un traumatisme cranioencefàlic. Aquesta és la versió de la policia, però la família diu que els agents podien haver empès el detingut fora del cotxe. Els Mossos, tot i això, afirmen que el detingut anava als seients del darrere, amb un altre arrestat, i que els dos agents dels Mossos anaven davant, separats per una mampara de protecció.

El mateix dilluns 21, però, els Mossos van emetre un comunicat que deia que havien detingut, a l'Hospitalet de Llobregat, el que va trencar el nas d'un cop de puny a un dels agents durant la manifestació a favor dels espais alliberats del dissabte 19 de maig. El comunicat, publicat a la web dels Mossos, va desaparèixer al cap de poca estona. Segons l'oficina del portaveu, van retirar la nota informativa perquè el detingut encara no havia passat a disposició judicial. Tot i això, el comunicat es podia llegir igualment a la web d'Indymedia Barcelona [barcelona.indymedia.org], on havia estat copiat.

No és la primera vegada que l'oficina de premsa dels Mossos d'Esquadra rectifica la versió oficial d'uns fets. També ho va fer quan va informar del tiroteig que va matar un malalt esquizofrènic a Malgrat de Mar.

El primer i el tercer cas són força greus, perquè els dos custodiats pels Mossos van acabar morts i no es pot permetre cap mena de confusió en casos com aquest. Però el segon no deixa de ser-ho, perquè primer es va informar d'una detenció i després es va fer desaparèixer la nota de premsa de la detenció i, a més, quan els periodistes —òbviament confusos— trucaven per preguntar si hi havia detingut o no, des de l'oficina del portaveu només deien que no podien confirmar la detenció. Sigui com sigui, si els Mossos treballen tan bé com diuen i se senten prou segurs de les seves versions dels fets, no s'entén el perquè d'aquest ball d'informacions. I encara menys quan se senten prou maltractats pels periodistes com per convocar manifestacions contra un suposat linxament mediàtic.

Freqüències de ràdios lliures o populars

Ràdio Bronka 104.5FM (Bcn Nord, Gramenet i Badalona) i 104.45FM (Bcn Sud i Hospitalet), Contrabanda 91.4FM (Barcelona), Ràdio Línea IV 103.9FM (Barcelona), Ràdio Pica 96.6FM (Barcelona), Radio 90 101.4FM (Olot), Ràdio Barraka 103.1FM (Terrassa), Ràdio Kaos 90.1FM (Terrassa), Ràdio Klara 104.4FM (València), Ràdio Malva 105.0 FM (València), La Tele 52UHF (www.okupemlesones.org)

terra d'escudella
 aturem la demanda
can vies
 és del barri!
 C/ Premià, 20 baixos. Sants (Bcn)
 www.tdk.cat tel. 93 422 16 13

anticapitalisme
 alternatives
 contransformació
 solidaritat
illacrua
 la revista alternativa
 dels Països Catalans
 www.illacrua.net

malea
teteria malea s.c.c.l
 esmorzars i berenats, cassolans i ecològics
 c/riego, 16 sants (bcn)
 telf: 93752070

Benvinguda Palestina
 2 de Juny. Taula rodona: La situació dels refugiats palestins i el dret al retorn

16:30 h: Presentació
 17:00 h: **La qüestió dels refugiats: història, paper de la comunitat internacional i procés de pau**, amb Josep M^o Navarro, antropòleg i professor a l'Escola de Treball Social de la UB i President de Sodepau.
 17:30 h: **Refugiats a tercers països i dret al retorn**, amb Ferial Said El-Cheikh Slim, refugiada palestina al Líban i membre del Centre de Comunicació Social Ajjal de Beirut.
 18:30 h: **Refugiats interns i anàlisi de la legislació israeliana sobre els refugiats**, amb Nihad Boqai, refugiat intern i coordinador del Centre Badil de Recerca i Informació per la Residència dels Palestins i els Drets dels Refugiats, amb seu a Betlem.

Organitzen:
 XARXA PALESTINA SODEPAU
 Col·labora:
 Ajuntament de Barcelona

Pati Llimona. c/ Regomir 3. Barcelona. Entrada lliure
 INFORMACIÓ SODEPAU - Ptege. del Crèdit 7, Prpal.T. 93 301 01 71

Subscriu-te a la **directa**

Per 60 euros l'any pots rebre la Directa a partir d'ara i durant un any

NOM I COGNOMS _____

ADREÇA _____ CODI POSTAL _____

POBLACIÓ _____

TELÈFON FIXE I/O MÒBIL _____ CORREU ELECTRÒNIC _____

SUBSCRIPCIÓ NORMAL (60 EUROS) _____ ALTRES QUANTITATS (SI VOLS CONTRIBUIR AMB UNA QUANTITAT EXTRA, INDICA-LA) _____

FORMA DE PAGAMENT

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA NÚMERO DE COMPTE (20 XIFRES) _____

NOM DE LA PERSONA TITULAR _____

ALTRES FORMES DE PAGAMENT: SI PREFEREIXES PAGAR LA SUBSCRIPCIÓ PER MITJÀ D'UN INGRÉS O D'UNA TRANSFERÈNCIA O EN EFECTIU, O TENS

QUALSEVOL QÜESTIÓ QUE VULGUIS CONSULTAR, CONTACTA AMB LA DIRECTA.

ENVIJA AQUESTA BUTLLETA A: JUAN RAMÓN JIMÉNEZ 22, 08902 HOSPITALET DE LLOBREGAT

TAMBÉ PODEU FER ARRIBAR LES VOSTRES DADES A TRAVÉS DELS TELÈFONS DE LA DIRECTA, PER CORREU ELECTRÒNIC O PER MITJÀ DE LA PÀGINA WEB.

TELÈFONS 935 270 982 / 661 493 117. CORREU ELECTRÒNIC: subscripcio@setmanaridirecta.info WEB: www.setmanaridirecta.info

Subscripcions

La subscripció és la manera més efectiva per poder llegir DIRECTA setmanalment i també per donar el teu suport al projecte. Durant un any i per un cost de 60 euros, amb la teva subscripció el setmanari guanya en qualitat i presència al territori. Ens pots enviar les teves dades a: <subscripcio@setmanaridirecta.info>, o entrant a la web i omplint el formulari: www.setmanaridirecta.info O bé, truca'ns al 935 270 982 ó al 661 493 117.

Presentacions i parades

(Si voleu organitzar una presentació del setmanari, truqueu o escriviu un mail a internacional@setmanaridirecta.info)

Corresponsalies

-Baix Llobregat <baixllobregat@setmanaridirecta.info>

-Barcelona <redaccio@setmanaridirecta.info>

-Berguedà <bergueda@setmanaridirecta.info>

-El Camp (Baix Camp, Alt Camp, Priorat, Conca de Barberà, Baix Gaià i Tarragonès) <elcamp@setmanaridirecta.info>

-Girona (Alt Empordà, Baix Empordà, Gironès, La Selva, Pla de l'Estany i La Garrotxa) <girona@setmanaridirecta.info>

-Maresme <maresme@setmanaridirecta.info>

-Menorca <menorca@setmanaridirecta.info>

-Osona <osona@setmanaridirecta.info>

-Terres de Ponent (Les Garrigues, Segarra, Urgell, Pla d'Urgell, Segrià i Noguera) <terresponent@setmanaridirecta.info>

-Vallès Occidental <terrassa@setmanaridirecta.info> i <sabadell@setmanaridirecta.info>

-Vallès Oriental <granollers@setmanaridirecta.info>

-Solsonès <solsones@setmanaridirecta.info>

Punts de venda

BADALONA

La Mussara Sant Joan de la Creu 70

BARCELONA

GRÀCIA

Cap i Cua Torrent de l'Olla, 99

Infoespai Plaça del Sol, 19

Taifa Verdi, 12

Distrivinyes De l'or, 8 (Plaça del Diamant)

Quiosc Punt i coma Plaça de Gala Placidia

GUINARDÓ

Rocaguinarda Xiprer, 13

EIXAMPLE

Quiosc Manu Nàpols-Roselló

Xarxa Consum Solidari Rocafort, 198

POBLENOU

Taverna Ítaca Pallars, 230

Cus-Cus Rambla Poblenou, 77

SANT ANDREU-SAGRERA

Patapalo Rubén Dario, 25

Andyblue Bar de la Biblioteca de Can Fabra

Trèvol Antonio Ricardos, 14

NOU BARRIS

Ateneu Popular 9 Barris Portlligat, 11-15

Casal de Joves de Roquetes Vidal i Guasch 16

El Tinter La Plana, 10

Can Basté Passeig Fabra i Puig, 274

Llibreria Xoc Passeig Fabra i Puig, 325

CIUTAT VELLA

AQUENI Méndez Núñez, 1 principal

Xarxa Consum Solidari Pl. Sant Agustí Vell, 15

Pròleg Dagueria, 13

El Lokal Cera, 1 bis

La Rosa de Foc Joaquim Costa, 34

Quiosc Colom Rambles

Quiosc Santa Mònica Rambles

Quiosc Canuda Rambles

Quiosc Tallers Rambles

Quiosc Canaletes Rambles

Llibreria Medios Vallldonzella 7

SANTS

Espai Obert Violant d'Hongria, 71

La Ciutat Invisible Riego, 35

Terra d'Escudella Premià, 20

Teteria Malea Riego, 16

Entropiactiva Socors, 7

BELLATERRA UAB

Quiosc de Ciències de la Comunicació

Quiosc de Lletres

CARDEDEU

Quiosc del Centre Cànoves, 4

CORBERA DE LLOBREGAT

Llibreria Corbera Pssg. dels Arbres, 4

Le Centro Andreu Cerdà, 12

CORNELLÀ DE LLOBREGAT

El Grillo Libertario Llinars, 44

CSO Banka Rota Rubió i Ors, 103

ESPLUGUES DE LLOBREGAT

Ubud Artesania Mestre Joaquim Rosal, 22

GIRONA

Llibreria 22 Hortes, 22

Llibreria Les Voltes Plaça del Vi, 2

La Màquia Vern, 15

GRANOLLERS

Llibreria La Gralla Plaça dels Càbrils, 5

Anònims Miquel Ricomà, 57

El Racó Ecològic Roger de Flor, 85

IGUALADA

At. Llib. El Porvenir Passeig Jacint Verdaguer, 122

HOSPITALET DE LLOBREGAT

Quiosc Montserrat Pl. Mare de Déu de Montserrat

La República Rosalía de Castro, 92

Centre d'Estudis de l'Hospitalet Major, 54 1º

LLEIDA

Ateneu La Maranya Parc, 13

La Falcata La Panera, 2

MATARÓ

Arcàdia Cafè Cultural Pujol, 26

Llibreria Robafaves Nou, 9

MANRESA

Cafè l'Havana Plaça Gispert

Els Carlins Sabateria, 3-5

MOLINS DE REI

Llibreria Barba Rafael Casanoves, 45

La Bodegueta Pintor Fortuny, 45

PIERA

Vie Victis - Ciber Garito De la Plaça, 31

REUS

Bat a Bat Kultur Sant Elies, 29

RIBES DEL GARRAF

Llibreria Gabaldà Plaça de la Font, 2

SANT BOI DE LLOBREGAT

Ateneu de Sant Boi

SANT FELIU DE LLOBREGAT

Teteria Índia Jacint Verdaguer, 9

SANT JOAN DESPÍ

Llibreria Recort Major, 60

LA SEU D'URGELL

Llibreria La Llibreria Sant Ot 1

SOLSONA

Llibreria Cal Dach Sant Miquel 5

Casal Popular La Fura Plaça Sant Pere 8

Llibreria Pellicer Pg. Pare Claret 12

i Avinguda del Pont 4

TARRAGONA

CGT Tarragona Rambla Nova, 97-99, 2n pis

TERRASSA

Kasalet Societat, 4

VIC

Llibreria La Tralla Riera, 5

VILAFRANCA DEL PENEDES

La Fornal Sant Julià, 20

Què es cou

La campanya de suport als encausats del centre social La Proa denuncia la repressió als moviments socials

Directa Girona
/girona@setmanaridirecta.info/

El proper dia 16 de Juny tindrà lloc el primer acte de la campanya de suport pels encausats de La Proa, un centre social okupat a finals de 2000 a Girona. El manifest de la campanya denuncia la criminalització i la repressió dels moviments socials que es dona a tot el territori; també fa referència a les dificultats en l'accés a l'habitatge en què es troba la gent actualment, -i que ja es vivia en aquell moment-, i a la necessitat d'espais per col·lectius.

Més de sis anys després de la denúncia es realitzarà el judici

L'ocupació va durar des de finals de desembre de 2000 fins a la tardor de 2001 i durant aquest temps es van realitzar diferents actes, xerrades i passis de pel·lícules. La *kafeta* obria els caps de setmana. La plataforma antirepressiva hi feia les seves reunions, així com l'assemblea de la mateixa casa. Una de les xerrades que més destaca en el record d'un membre de l'assemblea és la dels presos bascos, durant la qual -al principi de la xerrada-

Cantonada on es trobava el CSO La Proa

Toe

es va trobar un micròfon amagat. El fet es va denunciar, però els jutjats van demanar que es presentessin les dades de les persones que el van col·locar per tirar endavant la denúncia.

Sis anys després, es realitzarà un judici en contra de dues persones que van ser identificades visualment pels cossos policials. Una d'elles va ser identificada en una fotografia que va sortir al diari, d'una xerrada que es va realitzar a la casa. L'altra persona va ser identifi-

cada visualment dins la casa per un agent que es trobava a fora, i que assegura que la va reconèixer.

El judici serà el proper dia 29 de juny a dos quarts de deu del matí, als Jutjats de Girona. L'acusació demana 18 mesos de presó i 65.000 euros pels delictes d'usurpació, danys a la casa i amenaces a la propietària. Els acusats declaren que mai van amenaçar la propietària, ja que ni tan sols van parlar amb ella. Pel que fa a l'acusació de danys a l'immoble, expliquen que, pel que

saben, l'immoble va patir un incendi que es va produir temps més tard que l'assemblea de la casa abandonés el projecte.

Aquesta setmana, la DIRECTA ha visitat la casa del carrer de la Rutlla. Actualment, continua es-

tant buida i en un clar estat de deixadesa, tal com la van trobar sis anys enrere.

La campanya de suport té previst diferents actes. El proper dissabte 16 de juny al matí, està previst fer una exposició sobre

Denuncien la dificultat d'accés a l'habitatge i la necessitat d'espais per col·lectius

l'okupació a Girona, des de "la Maret", passant per "les Tines", "les Casernes" o "els Químics". A les quatre de la tarda començarà una taula rodona amb diferents persones que han participat o actualment participen en espais okupats, i es convida a dir la seva a tothom que hi estigui interessat. Aquests actes es realitzaran al centre de la ciutat, a la plaça Independència. Seguidament, després de la taula rodona, s'anirà fins a la Ferralla, l'últim centre social alliberat a Girona des de La Proa, on hi haurà una actuació i un sopar popular. ☎

Per contactar:

CAMPANYA DE SUPORT
campanyaproa@gmail.com

Amics i Amigues d'Euskal Herria dóna suport al procés de pau i de resolució del conflicte polític basc

Directa Girona
/girona@setmanaridirecta.info/

Sovint la història ha encruat els camins del poble català i el basc. I ho ha fet quan els ha colpejat amb més duresa. Ha estat aleshores quan un i altre no han escatimat gestos de solidaritat, com dos amics de veritat que quan es necessiten sempre hi són. Així va ser durant la Guerra Civil i l'exili, i ho va ser de nou el 2003 arran del tancament d'*Egunkaria*, que va mobilitzar milers de persones arreu dels Països Catalans. Una reacció que Vicent Partal, al pròleg de *Plouen Mentides*, atribueix a l'arbitrarietat, "a la que és sotmesa de forma quotidiana la majoria de la societat basca", la que "aguantem", diu, "bascos, gal·lecs i catalans", perquè som, afegeix Partal, "tots tres, els altres subjectes possibles d'aquesta arbitrarietat" i, recorda que "ho hem estat diverses vegades al llarg de la nostra història comuna

i sabem que ho estarem unes quantes més". "És aquesta consciència", continua Partal, "forjada des de fa 300 anys, des d'Almansa i la crema de Xàtiva fins a la ràtzia olímpica de Garzón, la que explica la nostra solidaritat i la nostra sensibilitat".

Defensen un procés democràtic que descansa en el dret dels pobles

El poble basc apel·la, ara, a aquesta amistat per evitar que es tanqui la porta a l'esperança que va obrir-se el març de 2006 amb l'alto el foc d'ETA i per això ha creat una associació d'àmbit europeu que es diu "Amics i Amigues d'Euskal Herria", amb l'objectiu de donar suport al procés de pau i de resolució del conflicte polític que es viu en aquell país. Hi dona

suport l'esquerra independentista i milers de ciutadans anònims d'arreu d'Europa, i defensa un procés democràtic que descansa en el dret dels pobles a l'autodeterminació. "Necessitem una onada de solidaritat", diuen els impulsors d'aquesta iniciativa, perquè "tota la ciutadania de l'anomenat poble basc pugui decidir el seu futur sense intromissions, sense imposicions, amb respecte. A base d'acord". "Us necessitem, amics i amigues d'Euskal Herria", clamen els ciutadans d'aquest país, davant el moment crucial que viu per poder dur a bon port el procés. Un procés que abasta quatre camps: un és la profunda i democràtica convicció que és la ciutadania basca, tant la que administrativament està en territori espanyol com la que està en territori francès, qui té el dret de decidir, i que per expressar aquesta decisió és imprescindible un "acord del conjunt d'organitzacions polítiques i socials d'Euskal Herria"; el segon és pressionar els estats implicats per recuperar l'e-

xercici de les llibertats; el tercer és estendre als mitjans de comunicació de qualsevol mena les idees pacífiques d'aquesta associació; i el quart és que cal fer actes públics en què es faci visible la solidaritat internacional. Cal, afegeixen, que totes les opcions polítiques de la societat basca siguin respectades, i un diàleg entre ETA i el govern espanyol. ☎

GIRA ARREU DELS PAÏSOS CATALANS:

DILLUNS 4 DE JUNY:
› Manresa (Casal Popular La Fadulla) a les 20.30 h.
DIMARTS 5 DE JUNY:
› Lleida (Casal Independentista Ocell Negre, c. Sant Carles, 8) a les 19.30 h.

DIMECRES 6 DE JUNY:

› Sant Celoni (Casal Quico Sabaté) a les 20 h.
› Vic (Casal Independentista Manuel Viusà) a les 20.30 h.

DIJOUS 7 DE JUNY:

› Girona (Casa de Cultura) a les 20 h.

› Tarragona (Casal Popular Sageta Foc, c. Trinquet Vell, 15 baixos) a les 19 h.

DIVENDRES 8 DE JUNY:

› Vilafranca del Penedès (Ateneu Popular X) a les 19 h.

› Alacant (Centre Social Contracorrent, c. Cronista Joaquim Collia, local 15) a les 20.30 h.

DISSABTE 9 DE JUNY:

› Barcelona (Ateneu Barcelonès, carrer Canuda, 6) a les 18 h.

› València (Ateneu del Carme, c. Pere Bonfill, 12 baixos) a les 19 h.

Per contactar:

AMICS I AMIGUES D'EUSKAL HERRIA
suport.euskalherria@gmail.com

Jornades solidàries amb el pagès Josep Pàmies

Directa Terres de Ponent
/terresponent@setmanaridirecta.info/

De l'1 a l'11 de juny diferents poblacions de Ponent i la ciutat de Barcelona acullen unes jornades sota el lema "Per una terra lliure de transgènics. Solidaritat amb Josep Pàmies."

El motiu és el judici que es celebrarà a Lleida l'11 de juny contra Josep Pàmies, històric sindicalista, pagès i membre de l'Assemblea Pagesa. Està acusat de trencar un dit a un Guàrdia Civil en una acció de protesta al Govern Civil de la capital de Ponent al setembre del 2003. Se li imputen càrrecs d'atemptat a l'autori-

El motiu de les jornades és el judici contra Josep Pàmies, històric sindicalista de l'Assemblea Pagesa

tat i lesions, i s'enfronta a quatre anys de presó i 50.000 euros d'indemnització. Des de l'Assemblea Pagesa afirmen que la denúncia està mancada de fonaments, que és un intent de criminalitzar la lluita contra els transgènics i una excusa del Guàrdia Civil per amagar la seva incompetència. Les mostres de solidaritat amb Pàmies han estat nombroses. Un acte recent a la fira de Balaguer va acabar amb una brutal càrrega dels Mossos d'Esquadra i un noi detingut (veure DIRECTA núm.47). Aquest serà el segon judici a

Sega d'un camp de blat de moro transgènic a Alcoletge, el Segrià, al setembre de 2003. Per aquesta acció es fa el judici a Josep Pàmies

Assemblea Pagesa

l'Estat espanyol contra un activista antitransgènics. El primer també va realitzar-se a Lleida a l'octubre i va acabar amb l'absolució d'Albert Ferré, l'únic inculpat (veure DIRECTA núm.23).

▶ Els actes

Les jornades s'inicien el dia 1 amb una parada de productes ecològics a la plaça Sant Francesc de Lleida. El dia 2 es faran dos actes simultanis: un partit de futbol i una xerrada explicant el cas a Castellserà i un debat al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona, on es presentarà el documental "Tranxgenia: el cuc del panís". Aquest vídeo es podrà veure també el dia 7 a la Biblioteca Pública de Lleida. El 8, a Balaguer, hi ha una taula rodona que porta com a títol "Transgènics, ali-

mentació i salut" i posteriorment actuarà el cantautor Feliu Ventura; el dia 10 i sota el lema "Som el que sembrem. Transgènics Fora!" convoquen una manifestació a Lleida i finalment, l'11, una concentració davant dels jutjats.

A més a més, persones i entitats poden demanar l'absolució de Pàmies al web de l'Assemblea Pagesa (assembleapagesa.cat), on hi ha un dossier amb informació del cas i de la lluita contra els transgènics.

▶ Nova contaminació

D'altra banda, la Plataforma Transgènics Fora, l'Assemblea Pagesa, Ecoconsum i L'Era denuncien en un comunicat que s'ha detectat un nou cas de contaminació en una varietat autòctona i ecològica de panís anomenada "del queixal" que es reproduïa al Centre de Conser-

vació de la Biodiversitat Cultivada Esporus de Manresa. Les organitzacions afirmen que les llavors havien estat analitzades anteriorment pel CCPAE (Consell Català de la Producció Agrària Ecològica) i el resultat havia estat negatiu, però que en unes anàlisis fetes posteriorment per un altre laboratori, aquest ha estat positiu. La gravetat també radica en l'entrega de llavors a diverses pageses, trobades i fires ecològiques, i la seva sembra a la finca Les Refardes de Manresa.

En aquest comunicat públic exigeixen la prohibició del conreu de blat de moro MON810 i demanen l'obertura d'un debat públic sobre els impactes dels OMG; declarar Catalunya Zona Lliure de transgènics; i la retirada del projecte català de Decret de coexistència entre diferents conreus perquè "significaria la generalització de la contaminació genètica i en conseqüència la desaparició de l'agricultura ecològica i tradicional". També es solidaritzen amb Pàmies i demanen la fi de la criminalització i la persecució judicial i política de l'oposició catalana als OMG.

Denuncien que s'ha detectat un nou cas de contaminació en una varietat autòctona

En un informe, l'Era denuncia la coexistència i afirma que "la persistència dels casos de contaminació fa que els pagesos ecològics vagin abandonant paulatinament el cultiu del blat de moro, ja que perden l'aval del CCPAE i han de desviar la collita cap als canals de comercialització convencionals a un preu que sol ser inferior i perd el valor afegit propi del producte ecològic." ☉

Per contactar:

ASSEMBLEA PAGESA

C/ Lleida, 1, Baixos, 25600, Balaguer (La Noguera).

Telèfon: 973 450 683 - www.assembleapagesa.cat

pamieslliure@gmail.com - www.transgenicsfora.org

El Centre Social Les Oblidades obre les portes a Terrassa

Directa Terrassa
/terrassas@setmanaridirecta.info/

El cap de setmana del 26 i 27 de maig, s'ha inaugurat a Terrassa el Centre Social Les Oblidades. El nou espai alliberat es va okupar a finals d'abril després d'una cercavila per denunciar l'especulació i la falta d'espais per a realitzar activitats a la ciutat. L'edifici, situat al núm. 3 de la plaça Doctor Robert, portava set anys abandonat per la Fundació Privada Sant Llàtzer, que es dedica a l'atenció de persones malaltes, invàlides i avis. La Fundació participa en el Consorci Sanitari de Terrassa, organisme creat al 1988 juntament amb la Generalitat i l'Ajuntament de la ciutat. Precisament fou el gerent del Consorci Sanitari qui va comunicar en persona a l'Assemblea d'Okupes de Terrassa que realment no hi havia cap projecte definit en els propers anys. Els motius esgrimits pel gerent van ser problemes econòmics de l'entitat. Tot i això, el moviment d'okupació egarenc, en un comunicat, va assenyalar l'Ajuntament de Terrassa com a responsable de l'especu-

lació a la ciutat i de dirigir "els seus esforços a treure el màxim benefici (...) del sòl urbanitzable de Terrassa en detriment del dret essencial a l'habitatge digne". Per altra banda, també va denunciar la falta d'espais a la ciutat per a realitzar activitats autogestionades. Això ha fet que l'assemblea de Les Oblidades comenci a adequar les

El nom és en record de totes les persones oblidades al llarg de la història

instal·lacions per a fer, entre altres, un gimnàs, un aula d'estudi, sales d'assaig per a grups de música, tallers de cuina o una sala d'exposicions. L'edifici disposa de quatre plantes i un gran nombre d'habitacions, ja que anteriorment s'havia utilitzat com a escola d'art, hospital per a malalts terminals i com a residència d'avis. De fet, el nom és en record de totes les persones oblidades al llarg de la història i en especial a totes aquelles persones,

Assemblea d'Okupes de Terrassa

avis i àvies, que van viure i morir sense que ningú els fes un gran homenatge.

▶ La inauguració

Després d'un mes de neteja aquest cap de setmana es van dur a terme diferents activitats per inaugurar el Centre Social. Dissabte 26 de maig s'obria amb l'exposició itinerant sobre el cas de la "Bandera" i l'explicació de la situació actual

bregat on hi van participar prop de trenta persones. A la nit es va fer una petita festa. Diumenge es va continuar amb una paella popular per a quaranta persones i una actuació de pallassos que va posar punt final a la inauguració de Les Oblidades.

La Impremta

El 3 de desembre del 2005 es va okupar la Impremta Ventanyol que duia més de 20 anys abandonada. Un any després, el 12 de desembre de 2006, els Mossos d'Esquadra la desallotjaven. Avui dia segueix essent un espai buit.

▶ La Resposta

El mateix 15 de desembre de 2006 es va okupar el CSO La Resposta, però després de tres mesos i mig es va desallotjar sense notificació prèvia. Avui segueix sent un espai buit.

Per contactar:

CSO LES OBLIDADES. Plaça Dr. Robert núm. 3

kork32@terrassa.mesvilaweb.cat

Bon cop de fona

QUARTA EDICIÓ DEL FESTIVAL DE MÚSICA ELECTRÒNICA I EXPERIMENTAL ABORIGEN

⇨ Roger Palà
/cultura@setmanaridirecta.info/

Existeix una escena d'electrònica en català? Per a la majoria del públic que se sent atret per aquest gènere, en cap cas. Ni les revistes musicals en parlen, ni els programes especialitzats de televisió i ràdio en fan el mínim esment, ni hi ha una indústria discogràfica que hi aposti, com tampoc hi ha festivals que s'hi juguin els quartos, ni sales que programin Djs que punxin en català. De fet, gairebé és tot el contrari: el Sònar, estàndard internacional del gènere, radicat a la capital de Catalunya, només ha programat en el seu cartell en més de deu anys un artista que, a més d'emprar l'anglès, faci servir el català: Guillamino. I en l'edició d'aquest any no en programa cap.

Però el cas és que aquest és un país estrany, tossut i donat a aventures arriscades. I per això, des de fa quatre anys, un grup de músics i artistes caparruts s'entesten a demostrar el contrari: què això de l'electrònica en català no és un desert. Ho fan amb un festival que ja ha esdevingut emblema de tota una manera de concebre la música: el Fona, presumptes sigles de Festival de Música Electrònica i Experimental Aborigen. Una etiqueta prou genèrica perquè s'hi pugui encabir una àmplia gamma de personatges de molt divers

pelatge: en alguns casos, l'electrònica és només un matis o una base. En d'altres, la raó de ser.

Complicitats

El festival se celebra des de 2004 i hi han participat una quarantena de formacions. La particularitat és que al darrera no hi ha una promotora, ni un segell discogràfic, ni una agència de mànagers: són les pròpies bandes les que fan un esforç cada any perquè la cosa rutlli. I ho fan amb la complicitat d'entitats socials i culturals que també aposten per la cosa. Per començar, el GER de Ribes, que cedeix el local i la infraestructura tècnica. Després, hi tenim entitats com Riereta, un taller tecnològic de programari lliure que treballa propostes orientades a aplicacions artístiques i mediàtiques, Telenoika, una comunitat de creadors audiovisuals, l'associació i netlabel Costellam, que treballa per la producció i promoció de la música lliure en Creative Commons, i l'Ateneu independentista i popular la Torna de la Vila de Gràcia.

El 2007 vol ser l'any de la consolidació del festival, a l'espera d'un cinquè aniversari sonat. Els esforços s'han concentrat en l'àmbit artístic i organitzatiu, i també en la voluntat d'incloure majoritàriament noves propostes i consolidar el públic 'foner', sobretot el virtual, mitjançant la retransmissió del festival en *streaming*.

Fona 2007. 5 euros amb CD

Könshita, IOL, Ensaladilla So Insistent, Orna & Joan Miró, Labatzuca, Elèctric Vailets, E.S.O.C., Bogarde, Antiherois, Subwoofus amb visuals de Telenoika, Matilda, Alquimia del Sol, Electric vj's i Laporters
GER. C/ DEL PI, 25. RIBES (GARRAF)

Imperdibles del Fona 2007 →

Orna i Joan Miró

Sobre unes bases rítmiques crues i atrevides, però no rudes, compostes a partir de sons enregistrats arreu, Orna i Joan Miró ajunten sonoritats pròpies de diferents èpoques, orgàniques com el llaut i la flauta turca, i també electròniques. Una música curiosa, normal, i de vegades divertida. Les seves lletres poden fer trobar a qui les escolta algunes de les flagrants i enormes contradiccions pròpies de la condició humana i de l'autor.
◀www.orna.cat▶

E.S.O.C.

Darrera d'aquestes sigles s'amaga el col·lectiu Experimental Smòuqers of Carxofa. Però què és E.S.O.C.? Tot un repte en el que participen músics de diversa procedència —entre ells, els impulsors de l'electrònica d'arrel al País Valencià, Orxata Sound System—. Punk, electrònica desfassada, visuals i teatralitat explícita. En el fons, només és amor.
◀http://esoc.blogspot.com▶

Elèctric Vailets

Després de la desaparició dels mítics Uri Gheller y los Cucharas —potser en recordareu el cumba-hit "A la muntanya!"—, dos dels seus membres decideixen engegar un nou projecte. Temps després naixia Elèctric Vailets, una proposta que emparenta la música de ball amb el rock, amb lletres que tenen un punt reivindicatiu i altes dosis d'humor. Onze cançons que també es poden baixar des de la seva pàgina web, www.electricvailets.cat, per a disgust de discogràfiques i SGAE.
◀www.electricvailets.cat▶

Könshita

El grup encapçalat per la cantant Helena Casas (exPomada) no fa electrònica, sinó pop senzill i elegant, amb lletres que cerquen poesia en les coses més quotidianes. Tot i això, la seva vinculació amb el Fona és històrica, sobretot arran de la participació de Casas en el col·lectiu Ensaladilla So Insistent, un multigrup que també serà present en aquesta edició. La mutació futurista del grup, Könshita, s'atreixeix amb bases electròniques i orgues Casiotone per portar a un altre terreny les peces del seu primer disc, *Amb lletra petita* (Gaztelupeko, 2006).
◀www.conxita.org▶

Antiherois

Electrònica *freak*, punk desviat... El primer grup d'electroclash queer en català remescla Guillermina Motta a "Reivindiquem les nostres dives" i versiona Alaska en català a "Militant" ("Bailando"): "Tinc els ossos fatal/però una gran fitxa policial". Tot plegat amanit amb fortes dosis d'ideologia queer, antipatriarcal, independentista i anticapitalista. Un altre dels seus èxits és el tema "Vull viure d'aventures", que recordareu perquè sonava a la caràtula del final de la sèrie Bola de drac. També s'han sumat a la moda dels videojòqueis, amb imatges de *Caballeros del Zodiaco*, una sèrie que els ha marcat molt, o de dives catalanes com Mari Pau Huguet'.
◀www.antiherois.tk▶
◀www.myspace.com/lesnovesdives▶

Pim-Pam-Pum

“Hi ha delinqüència perquè hi ha pobresa”

HATIM.
Botiguer de
Rhaouifon,
botiga
especialitzada
en música i
cinema àrabs

A baix de tot del carrer Joaquim Costa es pot trobar un dels símbols del canvi que s'ha produït al barri del Raval de Barcelona en els últims anys: Rhaouifon és el primer i l'únic establiment de Barcelona que es dedica exclusivament a la venda de música i cinema àrabs. S'hi pot trobar rock, música tradicional, disco... En Hatim ens explica com va néixer aquest comerç que, sens dubte, és un dels nuclis de la vida cultural de la població àrab de Barcelona.

Toni Arnau / Ruido

⇨ **Jordi Vidal**
/cultura@setmanaridirecta.info/

Quant temps fa que vas obrir la botiga?

Ara fa set anys. L'amo és Rachid el Rhaoui, músic i cantant, i tenia ganes de fer alguna cosa per la música àrab, aquí, a Barcelona, que era on ell vivia.

La botiga volia ser un servei als ciutadans àrabs de Barcelona?

Bé, al principi sí que era una mica una manera de fer arribar als àrabs el que anava sorgint als seus països d'origen. Però actualment és una botiga de música com qualsevol altra, on vénen àrabs, però també gent d'aquí i de tot arreu. Ja se sap, en aquest barri hi ha gent de tot arreu. De fet, ara la gent ja ho pot trobar tot a internet i es ven menys.

Existeix una factoria de cine àrab, alguna cosa semblant al que és Bollywood per al cinema indi?

No, la creació està més repartida. Al Marroc hi ha una ciutat, Ouarzazate, on s'han gravat moltes pel·lícules, també de

cinema occidental, però hi ha altres llocs on es fa cinema, per exemple, a Egipte. **Han sorgit grups de música àrab a Catalunya? Hi ha sales dedicades exclusivament a aquesta música?**

El mateix propietari d'aquest establiment ha format un grup aquí. De sales no n'hi ha gaires. De fet, hi ha tres discoteques de música àrab: una aquí a Barcelona, una a Granollers i una a Castelldefels.

Com a ciutadà àrab de Catalunya, quina opinió tens sobre la suposada presència del terrorisme islàmic en aquest país?

Jo no sé el que hi ha i el que no hi ha. Però crec que el més important és que cadascú pensi si té bona relació amb la gent amb qui conviu —veïns, amics— siguin d'on siguin. Segur que hi ha àrabs dolents, aquí i ha tot arreu; també hi ha gent d'aquí que és mala gent, que no vol el bé dels altres. Aquí al Raval, per exemple, hi ha delinqüència perquè hi ha pobresa. Els carteristes que hi ha pel carrer no ho són perquè sí. Són gent que no té res i no tenen cap altra sortida possible.

Recuperar la dignitat

EL DOCUMENTAL 'SILENCI: AQUÍ ES TORTURA' DENUNCIA LA MAQUINÀRIA QUE PROTEGEIX LA TORTURA I ELS SEUS PROTAGONISTES

Silenci: aquí es tortura

13 DE JUNY 20H

TERRA DOLÇA, SANT CUGAT

14 DE JUNY 20H

BRINDEM BRINDOLA, BARCELONA

37 minuts

⇨ **Blanca Balanya**
/cultura@setmanaridirecta.info/

La tortura és una realitat vigent a l'estat espanyol i trenta anys de suposada democràcia no l'han fet desaparèixer. El motiu? L'existència d'un engranatge perfecte que l'empara, del que participen jutges, fiscals, forenses, policies, polítics i la pròpia societat. Aquesta contundent denúncia és la que posa de manifest *Silenci: aquí es tortura*, el documental que la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura va presentar la setmana passada juntament amb l'informe del 2006 sobre maltractaments a l'Estat espanyol.

El documental, realitzat per les periodistes Núria Piera, Laia Alsina i Mariona Ortiz, assenyalava, amb l'ajuda de testimonis i experts en la matèria —des de la recentment desapareguda Eva

Forest, fins al psiquiatre Jorge Barudy o el jutge Santiago Vidal, tots i cadascun dels protagonistes de l'engranatge en qüestió.

Alhora, posa de manifest la poca voluntat per part de l'Estat espanyol d'acabar amb la tortura tot i tenir signats i ratificats dos protocols internacionals de drets humans que prohibeixen l'ús d'aquesta pràctica.

Gira per l'Estat espanyol

Coincidint amb la presentació de l'informe de la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura, la celebració del Dia Internacional contra aquesta pràctica el 26 de juny i l'entrada en vigor del Protocol Facultatiu de la Convenció de Nacions Unides contra la Tortura el dia 22 del mateix mes, *Silenci: aquí es tortura* comença a caminar amb presentacions i passis a diferents indrets dels Països Catalans, País Basc, Galícia i l'Estat espanyol.

La primera oportunitat per veure'l serà el 13 de juny al Terra Dolça de Sant Cugat del Vallès i l'endemà es farà un nou passi al Brindem Brindola de Barcelona on les autores del documental explicaran els motius pels quals van fer aquesta arriscada aposta. L'objectiu és que el documental recorri el màxim d'espais possibles, perquè fora dels àmbits més conscienciats sobre el tema es prengui consciència que al 2007, a l'Estat espanyol, encara es tortura. I a més, s'intenta silenciar.

Aquest primer treball s'ha centrat en persones detingudes per qüestions polítiques o pertanyents als moviments socials i a les agressions que han sofert a comissaria. Però les autores del documental tenen la intenció de fer una segona part centrada en presos socials i presons, i una tercera dedicada als immigrants i els centres d'internament.

Konvent Punt Zero, art dissident al Berguedà

SEGONA TROBADA D'ARTISTES MULTIDISCIPLINARS A L'ANTIC CONVENT DE CAL ROSAL

⇨ **Pep Guilanyà**
/solsones@setmanaridirecta.info/

Durant els passats dies 26, 27 i 28 de maig ha obert de nou el convent de Cal Rosal, a la comarca del Berguedà, per oferir la segona edició del projecte artístic multidisciplinar Konvent Punt Zero. A la proposta coincideixen més de 40 artistes emprenedors i consolidats, de perfil exigent, recerca creativa de les pròpies inquietuds, experimentació, evolució i comprimís social. Cada artista s'apropia de l'espai per oferir una experiència visual multidisciplinària com pintura, fotografia, instal·lacions, audiovisuals, teatre, curtsmetratges i música, integrats dins d'un recinte intens i majestuós.

Els artistes provenen del Berguedà, el Bages i el Vallès i la

principal connexió és l'art i els seus processos. L'espai expositiu és un antic convent del segle XIX que formava part del conjunt de la colònia tèxtil de Cal Rosal fundada pels germans Antoni, Ramon i Agustí Rosal i Cortina. El convent, després de més de cent anys abandona les seves funcions religioses i, passats uns anys d'abandó, passa a ser habitat com a espai polivalent per joves de la mateixa població. Des de fa més de deu anys i fins a l'actualitat s'ha utilitzat per tirar endavant diferents activitats i projectes culturals.

Espais plens de vida

El projecte ha omplert de vida i art una trentena d'espais del convent: entrada, cuina, capella, escala, galeries, passadissos i habitacions. Destaca el surrea-

lisme dalinià de l'escala, la sala de projeccions situada a l'antiga capella i l'exposició *Ànimes*, del berguedà Jordi Plana: 50 fotografies de cossos nus, on són protagonistes, en moltes d'elles, artistes de la primera edició del Konvent Punt Zero.

L'espectacularitat de la proposta resideix en la quantitat i la qualitat dels muntatges. "El Konvent ens desconcerta en la seva arquitectura i ens desorienta en la seva pròpia distribució creant-nos *déjà vu* constants. Estàncies en les que sembla que ja hem estat i passadissos que es repeteixen", expliquen Txema Rico i Elsa Guerra en el seu treball de simetries, semblances i miralls. Una referència per als amants de l'art menys institucionnalitzat del país.

Publicitat

NOU DISC
JA AL CARRER
OBRINT PAS
BENVINGUT AL PARADÍS

propaganda-pel-fet.cat

Rumbes de barri baix

2n CERTAMEN DE NEOCALORRISME

19 de maig. Centre cívic Les Basses. Barcelona.

El "Panta", en plena acció neocalorrista

Marta Pujol para AudioKat

↳ Jesús Hita
/cultura@setmanaridirecta.info/

Cathy Claret, hereva d'una època d'or gitana que no va existir mai, va posar punt final a la segona nit neocalorrista. L'artista era la sorpresa rescatada d'enguany, després que en el passat els organitzadors del Certamen de Neocalorriste s'atrevisin amb Toni el Gitano, una estrella que des de fa poc "llueix al cel", com va dir el Pantanito. L'acompanyaven la Gipsy Flowers, una banda de bases programades, guitarra flamenca, elèctrica, cors, ball, palmes i caixó –tot en una gitana–, i una nena que tot just canviava les dents, i que ballant Camarón i

Siempre libre, va ser qui va fer enganxar el públic a la dinàmica dels músics.

La nit va començar amb Trikitown i La Família Rústica, que van encarregar-se d'afinar les palmes del personal. Però no va ser fins a Barrio Negro que van ressonar massivament. Els del Carmel, que podríem qualificar de *calorros* sense el *neo*, és un grup que gira des de fa tres anys al voltant dels germans Martín: la guitarra del Cholo, realment brillant en les rumbes flamenques i les buleries i la veu de Toni, qui supleix una certa manca de registre amb el contrapunt de la corista. Una banda ben plantada a la qual només falta agafar una personalitat més definida per afartar-se de fer bolos.

Després va venir Pantanito, exponent del neocalorriste, que repetia en el festival –per alguna cosa n'és coorganitzador–. La seva rumba d'autor recorda el primer Kiko Veneno, però amb molta més marxa, cordes elèctriques incloses, i políticament incorrecte per definició. A les seves pròpies cançons s'hi van sumar "Heroïna", de Los Calis, que va fer que el personal s'unís en una sola veu, i "Macarra", de Tony el Gitano.

Per acabar, la rumba *chill* de la Cathy va agafar a més d'una per sorpresa però, a poc a poc, va acabar enamorant la seva dolçor, el seu esperit lliure, el seu "Bollere", que després popularitzaria el seu amic Raimundo i "¿Por qué te vas?", el tema de Perales, que interpretaria Jeanette.

'La llave de cristal'

(SUEVIA FILMS, 1942) | DIRECTOR: STUART HEISLER | GUIONISTA: JONATHAN LATIMER, SOBRE LA NOVEL·LA DE DASHIEL HAMMETT | INTERPRETS: BRIAN DOLEVY, VERONICA LAKE, ALAN LADD | DURADA: 85 MINUTS | IDIOMES: VOSE (ANGLÈS), VE | MATERIALS AFEGITS: LLIBRE DE 32 PÀGINES AMB IMATGES I TEXTOS SOBRE EL FILM

Respecte a la novel·la original de Dashiell Hammet aquesta adaptació cinematogràfica –la segona ja– de *La llave de cristal* perd bona part de la bilis i capacitat crítica de la novel·la negra més dirigida contra els abusos dels poders. Amb el matrimoni d'Alan Ladd i Veronica Lake complementant el protagonisme d'un impagable –com quasi sempre– Brian Donlevy, l'enfocament que Stuart Heisler dona a la trama és força lleuger, dirigint-se més a la subtrama romàntica, la

relació de lleialtat i discrepància entre dos amics, i una intriga que no acaba de rutllar per esquematitzar-se massa en el pas a la gran pantalla. Però entre línies queda el rerefons d'un món pútrid, d'escandaloses connivències entre gangsters, polítics, sindicats, policia i fiscals, que també afecta les relacions personals, amb amics més enllà del crim i d'altres relacions on les passions s'imposen a qualsevol directriu moral. IGNASI FRANCH

'Optimistas'

DVD (CAMEO, 2006) | DIRECTOR: GORAN PASKALJEVIC | GUIONISTES: VLADIMIR PASKALJEVIC, GORAN PASKALJEVIC | INTERPRETS: LAZAR RISTOVSKI, BOJANA NOVAKOVIC, PETAR BOZOVIC | DURADA: 94 MINUTS | IDIOMES: VOSE (SERBO-CROAT), VE

A *Optimistas* Goran Paskaljevic (*Sueño de una noche de invierno*) homenatja el *Candid* de Voltaire en un seguit d'històries breus vinculades per la col·lisió entre la realitat i l'intent de viure de manera esperançada sense que aquesta esperança es fonamenti en la raó. Un hipnotitzador que vol aixecar l'ànim als habitants d'un poble destruït, un jove que centra les seves expectatives en els jocs d'atzar o un grup de malalts de camí a un manantial miraculós són

alguns dels protagonistes d'aquest retrat foscament humorístic, dramàtic i irònic, a estones màgic, de la Sèrbia contemporània. En aquests notables contes agredolços Paskaljevic sembla apuntar, com Voltaire, contra el pensament optimista de Leibniz, o, en clau contemporània, contra el cinema benintencionat i tou, ensucrador de tragèdies, que emergeix a una Europa que sempre s'havia caracteritzat per un cinema més dur i autoconscient. IGNASI FRANCH

Obrint Pas

'BENVINGUT AL PARADÍS' (PROPAGANDA PEL FET!) FUSIÓ

Els valencians s'han convertit, a costa de treballar de valent, en una de les bandes més populars no només de l'escena alternativa, sinó de totes les escenes que es fan i es desfan als Països Catalans. Amb aquest disc fan una aposta arriscada: 18 cançons, gairebé un doble CD, on sense desviar-se excessivament de la seva patent musical, basada en l'ska, el reggae, el hardcore i la dolçaina, exploren altres sonoritats més pròximes a la música folk del País Valencià. Un exemple seria la "Malaguena de

Barxeta", on col·labora el cantautor Pep Gimeno 'Botifarra', "Cau la nit", amb la veu de Miquel Gil i el raper italià Rude, i també "300 anys", en memòria de la tristament perduda batalla d'Almansa, on s'atreixen amb instruments de doble corda típics del la música d'arrel del sud. La peça que obre el disc, "Benvingut al paradís", és tota una mostra de la vitalitat sonora que ha assolit el grup, amb la veu d'energia contagiosa de Manoli Alandes de Soul Atac i la trompeta esplèndida de Raynald Colom. ROGER PALÀ

'L'esquerra independentista avui'

ASSAIG | ROGER BUCH | COLUMNA, 2007 | 314 PÀGINES

El sociòleg i polític Roger Buch ha centrat la seva recerca en l'independentisme. El volum que ressenyem és fruit del seu intens treball i esdevé un bon manual per situar-se en la immensa sopa de lletres en què, tot sovint, es dilueixen les organitzacions que ocupen l'espai de l'esquerra independentista. Una denominació difusa que en aquest cas tant val per definir l'àmbit institucional que ocupa ERC o les JERC com el ventall d'organitzacions de l'independentisme rupturista, a més del que Buch anomena l'independentisme cívic, aquell que s'expressa cada vegada més a través d'expressions populars, com la música i l'esport, i entitats com Òmnium Cultural o la Plataforma pel Dret a Decidir. Buch analitza la influència de l'independentisme en diversos sectors de la societat, que es manifesta des de l'extensió de l'ús de la bandera estelada –marginal fa només uns quants anys, normalitzat avui dia– fins a la seva participació en moviments socials, com l'alterglobalització, l'ecologisme i l'okupació. Conclou que l'opció independentista no és un mal de joventut, sinó que, d'aquí uns quants anys, pot esdevenir per primera vegada en la història majoritària dins l'àmbit del catalanisme. ROGER PALÀ

cultura@setmanaridirecta.info

RECOMANEM

**CAMPAMENT DELS MAQUIS
PER LA RECUPERACIÓ DE LA MEMÒRIA HISTÒRICA**

**Bellver de Cerdanya. 14 i 15 de juliol
Xerrades, cinefòrums, excursions i activitats varies**

**Qui s'hi vulgui inscriure ho ha de començar a fer ja,
que les places són limitades.**

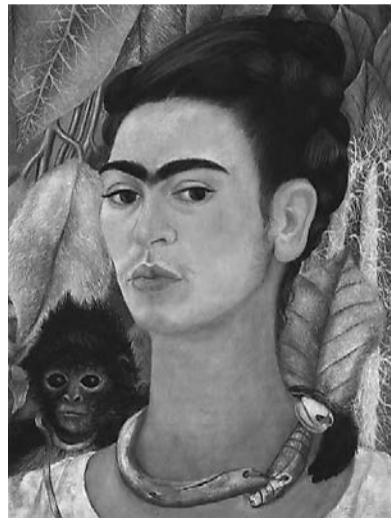
**El preu per persona són 30 euros. Inclou: dinar, sopar i
dormir dissabte i esmorzar diumenge.**

**MÉS INFORMACIÓ: WWW.ALESTRINX.TK
ALESTRINX@NODO50.ORG**

DIJOUS 31

**"Judàs, cactus y calacas: el
entramado simbólico en la
pintura de Frida Kahlo"**

20 h Llibreria Pròleg. c/Dagueria, 13. Barcelona
Xerrada a càrrec d'Elina Norandi
llibrieriaproleg@llibrieriaproleg.com

Xerrada càrrec de Heinz Dieterich

19:30 h a la Sala Joan Magre (c/Bisbe Torres, 2).
Lleida.
Heinz Dieterich és doctor en Ciències Socials i
Econòmiques de l'antiga República Federal Aleman-
na i professor de la Universitat Autònoma de Me-
tropolitana de Mèxic, país on actualment resideix.

**29A FESTA MAJOR DE LA PROSPERITAT.
BARCELONA**

Todavía mucho más cortos

22 h. L'Asoci. c/ Boada 49

Teatre: El Chou Cia. De Plom

22 h. Casal de Barri. Pl. Angel Pestaña

Bixarro: Azote de cuerdos

Concert amb Cabaret bulubus, Air Guittar, Rabino
Diego, Quentin Tan Rabino y las Yonki Purs
22 h. Pl. Sta. Engracia

DIVENDRES 1

Pica-pica i sopar pirata

20 h al CSA La Maranya. Carrer del Park nº 13
La Maranya després de 2 anys està tenint dificul-
tats que vénen de diversos mars: mantenir-se dins
d'un espai que fa aigües i el marc del consistori
municipal que vol tancar l'espai. Confirmar abans
del 31 de maig. Hi haurà bons d'ajut a La Falcata, La
Maranya o per correu a: lamaranya@nodo50.org

**29A FESTA MAJOR DE LA PROSPERITAT
Circ amb "Los Herrerita"**

19 h. Pl. Angel Pestaña

Tortillada amb Herederos del Taxi

20 h. Bar Justindun. c/ Joaquim Valls

Ier concurs Drag Queen de la Prospe

21 h. c/ Baltasar Gracian

Super party güein

22 h. L'Asoci. c/ Boada 49

La noche de los residentes

22 h. Pl. Institut Sant Andreu
Amb Perlita de la Trinidad, Dj Can de Palleiro,
Tumbando Motos Operative System i Dj Nacho
Garbanziño

Prospe Oasis

Hideyo Uesigi, Pandilla Basura, Komando
Guindilla, Costo and Foul i Inershow
23:30 h. Escola Mercè Rodoreda

DISSABTE 2

Jornades Pro-Presos

Tot el dia. Ateneu Llibertari de Sabadell i CNT
Passatge Edgard Riccetti, al costat de la Plaça
Marcet i a 10 min de Renfe Centre
12 h Xerrada presentació Assemblea de suport
ProPresxs i campanya contra les penes de llarga
durada a càrrec de l'Assemblea de suport a
presxs de Barcelona. a l'Ateneu.

14 h Menjador Vegà a la fresca per l'Autogestió
al Passatge Edgard Riccetti. Després de dinar hi
haurà un taller de cartes pels presos.

16 h Passi de Vídeo: Exedents, a l'Ateneu.

18 h Teatre, monòleg i contacontes anticarcela-
ris al Passatge Edgard Riccetti

**29A FESTA MAJOR DE LA PROSPERITAT
Passabars**

18 h. Bar Cazorla

c/ Formentera 58

Concert amb Ketubara

21 h. c/ Joaquim Valls 66

Torna la cafeta reggae a Vallcarca

22 h Ateneu Popular de Vallcarca. Av Vallcarca, 48
Torna la calor i tornen els ritmes jamaicans a
Vallcarca. Torna la cafeta Reggae a l'Ateneu
Popular de Vallcarca. Els millors ritmes calents
estaran sonant la nit del dissabte 2 de juny a
partir de les 22 hores. Preus populars, bona músi-
ca, festa fins tard...què més demanar? Els benefi-
cis de la cafeta aniran, íntegrament, a finançar
les despeses del Festival d'Arts Escèniques de les
festes del Coll 2007, que se celebrarà el 9 de
juny al Parc de la Crepeta del Coll. Gratuït

Concert jove

23 h Martorell.

c/Joan Cererols (rampes de skate)

Amb els grups: *BETAGARRI, *BARATOS,

*Dansa contemporània, *Dj's, *Carpa, aima,

*Paradetes i molt més

Mira també:www.amartorell.com/elpla

Gratuït

DIUMENGE 3

**29A FESTA MAJOR DE LA PROSPERITAT
Balontiro**

06 h. Poliesportiu Valldaura

c/ Baltasar Gracian

Ressopó

07 h. Bar Justindun

c/ Joaquim Valls amb Moli

Diana i Xaranga 30 de Huesca

07:30 h. Bar Justindun

c/ Joaquim Valls amb Moli

**Circ amb Assirk Assaghir
(Palestina)**

18 h. Pl. Noupins

Concert de la Banda de Jazz

20 h. Pl. Angel Pestaña

Concert amb Herederos del Taxi

20 h. Pl. Institut de Sant Andreu

Correfoc

21:30 h. Pl. Nou Barris

Piromusical

22:30 h. Pl. Harry Walker

**Concert amb Reopla, Mal ejemplo
i Hijos del Agobio**

23 h. Pl. Angel Pestaña

LA OFENSIVA CONTRA L'OLIT
DEL MAQUIS AL MIL

DISSABTE 14 JULIOL, ALBERG LA BRUNA.
9:30 h 10:00 h: Arribada i instal·lació
11:00 h: Xerrada-còctol sobre les resistències llibertàries des de 1935 i fins l'actualitat a càrrec dels historiadors i membres de la Marca-Homenaje als Maquis: Dolers Marín, Joan Martínez i Josep Carr.
14:00 h Dinar
16:00 h Conferència amb El MIL (55 m. Sotisa 2007) de Martina Lather Rodriguez, amb la seva participació en el debat posterior conjuntament amb l'encarregat del Moviment Bàsic de Liberació (MBL) Jordi Solé Saguer.
18:30 h 20:15 h Lliure, visita al poblet de Bellver, etc
20:30 h Sopar
22:00 h 24:00 Concert amb la coral Akapele Punk
23:00 h Tancament del bar

DIUMENGE 15 JULIOL, ALBERG LA BRUNA.
8h mati esmorzar.
9h Ruta comentada.
Base Guerrillera del Maquis -Mas Tartas(Palau de Cerdanya)
fins a la Malina - Uns 8 Km. Opció 6 Km.
13h Arribada punt de partida, Final Maquis'97 Dinar per Lliure.

Preu per persona 30 euros
inclou dinar, sopar i dormir del dissabte
i esmorzar del diumenge.
Places limitades.
Més informació: alestrinx@nodo50.org
www.alestrinx.tk

SORTIM DE CASA

**DISSABTE 2
JORNADES CONTRA EL G-8**

Tot el dia.
**Ateneu Llibertari de Sabadell i CNT
Passatge Edgard Riccetti nº18, al
costat de la Plaça Marcet i a 10
min. de Renfe Centre**

18.00h Vídeo i debat, Rebuilt
Genova '01, a l'Ateneu. Durant tot
el cap de setmana hi haurà una
taula informativa sobre la convo-
catòria Block G-8 a Alemanya
ATENEULLIBERTARIDESABADELL.BLOGSPOT.COM

**DILLUNS 4
GNU-LINUX : VINE I PREGUNTA
21:30 h CSOA La Fibra**

Plaça Doctor Cusachs s/n renfe a Mataró i després autobús 3 (parada CAP Peru)

**Dia obert a tothom perquè vingui amb dubtes, tant d'instal·lació,
com de hardware, com de programari.
Hi haurà molts mestres amb ganes de respondre preguntes.
Mira també: musaik.net/hl**

ARTS VISUALS, DIVULGACIÓ, ARTS ESCÈNIQUES, MÚSICA

NO OBLIDEU...

La indirecta

L'ENTREVISTA // PASTORA GONZÁLEZ, MARE DE XOSÉ TARRIO, PRES SOCIAL

“Cada vegada que protestava, li fotien càstigs i pallisses terribles”

Treballadora i mare de cinc fills, entre ells, Xosé Tarrío. Nascuda a Porto do Son (Port del Sol) fa quasi 60 anys. El pare els va abandonar aviat i ella va haver d'emigrar a Suïssa per treure la família endavant. El seu fill Xosé va créixer, però, als carrers de la Corunya i, de seguida, va ingressar a la presó per petits delictes de robatori. El van condemnar a dos anys, però en va complir quasi vint. A la presó, va escriure *Huye, hombre, huye* (Ed. Virus) per explicar la seva lluita en favor dels presos, el seu apropament a l'anarquisme i les vexacions de què va ser víctima a les mans dels funcionaris policials. Arran de llegir el llibre, Pastora va començar a lluitar també pels drets dins la presó. Ara forma part del col·lectiu Nais en Loita (mares en lluita) i la Comissió de Denúncia de Presos a Galiza per denunciar tots els casos de tortures dintre la presó dels quals arriba a tenir coneixement i informar-ne els jutges. “Fem tot el que podem”, diu.

Ivan Jiménez

☞ Sergi Picazo

/entrevista@setmanaridirecta.info/

Fa un temps que viatges arreu explicant la vida i el record de Xosé Tarrío.

El meu fill va morir als 36 anys a causa del VIH després de quasi 20 anys tancat. Va pagar la seva condemna, que va ser per robatori, amb la seva pròpia vida. Jo culpo l'Estat espanyol de la seva mort. Però no només viatjo per explicar la vida del meu fill sinó per denunciar les tortures de què van ser víctimes ell i altres presos dins i fora de la presó.

“Jo vaig deixar el meu fill a la presó amb 18 anys i me'l van tornar en una caixa”

Diuen que “va morir de presó”.

Jo vaig deixar-hi el meu fill amb 18 anys i me'l van tornar en una caixa. Dins la presó es va enganxar a la droga i va agafar la sida, però també va morir per culpa de les tortures, pels càstigs, pels anys d'aïllament, pel FIES...

Pots explicar què és el FIES?

És l'infern dintre l'infern, la presó dintre la presó. Els presos FIES han d'estar tancats 23 hores al dia en unes cel·les de dos metres d'ample per tres d'allargada. Sense la seva roba, sense llibres, sense ràdio, sense poder parlar amb ningú, sense res... Allà hi tanquen

els presos que ells consideren perillosos o problemàtics. Com, per exemple, el meu fill. El Xosé va entrar sense delictes de sang i només per pagar dos anys i mig per una sèrie de robatoris. El problema va ser que el meu fill va denunciar la situació de crueltat i la falta de drets que es vivia dins de la presó. El primer any que va estar a la presó ja el van tancar en règim FIES per haver protestat per les condicions en què vivien. Això els molestava molt! Ell era, com va arribar a dir-me el director d'un centre penitenciari, un líder per als presos. Durant dotze anys va estar sota el règim FIES quasi ininterrompudament. Un dia em va dir: “Mare, ells tenen el meu cos, però no podran tenir mai la meua dignitat”.

Va entrar a la presó per haver robat i amb una condemna de dos anys i mig.

Però va complir més de 16 anys seguits pel seu teòric mal comportament dins la presó.

Però de què l'acusaven?

De ser un rebel! El van acusar de demanar els seus drets a la presó, però els jutges no li feien cas mai i a sobre els policies el castigaven amb més duresa. Per això va organitzar dos motins: un, en què va retenir durant hores dins una cel·la dos funcionaris, per demanar llibres per a la biblioteca i màquines per fer exercicis físics al gimnàs; i l'altre, per demanar un tracte sanitari més bo per als presos amb VIH o altres malalties greus. Després també va intentar fugir, però el van enxampar ben ràpid. Ell feia aquestes coses per cridar l'atenció de la societat, però per això el van condemnar a més anys. Segons els carcellers, era un dels cinc presos més perillosos d'Espanya.

La presó va ser especialment dura per a Tarrío, no?

Jo no sabia que el meu fill havia

estat víctima de maltractaments. Quan jo el visitava a la presó, ell sempre somreia i em deia que estava bé. I jo, fins i tot, creia que la presó li aniria bé... Quan vaig poder llegir el llibre que hi va escriure per denunciar tot el que havia patit ell i altres companys dins la presó vaig quedar absolutament sobtada. Jo era una persona normal i pensava que això no podia passar en un país democràtic! No en tenia ni idea. Em va caure la bena dels ulls. Aleshores, vaig tornar a Espanya per cuidar-lo i vaig poder veure com havia quedat el seu cos després de les pallisses i les tortures. Aquella realitat em va impactar, i vaig plorar moltíssim...

“El FIES és l'infern dintre l'infern, la presó dintre la presó”

De quines tortures va ser víctima?

Cada vegada que protestava, li fotien càstigs i pallisses terribles. Tanmateix, quan patia més era quan estava sota el FIES perquè allà no hi havia ningú i ningú controlava el que feia la policia. En algunes ocasions, l'havien arribat a tenir completament nu durant dies sobre el somier del llit emmanillat de mans i peus. A les nits, sovint els guàrdies encenien i apagaven les llums de la cel·la per no deixar-lo dormir. I mil coses semblants! Ho podeu llegir al llibre...

La presó, però, també el va portar al compromís polític...

Ell, només dos anys després d'entrar a la presó, pren consciència, per exemple, del problema de la droga. Deixa de drogar-se, de fumar tabac i comença a fer esport. Fins i tot, organitza debats amb els altres presos en contra de la

droga. I, anys després, a causa de la seva lluita en favor dels presos acaba contactant amb el sindicat CNT i a la presó comença a llegir llibres de Bakunin i Durruti. Ell deia: “Si ser lliure és ser anarquista, aleshores jo em considero un anarquista”. Durant els últims anys de condemna, va començar a escriure i pintar quadres.

Tarrío va estar a presons de Galícia, Valladolid, Cadis, Tenerife i Madrid. Després de tants anys, quina és la teua opinió de les presons?

La presó no és la solució per a aquesta gent. Jo admeto que els assassins o els violadors puguin anar a la presó..., però això no dona dret al fet que les presons siguin un espai per a les tortures, el maltractament i la venjança. Combatre la violència amb més violència no ens fa millors ni a nosaltres ni als presos. La presó no reinserix ningú, fa pitjor la gent. Els converteix en persones agressives i violentes. El meu fill va matar un altre pres dintre la presó en una baralla per defensar un company que estava amenaçat. Ell, però, no estava gens orgullós d'això i se'n penedia. Quan va sortir, tenia el VIH, tenia una gran depressió i no sabia què fer amb la seva vida. La presó anorrea les persones.

Què sents com a mare d'un pres? Vergonya, ràbia, tristesa...?

El meu fill no és cap heroi, però jo em sento orgullosa d'ell. Era una molt bona persona. Jo conec els sentiments de solidaritat i justícia que tenia el meu fill. No en sento cap vergonya! Jo tinc vergonya de les presons que tenim i d'un sistema fet per castigar els pobres. Ell va robar, i no ho havia de fer, però robava per donar els diners a altres persones que els necessitaven més que ell i mai per enriquir-se. El que robava amb una mà, ho regalava amb l'altra. Aquest era Tarrío. ●

FAVB

☞ Ricard Vilaregut

/opinio@setmanaridirecta.info/

Fa anys que la segueixo, sempre amb una barreja de curiositat i admiració, sempre d'amagat i sempre amb la distància que provoca la legitimitat guanyada a pols. I com més en conec d'altres que no s'han regenerat, que són incapaces d'admetre que ja no representen tant com abans i que no s'adonen que les mancances urbanístiques no són l'únic motiu per existir, més m'agrada la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona. A través dels diversos portaveus, i en especial l'actual i incommensurable Eva Fernández, he vist la FAVB situar-se sense embuts al costat de les mogudes més crítiques dels últims temps, sigui l'okupació, l'al-

L'he vist situar-se sense embuts al costat de les mogudes més crítiques

terglobalització, contra el Fòrum 2004 o criticant la llei del civisme, entre altres reivindicacions no menys importants. I ho ha fet sempre seriosament, amb un discurs que de tan treballat era difícil de rebatre, fins i tot pels defensors de l'*statuts quo*. I ho ha fet des de la pràctica, a través del contacte real amb els associats i especialment del braç dels més perjudicats. I ho ha fet sense estridències retòriques ni estètiques posmodernes, totes elles tan desmesurades, que com la gasosa i l'obra del geni anglès, fan molt de soroll per a no res. I ho ha fet, sobretot, amb contundència, criticant el poder, el poder de mentida –l'ajuntament– i el poder de veritat, aquell que mana perquè li deixen fer-ho. Vegeu sinó el número 100 de la revista *La Veu del Carrer* on s'esbossa la biografia dels cinquanta personatges més influents de BCN, els que segons l'economista Albert Recio, amb fina ironia, descriu com “els que practiquen un model de participació alternatiu al formal, el de la tribuna del Camp Nou”. M'agrada la FAVB, ho he dit, però ho repeteixo.

RUBICITAT

